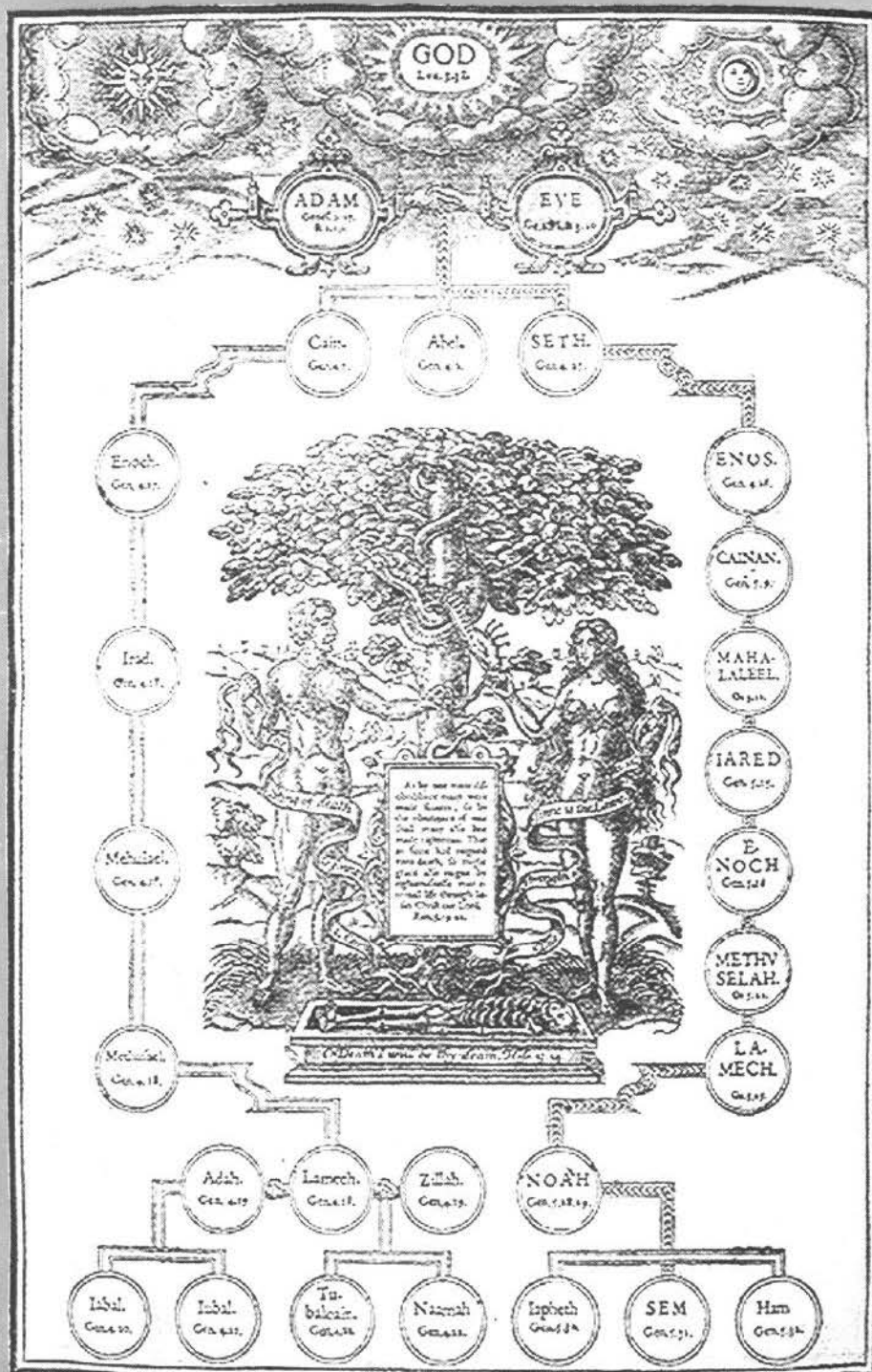

PREVERSA

- 1 Adam - Lilit
- Eva
- 2 Ašmedaj
- 2 Hormin
- 2 Kajin
- 3 Henoh
- 4 Irad
- 5 Mehujael
- 6 Metušaël
- 7 Lameh - Ada
- Gila
- 8 Jabal
- 8 Jubal
- 8 Naama
- 8 Tubal Kajin
- 2 Abel
- 2 Set
- 3 Enoš
- 4 Kenan
- 5 Mahalalel
- 6 Jered
- 7 Henoh
- 8 Matuzalem
- 9 Lameh
- 10 Noe
- 11 Sem
- 12 Elam
- 12 Asur
- 12 Arpahšat
- 12 Lud
- 12 Aram
- 11 Ham
- 12 Kuš
- 12 Micrajim
- 12 Put
- 12 Kanaan
- 11 Jafet
- 12 Gomer
- 12 Magog
- 12 Madaj
- 12 Javan
- 12 Tubal
- 12 Mešeh
- 12 Tiras

- TRGOVINA
- ZASTOPSTVA
- POSREDNIŠTVO
- PROIZVODNJA
- STORITVE

**S programi renomiranih tujih firm
pokrivamo naslednja
tehnološka področja:**

- oprema za prehrambeno industrijo
- stroji in surovine za tekstilno industrijo
- surovine za kemično industrijo
- stroji za predelavo plastičnih mas
- predelne stene
- pogonski jermeni in transportni trakovi

Commerce d.d.

Einspielerjeva 6, 1000 Ljubljana

p.p. 2598

tel. 061 132 22 41, fax 061 31 95 94

Kazalo

Uvodnik	3
Peter Hawlina Zgodba z naslovne strani	4
Franc Jakopin Slovenska priimkovna pokrajina	4
Jurij Sinobad Seznam hiš, njihovih lastnikov in domačih hišnih imen po popisnih številkah v letih 1826 in 1868	6
Lucijan Adam Kranjci iz arhiva Vicedomskega urada za Kranjsko (IV. del)	8
Peter Hawlina Nova funkcija v programu PAJEK	9
Peter Hawlina Prenos arhivskega gradiva na sodobne medije (XVIII. del)	10
A. P. Florjančič A. E. I. O. U.	10
Alan Gornick, Jr. A Dream Come True	11
Leon Drame Poročilo o Simpoziju <i>Rodovniki znanih Slovencev</i>	15
Peter Hawlina Rodovniki za splošno rabo	15
Leon Drame Rodovniki znanih Slovencev v zbirki evropskega plemstva	16
Anton Kos Rodovnik škofa Slomška	17
Franci Rihtaršič Novosti v rodovniku Jurija Vege	17
Lojze Kobi Grafični prikazi večjih rodovnikov	21
Lea Benedejčič Zbirka rodovnikov znanih Slovencev	22
Jože Dežman Gorenjskim elitam naproti	22
Stanko Čop Rodovniki literatov iz vasi pod Stolom	22
Jure Sinobad Dežela - kulturnozgodovinski oris Radovljiške ravnine	23

Branka Lapajne	
Kaj povezuje Huga Wolfa, Herberta von Karajana in Slovenijo?	24
Branka Lapajne	
Kako nam rodoslovje pomaga rešiti zgodovinske skrivnosti	25
Johan Galjot	
Biti slovenske krvi, biti Slovencu v ponos (V. del)	
Zakaj je Helena Blagne bolj znana kot Janez Lajovic	26
Knjige	29
Odmevi	30
Kaj delamo	
Lea Benedejčič	31
Jože Sinigoj	32
Kaj delajo	
Jasmina Stanojević	
Rodoslovno delo Justine Kramar, por. Jagodič	34
Günter Junkers	
(Računalniški) Rodoslovni projekti v Nemčiji	36
Tomaž Pisanski	
Obisk pruskega arhiva v Berlinu	38
Peter Hawlina	
Pariški rodoslovni utrinki	38
RAST – RAZiskovalski STiki	39
Društvene zadeve	40
Pregled vsebine dosedanjih števk časopisa Drevesa	44
Pregled po avtorjih	47
Prejemniki Drevesa	51

DREVEŠA

ISSN 1318-6221

Leto 5, številka 4 / december 1998

Bilten Drevesa izdaja Slovensko rodoslovno društvo.

Vse pravice pridržane. Ponatis prispevkov je možen samo po dogovoru z uredništvom.

Urednik: Peter Hawlina

Lektorirala: Zdenka Lampič

Likovna zasnova: Janez Suhadolc

Teh. ureditev in grafična priprava: GPro design, Ljubljana

Tisk: Embalažno grafični servis, Trata-Škofja Loka

Naklada: 500 izvodov

Naslov: Lipica 7, 4220 Škofja Loka, Slovenija

e-naslov: srdl@guest.arnes.si

Uvodnik

Zaključujemo peto leto izhajanja našega časopisa. Vsako leto sem ob zaključku nekoliko potihoma napovedoval, da bom z urednikovanjem prenehal. Še prej sem najprej vabil naslednika, ki bi prevzel zadevo, nato sem grozil s prenehanjem. Nič od tega ni zaleglo. Odnehati se mi je zdelo škoda, pa smo spravili skupaj še eno številko, pa še eno in še eno, pa je bil tu spet cel letnik. Zdaj napovedi glede izdajanja časopisa ne bom več delal, tudi svoje pripravljenosti ali nepripravljenosti ne bom več na široko oznanjal. Časopis v prihodnje bo ali pa ne bo izhajal, kdo ga bo urejal se tudi ne ve, morda jaz.

V jubilejnem letu smo še malo bolj napeli svoje moči in se tudi dokazali. Poleg društvenih srečanj, predavanj in drugih dogodkov smo uresničili našo tretjo konferenco in pripravili dve razstavi. **Obe razstavi in celoletno dejavnost smo posvetili 1025-letnici prve ohranjene pisne omembe Kranjske.**

To so bili tisti bolj na zunaj vidni rezultati našega skupnega dela. Največji napredek naše dejavnosti pa so zagotovo rezultati dela posameznikov. Dobro pri tem je to, da so rezultati tega posamičnega dela skoraj vedno razpoložljivi tudi drugim. Le tako lahko govorimo o napredku v skupnem merilu. Tudi za naše blago velja, ali pa prav zanj, da ga imaš več, če ga na široko razdajaš in se ti skisa, če ga skrivaš v zaklenjenih shrambah.

Pri našem delu smo se ves čas povezovali tudi s posamezniki in skupinami v svetu. Ti stiki so bili letos posebno očitni. Obiskali so nas pomembni rodoslovci iz tujine, obe razstavi sta imeli mednarodni značaj, naše društvo je bilo predstavljeno v nekaterih tujih rodoslovnih časopisih. Brez pretiravnaja lahko leto 1998 razglasimo za mednarodno leto našega delovanja. To trditev lahko podkrepimo še z vse tesnejšim povezovanjem s Svetovnim slovenskim kongresom. To sodelovanje se je začelo s predstavitev rodoslovja na tematskem večeru, ki jih SSK prireja v sklopu serije Izza kongresa. Utrdilo se je s tem, da smo se skoraj celo leto srečevali v njihovih prostorih in se bomo tudi v prihodnje; za naprej pa načrtujemo še zanimive skupne projekte, saj ugotavljamo, da so cilji našega delovanja pogosto isti.

Za sodelovanje se vsem najlepše zahvaljujem in želim prijetne praznike, v novem letu pa novih odkritij.

Po mnenju Ministrstva Republike Slovenije za informiranje z dne 24. 4. 1996, št. 415-01-49/96 se za bilten plačuje 5% davek od prometa proizvodov.

Zgodba z naslovne strani

Peter Hawlina

Motiva na naslovni strani ni potrebno razlagati nikomur. Prikazuje izvirni greh in s tem nastanek človeka iz rajskega bitja. Brez števila je podobnih upodobitev. To sem izbral zato, ker je 'opremljena' tudi z rodovnikom enajstih generacij prvih potomcev Adama in Eve do treh Noetovih sinov po biblijskem izročilu.

V Svetem pismu in drugih virih so opisani še drugi potomci teh prvih generacij. Mnogokrat so bili prikazani tudi v rodovniških prikazih. Odkar imamo računalnik, so te evidence prenesene v računalniške datoteke, iz njih je moč hitro in poceni izdelati različne prikaze.

Naš kolega, mag. Franc Šmid, se je odločil, da bo čimveč teh oseb vnesel v lastno datoteko. Lotil se je dela in do sedaj vpisal okrog sedemsto oseb. Podatke je prepisoval iz različnih virov. Pri svojem delu se namenoma ni zgledoval po že razpoložljivih računalniških datotekah. Šele ko je svoje vire večidel izčrpal, se je odločil, da bo rezultat svojega dela primerjal s tistimi, ki so že kje objavljeni.

Med takimi nam je prek svetovnega spleta znana zlasti zbirka, ki si jo lahko vsakdo preloži z naslova www.ancest.com firme Ancestral Quest. Zbirka šteje prek 5000 oseb, začnši z Adamom in Evo, konča pa se z rodovniki evropskega plemstva v srednjem veku.

Sam sem jo pregledal bolj površno, saj bi natančnejši pregled terjal zelo veliko časa in veliko skrbnih in zamudnih primerjav. Pogosto manjkajo tudi navedbe virov.

Sam sem postal na zbirko pozoren, ko sem med biblijskimi osebami našel nekaj znancev iz družine oseb iz grške mitologije. Te sem dokaj skrbno zbiral in urejal. Zbirko sem postavil na našo spletno stran in po evidenci obiskov je očitno, da privablja številne obiskovalce. Zbirka je omenjena na spletnih 'bibliografijah' rodovnikov antične mitologije s pripombo, da gre za *Herculean effort of Peter Hawlina*.

Med biblijskimi osebami v obeh omenjenih zbirkah, Šmidovi in Questovi, sem torej opazil nekaj znancev iz grške mitologije. Ogledal sem si jih malo pobliže. Ugotovil sem, da je Quest uporabil verigo Darda, Erichthonius, Tros, Assaracus, Capps, Anchises, Aeneas, Silvius, Brutus za eno povezavo z Briti, verigo Tros, Ilus, Laomedon, Priam, Helenus, Genger za drugo in Priamovo hči (neimenovano), ki ima z Memnonom Trora (tudi Thora) za tretjo. Povezave s predniki evropskih družin vzpostavlja Quest še po drugih linijah. Teh si nisem pobliže ogledal, bolj me je zanimala povezava od biblijskih oseb prek tistih iz grške mitologije do bolj novodobnih (zahodno)evropskih. Bralca opozarjam, da je omenjeni Darda vnuk Jakobovega sina Jude. Pot naprej je znana.

Bralec, ki ga to zanima, bo moral sam sesti za računalnik in knjige. Dela ne bo malo, lahko tudi ne bo, kljub računalniški potuhi. Mene od Questove zbirke samodejno potegne na številne druge zbirke srednjeveškega evropskega plemstva. Teh spet ni malo. Med njimi je kot posamezna oseba največkrat omenjen Karel Veliki. Rodovnik njegovih potomcev je izredno obsežen in se povezuje z vsemi svetovnimi dinastičnimi hišami.

Tu pa je čas, da nastopi naš tretji kolega, Nenad Novaković, ki je na Slovenskem zagotovo najboljši poznavalec rodoslovja plemiških rodbin in ima tudi najboljše računalniško zbirko.

Od tu pa ni več daleč do mnogih drugih, ki se s svojimi množicami podatkov že nevarno približujejo ali so celo že povezane z omenjenimi rodovniki 'plave krvi'. Taki se bodo morali samo odločiti, po kateri poti se bodo vzpenjali po lestvici prednikov. Različni avtorji namreč ponujajo različne smeri. Pot se bo končala vsaj v dveh prazadetkih. Eden je kaos, iz katerega je bila rojena Gea, drugi pa Adam. Odločiti se bodo morali tudi, koliko so pripravljeni verjeti zgodbi z naslovne strani.

Slovenska priimkovna pokrajina

Franc Jakopin

Beseda priimek je v slovenščini v današnjem pomenu (učeno) narejena po nemškem in latinskem zgledu (nem. Zu-name, Bei-name; lat. ag-nomen < ad-nomen, co-(g)nomen) verjetno šele v začetku 19. stoletja; v narečjih je imel priimek (tudi priimek) navadno pomen vzdevka (nem. Spitzname). V starejšem jeziku je bil v istem pomenu od Trubarja naprej znan pridevek (v Cigaletovem slovarju 1860 beremo tudi pritiklej; v Pleteršnikovem slovarju 1894 – 1895 in v Slovarju slovenskega knjižnega jezika 1970-1991: pritiklej). V nekaterih jezikih nam izrazi za priimek naravnost povedo, da gre za njegovo neposredno zvezo z družinsko skupnostjo: angl. family name, franc. nom (de famille), nem. Familienname, rus. (po nemščini) kar familija.

Verjetno se je vsakdo izmed nas že kdaj vprašal, od kod izvira njegov priimek. Podobno kot želimo s svojo radovednostjo prodreti čim globlje v preteklost svojega rodu in družine, nas tudi zanima, kako so se naši predniki pisali, kako se je reklo pri hiši po domače ipd. Vendar ko to na podlagi določenih listin (če so ohranjene in najdene) ali po ustnem izročilu odkrijemo, še nismo zadovoljni; radi bi razvozlati še uganko, zakaj smo dobili prav ta svoj priimek in ne drugega ali drugačnega. Toda prav tu se navadno zatakne, saj skoraj nikoli nimamo sporočenih neposrednih okoliščin oz. motivov, ki so botrovali pri nastanku in dodelitvi priimka. Zato se moramo zadovoljiti z bolj ali manj ustreznimi razlagami, pogosto tudi z bolj ali manj utemeljenimi domnevami. Tako ni npr. nobenega dvoma, da je priimek KLEMENČIČ povezan z imenom Klemen (oče Klemen še ni imel priimka, medtem ko so dali sinu npr. ime Franc in ga z oznako, da je Klemnov, poimenovali Klemenčič – in to se je preneslo kot (trajni) priimek na naslednje rodove. Ob priimku KELEMINA, ki ima isto izhodišče, je že treba pomisliti na slovenski Vzhod in na stik z madžarščino. Pri priimkih tipa KOVAČ, KOVAČIČ je mogoče z veliko gotovostjo trditi, da so se daljnji predniki te družine ukvarjali s kovaštvom, vendar so tu lahko odločali tudi drugačni motivi; poleg tega se srečamo še z vprašanjem, ali ni bil mogoče kakšen Schmied preveden v Kovača in narobe. Še bolj na majavih tleh se najdemo, ko iščemo razloge, zakaj se nekdo piše npr. TURK, LAH, VOŠNJAK, čeprav je vsakomur jasno, da gre za stik z znanimi narodnostnimi imeni Turek, Lah (Roman,

Italijan), Bošnjak, toda poti do nastanka takega vzdevka in pozneje priimka je veliko.

Podobne težave so tudi z vzdevki – priimki po živalih, npr. GOLOB, ZAJC, ŠINKOVEC, STRNAD, ŠKORC itd.; najdemo sicer številne človeške lastnosti in podobnosti, ki se dajo povezati z živalskim svetom, z njegovimi vrstami in posameznimi primerki; a katera lastnost je bila v danem primeru za prenos in poimenovanje odločujoča, o tem lahko samo ugibamo. Pomisliti moramo tudi na dejstvo, da so zlasti pogostejši priimki te vrste (npr. Golob) nastajali na več mestih in ne zaradi istih nagibov (lovec na golobe, gojitelj gobov, bel kot golob; ponižen, pohleven ali neumen človek ipd.). Seveda so že v naslednjem rodu take in podobne imenotvorno vzročne asociacije z občnimi imeni pretrgane in priimek živi naprej kot nekakšna besedna okamenina, ki nima več prvotnega pomena, saj je njegova vloga (kot lastnih imen na sploh) samo v tem, da s spremljajočimi podatki (rojstno ali krstno ime, očetovo in materino ime, datum in kraj rojstva) zanesljivo identificira posameznika. Enaki ali podobni prenosi so se v priimkovnem območju dogajali tudi pri drugih narodih in jezikih: našemu Golobu ustrezajo priimki: ital. Colombo, Piccione, furl. Colomp, franc. Pigeon, Colomb, hrv. Golub, bolg. Gālāb(ov), rus. Golub(ov), polj. Gołāb, češ. Holub, madž. Galamb (prevzeto iz stare panonske slovanščine, ki je še imela nosni o, zato -am-), nem. Taube, angl. Dove, Pidgeon.

Toda velik del naših priimkov ni ohranil jezikovno tako razvidnih zvez. Večstoletna zgodovina jezika, kulture in civilizacije je deloma ali v celoti zabrisala povezave med navadnim (občnim) besedjem in lastnimi imeni (priimki); precej jezikovnih prvin, ki so sooblikovale naše priimke, je odmrlo, druge so se zaradi glasovnih sprememb oddaljile od imen, tretje so ostale skrite v številnih slovenskih narečjih, četrte (in teh ni malo) so ohranjene v tistih, v glavnem sosednjih jezikih, ki so bili nekoč naš slovenskem ozemlju (ali njegovih delih) soudeleženi pri ustvarjanju slovenskega priimkovnega fonda. Gre predvsem za nemščino, ki je z večjo ali manjšo intenziteto prepletla ves slovenski jezikovni prostor, in za madžarsčino, furlanščino, italijanščino, hrvaščino in srbsčino, ki so zapustile svoje priimkovne sledove prvotno na bolj ali manj globokem obrobju.

Priimki imajo pri nas za moške in ženske osebe isto (moško) podobo (Jakob Ribič - Ana Ribič, roditelj: Jakoba Ribiča - Ane Ribič), vendar se v navadni rabi za ženske čedalje bolj uveljavlja posebna ženska oblika na -ova/-eva (Ana Ribičeva, Ane Ribičeva). V starejših zapisih so prevladovali ženski priimki na -ica, (-ov/-ev)ka, -ka, npr. Cestnica, Gabrovka, Komarjevka, Gregorinka, Božička. V nemestnem okolju se uporabljajo še danes, deloma že v slabšalnem pomenu; pri meščanih je taka raba zelo opazna in dobiva najrazličnejše negativne pomenske odtenke. V zadnjem času sicer oživljajo prizadevanja, da bi se take oblike sprejele v uradno rabo, vendar izkušnje kažejo, da so te želje težko uresničljive.

Priimki so v Evropi nastajali in se utrjevali po naravni poti več stoletij, nekako od 11. stoletja naprej. Začelo se je na jugozahodu (Italija, Francija), nato pa se je pojav širil proti severu in vzhodu, tako da so se npr. v Rusiji za vse plasti prebivalstva priimki ustalili šele v drugi polovici 19. stol., medtem ko so se v baltskih državah v območju priimkov dogajale precejšnje spremembe še v prvih desetletjih našega stoletja, da ne govorimo o Islandiji, kjer še dandanes nimajo pravih priimkov. Seveda je potreba po stalnem delu osebnega imena nastala najprej v mestih in v višjih družbenih plasteh,

medtem ko se je enoimenskost v fevdalnih razmerah lahko dalje obdržala na podeželju in pri ljudeh brez imetja. Na Slovenskem se je večina priimkov ustalila v 16. in 17. stoletju, tako da je bil ta proces leta 1780, ko so postali priimki s patentom cesarja Jožefa II. zakonsko obvezni, že končan. V nekaterih deželah južne in zahodne Evrope je bila obveznost imeti priimek zakonsko določena že veliko prej, večinoma v 17. stoletju. V urbarjih in drugih starih listinah, kjer so popisane obveznosti podložnikov do zemljiških gospodov, se prehod od enoimenskosti v dvoimenskost še dobro odslikava; deloma tudi še v najstarejših krstnih, poročnih in mrliških knjigah.

Nastajali so priimki iz štirih virov. Najmočnejšo skupino sestavljajo tisti, ki so tako ali drugače izšli iz očetovega, redkeje iz materinega imena (patronimiki, matronimiki). Ta imena so bila pri nas od 13. stoletja naprej skoraj brez izjeme svetniška oz. koledarska v zahodnokrščanski (katoliški) različici, izvirala pa so predvsem iz hebrejščine, grščine in latinščine in stare nemščine; slovenščina jih je seveda po svojih zakonitostih predelala in preoblikovala (krajšala, obraznila). Stara slovanška (poganska) imena so počasi odmirala in v priimkovnem procesu niso opazneje sodelovala. Nekaj primerov iz svetniških oz. koledarskih imen: Bartolomej - Bartol, Parte, Jernej; Tomaž - Tomažič, Tomažin, Tomažinčič, Tomšič, Tomše, Tomec, Tomc; Janez - Janež, Janežič; Gregor - Gregorič, Gregorčič, Gregorin, Gregorc; Peter - Petrič, Petriček, Petrin, Petre; Pavel - Pavlič, Pavlin; Urh - Uršič, Uršej; Sebastijan - Boštjančič, Šebek; Nikolaj (Miklavž) - Miklavžič, Miklavčič, Miklič, Mikec; Filip - Filipič, Filipčič, Filej, Lipej; Majda - Majdič; Magda - Magdič.

V drugo skupino spadajo priimki, ki so prvotno označevali posameznika po določenem kraju, pokrajini, deželi ipd., kjer je prebival, ali po tistem, od koder se je priselil, npr. Samotorčan, Sobočan, Blejc, Bohinc, Kočevar, Kranjec, Nemec, Ogrinc, Pemič (Pem = Čeh), Bizjak, Bezjak, Kraševac, Korošec, Dolenc, Gorenc, Podgoršek, Zagorc, Zagoričnik, Hribar, Hribljan, Hribernik, Hriberšek, Hribšek, Gričar, Dolinar, Klančnik, Vrhovnik, Završnik.

Zelo zgodaj je postal posameznikov poklic ali posebna dejavnost primerna dodatna oznaka k imenu; tudi iz tega določila se je ustalilo veliko priimkov, npr. kovač - Kovač, Kovačič, Kovačec; tkalec - Tekalec, Tekavec, Tekavc, Tkalec, Tkavec, Tkavc, Hkavec, Hkavc, Kavc, Kavčič; ribič - Ribič; žnidar - Žnider, Žnidaršič; suštar (šošt) - Šuštar, Šuštaršič, Šoštarič (krojač in čevljar sta novejši poimenovanja, zato iz njih ni mogel nastati priimek); žagar - Žagar; pintar - Pintar, Pintarič; stopar - Stopar; sitar - Sitar; kramar - Kramar; župan - Zupan, Župančič; valpet - Vavpotič.

Najbolj kompleksna in pisana je t. i. vzdevčna skupina priimkov. Gre za priimke, ki so nastali iz oznak, s katerimi je okolje (vrstniki, sosedje, znanci) poimenovalo telesne ali duhovne lastnosti posameznika, pogosto s primerjavami iz živalskega in rastlinskega sveta. V teh oznakah se je sproščala človekova domišljija, naklonjenost ali nenaklonjenost do poimenovanega. Nekaj primerov: Kralj, Cesar, Knez, Grof, Černe, Belec, Sivec, Rus (rdečelasec; tudi vrsta ščurkov), Dolgan, Majhen, Kračun, Maček, Jarc, Žafran, Kokol.

V vseh štirih skupinah srečamo tudi priimke nemškega, madžarskega in furlanskega (italijanskega)

izvora, npr. Kincl, Konc (iz Konrad), Vilfan (iz Wolfgang), Hanžek (Hans), Dajčman, Ungar, Berger, Thaler, Fišer, Šmid, Veber, First, Kajzar, Klajn, Gros, Švarc; Ferenc, Pal (Pavel),

Tot (Slovenec), Nemet(h), Sabo (krojač), Sajko (šoja), Farkaš (volk), Vereš (rdečelasec),

Šorgo (rumen); Frančeskin, Zorzut, Simoniti, Zuanella, Te-deško, Ferrari, Cuffolo (čokat človek), Nanut (pritlikavec).

Vseh priimkov na Slovenskem je okoli 40 tisoč, najpogostejši pa so: Novak, Horvat, Krajnc, Kovačič, Zupančič, Potočnik, Kovač, Mlakar, Vidmar, Golob. Priimek Novak ima več kot 10 tisoč posameznikov, medtem ko je Golobov nekaj manj kot 4 tisoč; po dolžini prevladujejo dvo- in trizložni, precej manj je enozložnih in štirizložnih. Več kot štiri zloge imajo samo opazno tuji, najpogostejše muslimanski priimki (npr. Hadžisu-lejmanovič). Zanimiva je primerjava prvih desetih poljskih in ruskih priimkov z našimi. Medtem ko imajo Poljaki v prvi deseterici tri našim ustrezne priimke (Nowak, Kowalski, Kowalczyk) in kot pri nas v tej skupini nimajo nobenega izimenskega priimka, je pri Rusih med prvimi desetimi kar sedem izimenskih (Ivanov, Vasiljev, Petrov, Mihajlov, Fjodorov, Jakovljevič, Andrejev), ostali trije so drugačnega izvora: Smirnov (4.), Sokolov (7.), Popov (8.).

Seznam hiš, njihovih lastnikov in domačih hišnih imen po popisnih številkah v letih 1826 in 1868

Jurij Sinobad

Seznam je bil izdelan po franciscejskih katastrskih delovodnikih iz leta 1826 in po reambuliranih delovodnikih iz leta 1868. Vsebuje popisno številko hiše, ime in priimek lastnika in domače (vulgo) hišno ime, ki je napisano z velikimi tiskanimi črkami. Podatki iz leta 1826 so s puščico (⇒) ločeni od podatkov iz leta 1868. Starejše podatke sem črpal iz *Zapisnika stavbnih parcel in Abecednega seznama lastnikov zemljiških parcel* iz let 1826-27. Večkrat se je namreč zgodilo, da so bili priimki lastnikov v *Abecednem* seznamu napisani pravilneje kot v *Zapisniku*. Tak primer je bil npr. v Hrašah št. 7 - pri Prešernu, kjer je v *Zapisniku* vpisan lastnik Jurij (Georg) Voit, v *Abecednem seznamu* pa Jurij Vovk (Georg Vouk), kar je pravilno in preverjeno tudi v rojstni knjigi župnije Lesce. Podobnih primerov je bilo še nekaj, a jih ne bom podrobneje opisoval. V reambuliranem delovodniku sta glavni vir podatkov *Izpisek hiš iz parcelnega protokola* in *Abecedni seznam lastnikov zemljiških parcel* iz leta 1868.

V *Zapisniku stavbnih parcel* za davčno občino Begunje ob imenih in priimkih lastnikov niso navedena domača hišna imena, v *Izpiskih hiš* reambuliranih delovodnikov pa niso navedena domača imena hiš za davčne občine Nova vas, Doslovče, Zabreznica in Žirovnica. Iz tega razloga pri davčni občini Begunje (1826) ni mogoče spremljati sprememb hišnih imen, pri davčnih občinah Breznica, Zabreznica in Žirovnica nam to omogočata *Status Animarum* župnije Breznica in *Catalogus B.M.V. Dolorosae in Bresniza*, pri davčni občini Nova vas pa *Status Animarum* župnije Lesce. Kljub nepopolnim podatkom za davčno občino Begunje lahko ugotovimo, da ohranjena

hišna imena iz franciscejskega katastra v veliki meri ustrezajo današnjem stanju na terenu, kar sem preveril z domačinom Antonom Šlibarjem. Domača hišna imena se v vaseh skoraj niso spreminjala, spremembe vulgo hišnih imen so bile zaradi večje migracije prebivalstva občutnejše le v mestu Radovljici.

Seznam hiš, njihovih lastnikov in domačih hišnih imen za obravnavane davčne občine sem dopolnil z lastnoročnimi prerisi katastrskih načrtov (M 1:2880) iz leta 1826. Hiše sem vrisal z rdečo (zidane) in rumeno barvo (lesene) in jih oštevilčil s starimi terezijanskimi popisnimi številkami. Tako prirejeni prerisi katastrskih načrtov omogočajo dokaj zanesljivo lokacijo mlinov, gostiln, obrtnih in industrijskih obratov ter rojstnih hiš znamenitih osebnosti rojenih na območju Radovljiške ravnine.

Davčna občina Radovljica: Radovljica - mesto

NEOŠTEVILČENO - župnijska cerkev sv. Petra

NEOŠTEVILČENO - pokopališka kapela sv. Križa na Gradišču

- 1: Steurer Jakob, Schuzman Marija - STEURER ⇒ Goričnik Janez - MALAR. Pozneje se je pri hiši reklo PR' BULOVC
- 2: Trausnitz Janez - ŽGAJNAR ⇒ Hudovernik France - PRIMOŽ. Poznejša ZAKOTARJEVA HIŠA.
- 3: Hudovernik Primož - PRIMOŽ ⇒ Hudovernik France - PRIMOŽ. Poznejša ŠPENGLARJEVA, danes MENCINGERJEVA HIŠA.
- 4: Mrak Blaž - REPEŠ ⇒ Hiše ni v popisu iz 1868!
- 5: Jakopič Jernej - ZAKOTAR ⇒ Presterl Janez - ZAKOTAR. Danes JANŠEVA HIŠA.
- 6: Voru Anton - MUHNEK ⇒ Orel France - MUHNEK
- 7: Hudovernik Margareta - MARJETA ⇒ Hudovernik France - PRIMOŽ. Poznejša FÜRSAGERJEVA, danes MAGUŠARJEVA HIŠA.
- 8: Toman Jožef - KNEPERGAR ⇒ Prešeren Alojzija. Današnja VIDIČEVA HIŠA.
- 9: Krivic Ivan - LECTAR ⇒ Rabič Alojz - LECTAR /GOSTILNA
- 10: Thurn grof Vincenc ⇒ Thurn grof Hijacint Gustav /GRAŠČINA
- 11: Hudovernik Primož - PRIMOŽ ⇒ Hudovernik France - PRIMOŽ
- 12: MEŽNARIJA RADOVLJICA ⇒ Številke ni v popisu iz 1868!
- 13: Potočnik Marija - GLIHAR ⇒ Uničeno v požaru l. 1835!
- 14: PROŠTIJA RADOVLJICA ⇒ ŽUPNIŠČE RADOVLJICA
- 15: KAPLANIJA RADOVLJICA ⇒ KAPLANIJA RADOVLJICA
- 16: Sabaunig Jurij - BARBNEK ⇒ Krivic Janez - LOJZNEK
- 17: Urevc Valentin - BAVANT ⇒ Urevc Valent - MEŽNAR
- 18: Varl France - SARNEK ⇒ Varl Jakob - SARNJEK
- 19: Kristan Matija - ŠEŠKO ⇒ Številke ni v popisu iz 1868!
- 20: Hamerlic Jernej - MERLIC ⇒ Hamerlic France - MERLIC
- 21: Kunstel Matija - ŠTEKEJ ⇒ Kunstl Matija - ŠTEKEJ
- 22: Kunstel Matija - ŠTEKEJ ⇒ Hiša pripisana k št. 21!
- 23: Vouk Jožef - KATRINEK ⇒ Meršol Janez - KATRINEK
- 24: Dežman Matjaž - MAROVT ⇒ ŠOLA RADOVLJICA. Današnja HRVATOVA HIŠA.
- 25: Benko Jožef - BURCEL ⇒ Šlibar Martin - BURCL
- 26: Schmalz Andrej - TREVNEŠ ⇒ Hiša porušena pred 1868!
- 27: Varl Jurij - ŠLOSAR ⇒ Vovk Simon - TOMAŽEK. Poznejša MESARJEVA, kasneje FAJFARJEVA HIŠA.
- 28: Varl Ivan - ANŽE ⇒ Mrak Matija - REPEŠEK
- 29: Fuster Martin - MATIC ⇒ Zalokar Jožef - APOTEKAR
- 30: Mali Anton - BEZULNEK ⇒ Mali Janez - BEZULNEK

- 31: Interberger Anton - LOTRIST ⇒ Interberger France - LOTRIST
 32: Oman Jožef - MARKOŠNEK ⇒ Oman Jira - MARKAZUJEK. Današnja KOMANOVA HIŠA.
 33: Pretner Franc - ŠIVC ⇒ Pretner France - ŠIVC
 34: Klinar Klemen - KLEMEN ⇒ Klinar Matija - KLEMEN. Današnja HORVATOVA HIŠA.
 35: Golmayer Franc - ŠTANCAR ⇒ Golmajer Ignac - ŠTANCAR / GOSTILNA. Današnja ŠUŠTARJEVA HIŠA.
 36: Sartori Ignac - KOVAČ ⇒ ŠT. 36/A: Murnik Andrej ⇒ ŠT. 36/B: Sartori Janez - PR' NACET
 37: Rabič Marija - RABIČ ⇒ Pretner Jožef - LOTRIST. Poznejša FAJDIGOVA in kasneje BENEDIČIČEVA HIŠA.
 38: Meglič Matija - PRAUNER ⇒ Pretner Jožef - LOTRIST. Pozneje se je pri hiši reklo PR' PERC.
 39: Mogeiner Ana - MOGAJNER ⇒ Rabič France. Sredi 19. stoletja je bil lastnik te hiše tudi Jernej Hudovernik - Primožek. Poznejša GOSTILNA AVGUŠTIN.
 40: Schenul Franc - ŠTURM ⇒ Bevc Katarina
 41: Krollnig Franc - NEC ⇒ Krolnik Miha - NEC ⇒ Škofič France - BRINČE
 42: Škofič Jernej - ŠTAJER ⇒ Janc France - ŠTAJER
 43: Jalen Matija - KAPER ⇒ Jalen Andrej - MAHTEK
 44: Mali Luka - LUKA ⇒ Hiša podrtá pred 1868! V seznamu hiš iz 1868 je pod to številko označena novogradnja - OBČINA RADOVLJICA.
 45: Hudovernik Primož - PRIMOŽ ⇒ Hudovernik France - PRIMOŽ. današnja ČERNETOVA HIŠA.
 46: Straginec Jožef - BREUER ⇒ Kunstl France - STRAGINEC. Današnja ZAGORČEVA HIŠA.
 47: Freyberger France - MUHNEK ⇒ Hamerlic Marija
 48: Thurn grof Hijacint Gustav, novooštevilčeno Hiša na trgu nasproti graščine - št. 10, kateri je tudi pripadala. Po izročilu so bili v njej zapori in sodišče. Za to hišo se je ohranilo tudi ime LAHOVCA.
- 22: Urbič Lovrenc - ŠTAMCAR ⇒ Robič France - ŠTAMCAR NA POLJI
 23: Ahačič Gabriel - LOSPERGAR ⇒ Homan Friderik - HOMANT
 24: Kunstel Franc - KUNSTEL ⇒ Kunstl Janez - KUNSTL
 25: Murnik Jožef - MAGUŠAR ⇒ Murnik Matija - MAGUŠAR
 26: Mulej Matija - SODAR ⇒ Mulej Marija - SODAR Poznejša DRALKOVA HIŠA.
 27: Fritz Ignac - MEŽNAR ⇒ Mulej Marija - SODAR
 28: Pezdič Janez - ŽAN ⇒ Pezdič Janez - ŽAN / GOSTILNA
 29: Praprotnik Jožef - MÖKISCH ⇒ Landsteter Angelius - ENGEL
 30: Mrak Pavel - REPEŽ ⇒ Thurn grof Hijacint
 31: Pezdič Jožef - FLIS ⇒ Vurnik Janez - FLIS
 32: Grom Matevž - VORNEŽ ⇒ Šimnic Matija - VORNEŽ
 33: Pogačar Lovrenc - BAJAR ⇒ Pogačar Andrej - BAJAR
 34: Gollmayer Janez - MESNJEK ⇒ Golmajer Janez - MESNJEK
 35: Aljančič Anton - ALJANČIČ ⇒ Debelak Matevž - ŠUŠTAR
 36: Janc Nikolaj - TEFKAR ⇒ Janc Anton - TEFKAR
 37: Janc France - FOJ ⇒ Janc France - FOJ
 38: Stolfé Andreas - ŠTOLFA ⇒ Pristov Jožef - ŠTOLFA
 39: Grom Jožef - MALESA ⇒ Legat Jožef - STROJNEK
 40: Krivic Lovrenc - KLOBČAR ⇒ Šimnic Marija - KLOBČAR
 41: Maurer Jurij - MARTIN ⇒ Balant Jur - KOVAČ PR' MOSTU
 42: Resman Franc - BERAČ ⇒ Rozman Šimen - BERAČ
 43: Rabič Ignac - RABIČ ⇒ Pleničar Jožef - FARBAR
 44: Vozu Franc - HAUSKNECHT ⇒ Vozel Andrej - HAUSKNEHT. Danes je slišati tudi hišno ime PR' AUSNEHT.
 45: Olip France - SREDNJEK ⇒ Olip France - SREDNJEK
 46: Polanc Peter - RODAR ⇒ Trele Jur - VAHTAR
 47: Bohinc Jožef - BLAŽEK ⇒ Lukan Šimen - BLAŽKOVA KAJŽA
 48: Glazič Marko - PINTAR ⇒ Kralj Martin - ŠLOSAR
 49: Klander Henrik - V PROJARCI, novooštevilčeno
 Prej lastnik pivovar Jožef Straginec iz Mesta št. 46.
 50: Polanc Miha - ŠUŠTAR, nova hiša
 51: Dobravec Janez - TREVNEŠ, nova hiša
 52: Dežman Matevž - MAROVT, nova hiša
 53: Jalen Matevž - MAHTEK, nova hiša
 54: Pašnik Lovre, novooštevilčeno. Prej lastnik Maurer Jurij iz Predmesta št. 41.
 55: Prešeren Alojzija, novooštevilčeno in prezidano. Prej pristava Toman Jožefa iz Mesta št. 8.
 56: Mandelc Janez, nova hiša pri savskem mostu
 57: Rabič Sebastjan, nova hiša - hotel "Bastl"

Radovljica - predmesto

- 1: Jalen Simon - MACHTIG ⇒ Jalen Simon - MAHTEK
 2: Pretner Jožef - MURENČEK ⇒ Mihelač Jožef - ŽEMLAR
 3: Varl Janez - PETERČEK ⇒ Varl Matevž - PETERČEK
 4: Mali Tomaž - JURA ⇒ Homan Friderik
 5: Dornig Lovrenc - MLAKAR ⇒ Božič Franc - MLAKAR
 6: Varl Anton - KOVAČ ⇒ Varl Anton - KOVAČ
 7: Polak Jožef - FAJFAR ⇒ Polak Jakob - FAJFAR
 8: Resman Jožef - JOŽEK ⇒ Lotrič Urša - GLIHA
 9: Mali Anton - BEZULNEK ⇒ Vovk Simon - TOMAŽEK
 10: Mrak Pavle - REPEŽ ⇒ Mrak Pavle - REPEŽ
 11: Kleindienst Izidor - MINK ⇒ Klaindinst Jožef - MINK
 12: Ostenek Franc - OSTENK ⇒ Pretner Jur - MURENČEK / GOSTILNA
 13: Pirc Jakob - FIRBAR ⇒ Kralj Jur - FIRBAR
 14: Varl Luka - PR' PAULET ⇒ Varl Matija - PAVLE
 15: Mali Mihael - LEDRAR ⇒ Združeno s hišo št. 15!
 16: Mihelič Ivan - ŽEMLAR ⇒ Resman Blaž - KOROŠEC
 17: Meglič Mihael - GRIŽELJ ⇒ Šmalc Šimen - GRIŽELJ
 18: Mulej Klemen - BLAŽEK ⇒ Mulej France - BLAŽEK
 19: Bohinc Jožef - BLAŽEK NA GRADIŠ ⇒ Bohinc Jožef - BLAŽEK PR' BRITOFO
 20: Resman Nikolaj - REMAN ⇒ Mulej Janez
 21: Sartori Jožef - NACET ⇒ Sartori Jožef - NACET

Na podoben način so obdelane še hiše v krajih Predtrg, Mošnje, Globoko, Vrbnje, Gorica, Dvorska vas, Zgornji Otok, Spodnji Otok, Begunje, Poljče, Zgoša, Nova vas, Hlebce, Zapuže, Hraše, Lesce, Studenčice, Doslovče, Rodine, Smokuč, Breznica, Zabreznica, Vrba, Selo, Žirovnica, Moste in Breg.

Kranjci iz arhiva Vicedomskega urada za Kranjsko (IV del)

Lucijan Adam

Tokrat nadaljujemo s črko C, s škatlo XIII., župnija Kostel (1. del). Zapis je sestavljen po že znani formuli (primerjaj prejšnje objave v Drevesih).

A

Androch, Franc Adam, baron, 1735, december 18, (243-246), XIII
Androkh, Franc Ignac, baron, kostelski graščak, s.d. 1733, (113-118, 145-148), XIII

B

Bastijančič, Martin, 1678 s.d., (17 - 20), XIII • 1678, maj 2, (9-16), XIII • 1682, maj 15, (29-32), XIII • 1686, april 29, (33-34), XIII • kostelski župnik, 1687, marec 5, (39-46), XIII
Blagaj, Franc Adam Ursini, grof, 1678, maj 2, (9-16), XIII • 1678, november 12, (21-24), XIII • 1679, januar 12, (25-28), XIII • 1682, maj 15, (29-32), XIII • kranjski deželni vicedom, 1686, november 4, (35-38), XIII • 1687, marec 5, (39-46), XIII • 1

Č

Čačanič, Ignacij Jakob, reški duhovnik, s.d. 1733, (159-174), XIII • 1736 s.d., (273-280), XIII
Černič, Janez, 1734, januar 16, (149-152), XIII • 1736, januar 25, (233-236), XIII • 1736, januar 25, (237-238), XIII

E

Erberg, Gothard Anton, baron, ljubljanski mestni župnik, 1736, april 26, (269-272), XIII

G

Gerdakovič, Andrej, 1732, november 11, 1733, februar 10, (125-128, 137-138), XIII • 1733, januar 14, (77-100), XIII • 1736 s.d., (273-280), XIII
Grizek, Mihael, podložnik kostelskega graščaka, s.d. 1733, (113-118, 145-148), XIII

J

Jencič, Franc Jožef, 1736, april 2, (247-264), XIII • 1736, januar 19, (185-192), XIII • 1736, januar 19, (185-192), XIII, (1731, november 18)* • 1736, januar 19, (193-232), XIII

K

Klapše, Franc Pavel, 1720, januar 12, (47-50), XIII • kooperator v Vipavi, vešč kranjskega in hrvaškega jezika, dober pridigar, 1720, februar 20, (51-54), XIII • 1720, maj 1, (55-58), XIII • 1731, oktober 6, (59-62), XIII • kostelski župnik, 1736, januar 19, (185-192), XIII
Knežič, Gregor, 1736, januar 19, (185-192), XIII, (1731, november 18)*
Kobal, Ludvik, dolenski arhidiakon, 1720, maj 1, (55-58), XIII • 1

L

Langenmantl, Franc Adam, baron, lastnik kostelskega gospostva, 1678, maj 2, (9-16), XIII • baron, 1682, maj 15, (29-32), XIII
Lanthieri, Franc Anton, grof, 1720, januar 12, (47-50), XIII • kranjski deželni vicedom, 1720, februar 20, (51-54), XIII • 1720, maj 1, (55-58), XIII
Lazzarini, Adam Danijel, pl., 1733, februar 7, (123-124), XIII

M

Medvedič, 1733, november 8, (113-148, 139-140), XIII • 2

Medvedič, Jurij, 1733, januar 14, (77-100), XIII • 1733, februar 7, (123-124), XIII • 1733, oktober 17, (109-112), XIII • kostelski župnik, 1734, januar 16, (149-152), XIII • 1734, marec 11, (153-156), XIII • pokojni kostelski župnik, 1735, december 18, (243-246), XIII • 1735, december 26, (179-180), XIII • 1736, januar 25, (233-236), XIII • 1736, januar 19, (193-232), XIII • 1736, januar 25, (237-238), XIII • 1736, april 2, (247-264), XIII

Merzenhaimb, Janez Hieronim Merzina, pl., 1733 s.d., (119-122, 129-136, 141-144), XIII • fiskal in vicedomski uradnik, 1736, januar 19, (185-192), XIII

Mihič, Franc Andrej, 1736, april 26, (269-272), XIII

Miklavžič, Jurij, že pokojni kostelski župnik, 1678, maj 2, (9-16), XIII
Molek, Gregor, 1686, november 4, (35-38), XIII • 1687, marec 5, (39-46), XIII

Molek, Jurij, duhovnik, 1686, april 29, (33-34), XIII

Moscon, Danijel, pl., 1733, november 8, (113-148, 139-140), XIII

Mrak, Jožef, administrator in kaplan na Blokah, 1720, januar 12, (47-50), XIII

P

Peric, Valentin, 1732, april 1, (65-68), XIII • 1733, januar 14, (77-100), XIII • kostelski župnik, 1732, junij 30, (69-76), XIII • župnik, 1733, januar 17, (101-104), XIII

Petazzi, Karl Sigmund, grof, dolenski arhidiakon, 1733, januar 14, (77-100), XIII • 1736, april 4, (265-268), XIII • 1736, april 26, (269-272), XIII

Petazzi, Leopold, grof, ljubljanski stolni dekan, 1736, april 26, (269-272), XIII

Plovenič, Janez, 1733, januar 14, (77-100), XIII • 1733, januar 14, (77-100), XIII (1733, januar 23) *

R

Rettel, Janez Jakob, magister filozofije in teologije, vikar v Črmošnjicah, doma iz Kostela, 1687, marec 5, (39-46), XIII • pokojni kostelski župnik, 1720, januar 12, (47-50), XIII

Romer, Toma, ribniški arhidiakon in vicedomov (Ursinijev) administrator, 1678, maj 2, (9-16), XIII

Ruessenstein, Karl Avguštin Sebastijan, baron, upravitelj Vicedomskega urada (za Kranjsko), 1734, marec 11, (153-156), XIII

S

Scarpin, Sigmund, pater, 1736, januar 14, (181-184), XIII • 1736, april 26, (269-272), XIII

Schilling, Jakob, ljubljanski stolni kanonik in generalni vikar, 1736, januar 14, (181-184), XIII

Slakonja, Jožef Jurij, 1736, april 26, (269-272), XIII

Stariha, Janez, 1736, april 4, (265-268), XIII

Stavanja, Jurij, kostelski kaplan, 1720, januar 12, (47-50), XIII

T

Tautscher, Mihael, administrator dolenskega arhidiakona, kooperator v Ribnici, 1733, januar 14, (77-100), XIII • kostelski župnik, 1733, november 8, (113-148, 139-140), XIII • 1733 s.d., (113-118, 145-148), XIII • 1733 s.d., (119-122, 129-136, 141-144), XIII

Thurn-Valsassina, Franc Sigfrid, grof, kranjski deželni vicedom, 1731, oktober 6, (59-62), XIII • 1732, april 1, (65-68), XIII • 1733, januar 14, (77-100), XIII • 1733, januar 14, (77-100), XIII (1733, januar 23) * • 1733, januar 14, (77-100), XIII (1733, marec 30) * • 1733, januar 17, (101-104), XIII • 1733, februar 7, (123-124), XIII • 1733, julij 20, (105-108), XIII • 1733, oktober 17, (109-112), XIII • 1735, december 26, (179-180), XIII • 1736, januar 14, (181-184), XIII • 1736, januar 19, (193-232), XIII • 1736, marec 12, (230-242), XIII • 1736, april 26, (269-272), XIII

W

Wolf, Lovrenc, 1678, november 12, (21 - 24), XIII • 1678 s.d., (17-20), XIII • 1679, januar 12, (25-28), XIII • I

*Spis je priloga cesarjevega odloka. Če je drugače datiran, je datacija navedena posebej v oklepaju.

Nova funkcija v programu PAJEK

Peter Hawlina

Program Pajek, ki sta ga razvila Vladimir Batagelj in Andrej Mrvar, smo na naših srečanjih in v časopisu že predstavili. Program ni posebej namenjen za rodoslovno delo. Namenjen je analizi in delu z omrežji. Za mnoge od nas je tudi dokaj težko razumljiv, ker je namenjen predvsem znanstvenoraziskovalnemu delu. Kljub razmeroma zapleteni zasnovi ima za rodoslovce nekatere izredno koristne in uporabne funkcije, ki niso dostopne v nobenem drugem meni znanem rodoslovnem programu. Glavne funkcije, ki so uporabne tudi rodoslovcem, so opisane v zadnji številki našega časopisa Drevesa. Tule bomo opozorili samo na najnovejšo funkcijo, ki je dodana v zadnji verziji programa.

Naj najprej predstavim situacijo, kjer bi bila opisana funkcija uporabna. Pri svojem raziskovalnem delu zbiramo največkrat podatke v eni sami datoteki. Tu in tam pa je potrebno vnašati tudi podatke, ki po različnih kriterijih v našo osnovno datoteko ne sodijo. Tako nam nastajajo poleg osnovne datoteke še druge. Za primer vzemimo, da delamo pretežno z datoteko RODBINA. Če so v tej datoteki zares samo podatki o sorodnikih, potem so vse osebe v tej datoteki povezane in se 'držijo skupaj'. V taki datoteki ne bi smelo biti nepovezanih posameznikov ali skupin. Brother's Keeper zna najti samo nepovezane posameznike, ne pa tudi nepovezanih skupin. PAJEK zna pregledati datoteko in izdelati poročilo o nepovezanih posameznikih in skupinah. To znajo tudi nekateri drugi programi. Za primer lahko omenim program GIM, ki s funkcijo TREE COUNT identificira in predstavi nepovezane skupine. Verjetno imajo drugi rodoslovni programi še kake druge podobne analitične pripomočke. Take analize nam nemalokrat pokažejo, da smo pri svojem delu nekatere posameznike ali skupine pomotoma pustili nepovezane. Take kontrole je občasno priporočljivo uporabiti.

Če smo v datoteko namenoma vnašali podatke o več rodbinah, in bi radi iz take datoteke izbrali eno od njih, je to lahko zelo zapletena naloga. BK ima sicer funkcijo za delitev datoteke (Split Database) v manjše sestavine. Pri tem izbiramo in nabiramo v novo datoteko potomce in/ali prednike. Pogosto pa je težko ali vsaj zamudno zajeti vse povezane osebe. Za to nalogo je pripravna funkcija v programu PAJEK. Uporabimo jo lahko za tvorjenje nove samostojne datoteke iz zbirke nepovezanih datotek. Pri tem imamo na izbiro možnost kopiranja brez ali z izločanjem iz osnovne datoteke. Za primer vzemimo, da imamo v zbirki SLAVNI 1000 podatkov o znanih

Slovincih. V njej se nam nabirajo rodbinski sklopi, ki vsak zase šteje od nekaj deset do nekaj sto oseb. Iz te zbirke bi želeli komu pripraviti samo podatke, ki se nanašajo na rodbino Cankar.

Z novo verzijo programa PAJEK, ki si ga lahko naložimo z naslova <http://vlado.fmf.uni-lj.si/pub/networks/pajek/>, lahko to naredimo po naslednjem postopku:

1. Izračunate šibke komponente (Net/Components/Weak)
2. Pogledate velikosti komponent z Info/Partition, zapomnite si prvo številko (Class)
3. Izločite želeno komponento z Operations/Extract from Network/to GEDCOM

4. Izberete se novo ime datoteke ter dvakrat odtipkate številko komponente, ki ste si jo prej zapomnili (Class)

Ko bo postopek končan, bomo dobili datoteko GEDCOM z izbranimi podatki. Dobili bomo prepis vseh podatkov iz datoteke SLAVNI, ki se 'držijo skupaj'. Seveda so ti podatki še vedno ohranjeni tudi v datoteki SLAVNI. S programom PAJEK jih je mogoče iz osnovne datoteke tudi izločiti. Ta naloga je s programom BK še bolj zahtevna in zamudna. S programom PAJEK je postopek naslednji:

1. GEDCOM preberete kot navaden graf (v Options/Read-Write zbrisete kljukico pri GEDCOM - Pgraph)
2. Izračunate šibke komponente (Net/Components/Weak)
3. Pogledate velikosti komponent z Info/Partition, zapomnite si prvo številko (Class)

—Do tu je postopek enak zgornjemu.—

4. Iz komponent je treba narediti dvojisko razbitje, kjer so v razredu 1 osebe iz izbrane komponente (npr. komponente št. 8), v razredu 0 pa vse ostale osebe. To naredite takole:

Partition/Binarize/ ter dvakrat odtipkate številko komponente, ki ste si jo prej zapomnili (v našem primeru 8)

5. Če pogledate velikosti obeh razredov z Info/Partition, vidite pričakovani rezultat

6. Izločite razred 0 (ostanek brez izbrane komponente) z Operations/Extract from Network/to GEDCOM, izberete še novo ime datoteke ter dvakrat odtipkate število 0

Bojim se, da je vse skupaj videti nekoliko zapleteno. Vabim vas, da stvar preskusite. Odslej boste nemara nekateri bolj brezskrbno vpisovali družinske sklope v eno samo skupno datoteko in po potrebi iz nje brez veliko truda izvlekli vse, kar se 'skupaj drži' v neki rodbini. Morebitna vprašanja postavite aytorjema, splošno zanimive izkušnje in/ali komentarje pa vsem na seznamu naslovnikov.

Če bo po gornjem opisu kak bralec še vedno raje previdno ostal pri bolj varnih ločenih datotekah, ga bo morda dodatno opogumila nova funkcija v programu Brother's Keeper. Tudi v tem programu je od zadnje novembrske verzije dalje mogoče uporabljati zelo uporaben dodatek. Dodana je funkcija, s katero lahko iz večje skupne datoteke izločimo poljubno izbrano drevo.

Večina uporabnikov programa BKW najbrž dobro pozna in uporablja rutino za izdelavo manjših izvlečkov iz večje datoteke. Iz večje datoteke po različnih kriterijih izberemo tisto, kar želimo imeti v manjši datoteki. Potreba po takih izvlečkih je najbolj uporabna takrat, kadar želimo komu posredovati samo tisti del naših podatkov, ki se nanašajo nanj in ga ne želimo obremenjevati še s podatki, ki zanj niso aktualni. Pri tem smo do sedaj lahko izbirali v glavnem prednike in/ali potomce neke osebe. Pri tem je bilo od spretnosti in natančnosti posameznika odvisno, kako popolna je bila tako izbrana zbirka oseb.

Nova funkcija pa zbere vse prednike izbrane osebe in nato še vse potomce teh prednikov. S tem je iz gozda vzeto celo drevo, od skrajnih korenin do zadnjega poganjka.

Funkcijo aktiviramo prek menujskih izbir Datoteka Razdeli (v neprevedeni verziji File Split database) in s pomočjo ene ali več izbir sestavimo novo datoteko z želeno vsebino. Poskusite!

Prenos arhivskega gradiva na sodobne medije (XVIII. del)

Sezam, odpri se!

Peter Hawlina

Po številu nadaljevanj s prispevki na naslovno temo bo morda kdo od bralcev dobil vtis, da mi je obravnavano področje dobro znano. Pa ni tako. Bolj je res to, da sem s svojimi prispevki želel privabiti, da bi pravi strokovnjaki o tem povedali čimveč tistega, kar o tem vejo. Do sedaj ni reagiral še nihče.

V teh prispevkih sem opisoval različne možnosti prenosa dragocenega arhivskega gradiva. Vseh še nisem obdelal in danes se nameravam lotiti opisa še ene od razpoložljivih možnosti prenosa. Ob tem sem še posebej v zadregi, saj tega načina sam nisem preizkušal in bom prenesel nekaj tistega, kar sem o tem našel v raznih tujih gradivih. Gre za **računalniški zapis govora**.

Že pri pretipkavanju arhivskega gradiva (za nas rodoslovce so najbolj privlačne matične knjige) sem ugotavljal, da sta pri tem pred nami vsaj dve težavi. Ena je najti prostovoljce, ki bi bili pripravljeni to delo opraviti, druga pa je v tem, da večina tistih, ki so vajeni dela z računalnikom, ni večja branja starih pisav. Vemo namreč, da je večina rodoslovcem zanimivega gradiva v rokopisu, ta rokopis pa mnogokrat izredno težko berljiv. Saj ne, da bi takratni pisarji ne znali lepo pisati. Nasprotno! Pisati so znali tako zelo lepo, da jih lahko samo občudujemo. Sicer ne vsi, večina pa vsekakor. Problem je v tem, da se je v zgodovini tudi pisava spreminjala, in rodoslovci se soočimo z nekaterimi slogi in načini pisave, ki so jih brez večjih težav sposobni brati le redki posamezniki. Ti pa navadno nimajo časa za prepisovanje, večina njih poleg tega dela z računalnikom ni vajena in se temu tudi ne namerava privaditi.

Moja, zdaj že pokojna teta je že bila taka. Vedno je bila pripravljena prebrati vsako v pisani gotici zapisano besedilo, celo pretipkala bi ga, vendar ne na računalnik. V takih primerih bi zelo prav prišlo, če bi računalnik razumel njen glas in ga znal shraniti v digitalni obliki.

V prospektu enega od ponudnikov proizvodov s področja računalniškega prepoznavanja govora (speech recognition system) med drugim beremo: Kar so bili nekoč prividi znanstvene fantastike, je danes resničnost. Računalnikom lahko danes **povemo**, kaj hočemo od njih.

Zamisel je preprosta: ukaze povemo, računalnik pa jih prevede v strojno obliko. Seveda ne gre brez težav. Današnji računalniki še nimajo občutljivosti človeškega slušnega organa. Kljub temu je sistem v zadnjih letih toliko napredoval, da je bilo

od septembra 1996, ko je prišel na trg, prodanih že na stotine, tisoče programov za prepoznavanje govora (npr. Simply Speaking, ki stane v Nemčiji manj kot 20 DEM; slušalke in mikrofoni stanejo okrog 10 DEM). Program naj bi bil sposoben prepoznati in v računalniški zapis preoblikovati 70 do 100 besed na minuto. Ko govorimo v mikrofoni, se naše besede prikazujejo na zaslonu.

O tovrstnih sistemih je na Internetu najti prav nepregledno množico informacij. Po tem sklepam (pozanimal se nisem), da se je prepoznavanje govora uveljavilo in zanimivo bi bilo vedeti, koliko se uveljavlja že tudi pri nas. Poznavalce vabim, da o morebitnih izkušnjah in uporabnih rešitvah pošljejo kaj za objavo tudi v naš časopis.

Če bi se izkazalo, da zadeva deluje vsaj približno tako dobro, kot nas prepričujejo proizvajalci, bi bilo vsekakor vredno poskusiti.

In če stvar zares deluje, bi jo morda najprej preizkusili kar na projektu prepisovanja članov Mohorjeve družbe izpred stotih let. Kdor še ne ve: že pred leti smo ocenili, da je spisek članov, ki je bil vsako leto objavljen v koledarju Mohorjeve družbe, dokaj uporaben in razmeroma velik vzorec takratnega slovenskega prebivalstva, saj je obsegal okrog 90.000 članov. Projekta smo se lotili tako, da smo si nekateri člani razdelili po nekaj strani in jih pretipkavali. Po izkušnjah z okrog 33.000 vnesenih podatkov smo se prepričali, da je tak računalniški spisek v marsičem uporaben raziskovalni pripomoček. Dela nismo dokončali, ker smo se zanašali, da bo z izpopolnjenimi verzijami optičnega prepoznavanja in preoblikovanja teksta mogoče delo prepustiti računalniku. Dosedanji poskusi s programom Recognita so bili premalo uspešni, da bi delo dokončali. Se s prepoznavanjem govora tudi temu projektu obeta skorajšnje dokončanje in veselje do nadaljevanja z bolj zahtevnim gradivom?

A. E. I. O. U.

A. P. Florjančič

Zaporedje omenjenih samoglasnikov je cesar Friderik III. razlagal kot kratico gesla *Austriae Est Imperare Orbi Universo* - "Avstrija naj vlada vsemu svetu", lahko tudi "Avstrija mora vladati vesoljnemu svetu". (Klasični filolog Otmar Črnilogar smatra, da bi bil vsebinsko smiselnejši prevod "Poslanstvo Avstrije je vladati svetu".) Friderik (*1415 +1493, cesar 1452 - 1493) je prvi in edini Habsburžan in hkrati zadnji nemški cesar, ki je sprejel cesarsko krono v Rimu. Po njem so Habsburžani obdržali cesarsko krono in so jo nosili, dokler ni leta 1806 sveto rimsko cesarstvo samo razpadlo. Za nas Slovence je Friderik III. pomemben predvsem kot ustanovitelj ljubljanske škofije leta 1461, s čimer je nevede in zlasti nehote pripravil zametek osrednje upravne institucije narodu, ki takrat še sploh ni imel svojega imena.

Friderik se je ukvarjal z astronomijo, alkimijo in bil predan magiji in okultizmu. Bil vase zaprt tuhtajoč čuk, neobčutljiv, vendar precej vztrajen. Istočasno pa je bil prevejan lisjak (za Habsburžane je bilo značilno to, da so na bojnem in finančnem

polju običajno zgubljali, za zeleno mizo, pravzaprav v zakonskih posteljah pa dobivali). Le tako je lahko preživel številne izgubljene bitke, vedno prazno blagajno, razočaranja, poraze in osebne tragedije. Doživel je med drugim usoden padeč Konstantinopla in prve turške vpade v naše kraje. Zato ni čudno, da so Dunajčani, ko jih je leta 1485 oblegal ogrski kralj Matija Korvin (ki je istega leta Dunaj tudi zavzel, pred tem pa je iz njega Friderik pobegnil) geslo razlagali kot *Aller Erst Ist Österreich Verloren* - "Predvsem je Avstrija zgubljena". Še preje, pri obleganju Vitovca v Celju, se je Friderik čudežno rešil, po sanjskem nasvetu sv. Nikolaja. Zato je temu zavetniku Ljubljane iz hvaležnosti in zaobljube ob stiski daroval škofijo, nam pa kot rečeno, no ja, skoraj omogočil našo državo. (Resnici na ljubo moramo pripomniti, da so ga temu vodili bolj praktični razlogi; hotel je oslabiti premočan vpliv Oglejskega patriarhata in posredno s tem Benetk.) Malo pred svojo smrtjo je vendarle doživel, da je umrl njegov stalni zoprnež, ogrski kralj Matija Korvin, naš kralj Matjaž, in še celo brez potomcev.

To je bil torej srečko, ki je več kot sto let po Rudolfu I., ki so ga v Frankfurtu leta 1273 volilni knezi imenovali za cesarja, s pomočjo lažne listine *privilegium maius*, ki si jo je izmislil habsburški vojvoda Rudolf IV (ustanovitelj Vojvodine Kranjske in Novega mesta), zopet kot Habsburžan zasedel položaj, ki je bil najmočnejši za Bogom. Seveda če odmislimo še vmesna člena v Rimu in Carigradu. Njegov cesarski naslednik sin Maksimilijan I. (*1459 +1519) je bil njegovo nasprotje. Odločen in uspešen v vojnah: v pravih, v turnirskih in v ljubezenskih. Burgundski dvorni kronist je o poročni noči Masimilijana z Marijo Burgundsko, kljub temu da je obljubil, da bo o použitju zakona mladega para obzirno molčal, kasneje pripomnil, da je vojvoda dokazal, "da je samec, možak na pravem mestu in dopadljiv Bogu, od katerega prihaja potomstvo, zakaj naša plemenita vojvodinja in princesa je spočela in nosi živega otroka". Bil je pravi renesančni eksemplar. Igral je na različne inštrumente, rad je plesal, se zabaval. Pospeševal je umetnost, Albrecht Dürer je bil njegov prijatelj. Napisal ali narekoval je 22 knjig o umetnosti, politiki, lovu, sokolarstvu, stavbarstvu, kuharstvu in še o marsičem. Ko je s porokami svojih otrok in vnukov že tedaj snoval združeno Evropo, si je geslo A. E. I. O. U. razlagal tudi kot *Austria Erit In Orbe Ultima* - "Avstrija bo zadnja na svetu", zadnja v smislu končne zmagovalke, kot je razumeti tudi v še eni nemški jezikovni varianti *Alles Erdreich Ist Oesterreich untertan* - vse na svetu je podložno Avstriji.

In res je Habsburška dinastija doživela v Maksimilijanovem vnuku, rimsko nemškemu cesarju Karlu V., svoj največji teritorialni obseg, saj je veljalo, da v njegovem cesarstvu sonce nikoli ne zaide. Ker je bil tudi španski kralj, so bile namreč njegove tudi na novo odkrite pokrajine v Ameriki (razen Brazilije) in nekatere kolonije v Aziji, torej v obeh Indijah, kakor so rekli tedaj.

Za rodoslovca je študij rodovnega debla hiše Habsburg kar pripravna osnova za poznavanje evropske zgodovine drugega tisočletja. Poleg tega naj bi njihov, torej habsburški rod segel še drugih tisoč let nazaj, vse do cesarja Avgusta in celo še dlje - v čas trojanskega kralja Priama, če je verjeti avtorju te trditve Frideriku III. Že okoli leta 1300 so začeli Habsburžani trditi, da so nemška stranska veja rimske rodbine Colonna, katerih neposredni predniki so bili rimski cesarji iz rodbine Julijcev s samim Julijem Cezarjem na koncu. Njegov sin Maks pa je imel med številnimi svojimi spisi tudi rodoslovne. Zastopal je varianto, da so Habsburžani nemška veja rimske družine Pierleonijev. Pravzaprav je ravno on "znanstveno dognal" da sta Priam in

Hektor začetnika habsburškega rodu, proti koncu življenja pa je prišel že do Noeta in egipčanskega boga Ozirisa. Pri genealogiji, že takrat aktualni zvrsti, pa je bil tudi praktik, zlasti v vitalnem obdobju svojega življenja, saj je "blagovolil kar najradodarnije razsipati svojo plemenito habsburško kri, zato je zapustil nešteto nezakonskih otrok". Bil je naš rodoslovec *par excellence*!

Iz navedenega bi lahko zaključili, da bi poznavanje rodbinskih zvez habsburške hiše in aktivno obvladovanje njihovega rodbinskega debla lahko pomenilo za slovenske rodoslovce nekakšen neformalen strokovni izpit. Če pa upoštevamo še nekatere habsburške ostaline, kot so tolar, zemljiške in šolske reforme Marije Terezije, sekularizacija Jožefa II., Franciscejski kataster, Franc Jožefova železnica in požarna obramba, preseleitev Lavantinske škofije, *miracolo di Caporetto* in uniforme častnega bataljona Slovenske vojske po vzorcu 17. kranjskega pešpolka, pa to postane skorajda nacionalna rodoslovna obveza.

Ko smo ne tako dolgo tega gostili današnjega poglavarja hiše Habsburg, nadvojvodo Ota Franca Jožefa, v nekdanjih vojvodinah Notranje Avstrije, to je v Kranjski, delu Štajerske in Koroške ter v delih Goriške grofije, Istrske marke in Ogrskega kraljestva, torej od leta 1991 v Republiki Sloveniji, se je marsikdo spomnil na projekt Podonavske federacije kot dedinje nekdanje "habsburške združene Evrope". *Aber Es Ist Ohne Unteil* - "Vendar v tem ni zla", se zato mota po glavi še marsikateremu nostalgiku K u K pa tudi kakšnemu čisto razsodnemu človeku, to na novo formulirano geslo v nekdanji samoglasniški zvezi.

Vira:

The Habsburgs - The Personal Lives of Royal Family, Dorothy Gies McGuigan.

Die Habsburger : eine europäische Familiengeschichte, Walter Pohl & Karl Vocelka.

A Dream Come True

by Alan Gornick, Jr.

As the jumbo jet took to the skies departing Los Angeles, my spirits soared also. Decades of questions regarding my father's Slovenian ancestors would soon be answered, I hoped. At the very least, I would visit and photograph the land my paternal grandparents, Markus Gornik and Anna Grahek, left behind and about which we knew so little. Opening the briefcase containing the book I had written for my family's last reunion, as well as my research notes detailing every scrap of information I was able to glean from relatives and official sources over the past several years, I reviewed my research strategy. Little did I suspect what was in store!

In Munich, I picked up my rental car, a free upgrade to a spacious 6-passenger Renault, and headed for the Austrian Border and, thence, to Ljubljana, Slovenia. The autobahn is a great way to drive. The Renault seemed to like 145km/h (about 90mph), so I gave it its head and watched the countryside change from flat, to hilly, to mountainous and, after lots of

loooong tunnels, back to green rolling hills again as I entered Slovenia. The roads were well-signed and I was certain finding the Hotel Lev in Ljubljana's center would be a piece of cake. After all, hadn't I had the foresight to download from the Internet a map pinpointing its location? Ha! Within seconds of leaving the highway, I was lost. Thirty minutes later of dodging madly-driven cars, bustling pedestrians, and innumerable bicycles. I was still lost. By sheer luck, I spotted a sign pointing to the Hotel Lev and turned accordingly. No hotel. More driving. Another sign. Same results. Another sign. I had it bracketed. Still no hotel. I parked (no small accomplishment, double and triple-parking abounds in Ljubljana). I swore. I started walking in the direction of the arrow. Half a block down I passed a construction site surrounding a building undergoing remodeling, with what appeared to be half the youth population of Ljubljana milling about (Junior High School Prom, as it turned out). Above the nearly-hidden doorway were the words "Hotel Lev". It was 1" blocks from where I had originally left the highway!

Once installed in the Hotel (very nice, by the way), I phoned Peter Hawlina, President of the Slovenian Genealogy Society headquartered in nearby Skofja Loka, with whom I had been corresponding by e-mail for some time. I had learned about Peter through the Internet web pages of the Slovenian Genealogy Society of America, of which I'm a member, and also through FEEFHS (Federation of East European Family History Societies). A couple of hours later, we were discussing my family's genealogy over a couple of pivos in the bar of the hotel. I had previously e-mailed Peter my GEDCOM file so he could study it, and he told me which books (3 is the maximum allowed at one time) he had requested for my research the next day at the Archbishopric Archives in Ljubljana, and described what he felt was the best approach to realize my research goals. Whether it was jet lag or excitement, or both, I spent a fitful night trying to sleep, full of anticipation.

The next morning I breakfasted early and headed toward the archive, figuring I could explore some of Ljubljana along the way. Let me assure you that getting lost ensures a very thorough exploration of one's surroundings! After floundering around most of Ljubljana, somehow I blundered into the correct address just before the opening time of 8am. Once signed in, I took a seat in the research room and the requested books were brought to me. I was most grateful that Peter had made advance reservations for me. This is a necessity as only 12 researchers are allowed per day, and only 3 books per researcher. The books selected were the Status Animarum (Priest's record of his parishioners by household), births, and marriages, all for Črnomelj Parish where my grandmother, Anna Grahek, was born in the village of Petrova vas. Opening the Status Animarum revealed two interesting situations: 1) entries were recorded in Latin, German, and Slovene, all of which I can read sufficiently for genealogical purposes, but Latin or Slovene written in German Gothic script was a challenge, 2) of the 24 households in Petrova vas, over half were headed, or populated, by Graheks, all with first names common to our family. Obviously, I needed some connecting information to identify my Graheks, and for this I first turned to the birth records. Bingo! Each birth record revealed the child's name and status (legitimate?, twin?), house number, birth date, christening date, parents names and status (occupation), godparents and their status, midwife, and priest. After recording a few of these, I turned to the marriage records. These revealed the wedding date, place, names, sta-

tus, ages, and household of origin for both bride and groom, names and status of their parents, names and status of the witnesses, and the priest. What a treasure trove!

Between these two books, I was making great progress with my research when, about an hour later, Peter entered the room. He very kindly spent about 2 hours showing me how to interpret the Status Animarum, helping me decipher the German Gothic script, explaining unfamiliar terms, and suggesting areas for further research. Since each book covered only a specific, and short, time period, he also decided which books should be requested for the next day's research. I asked him about books relevant to my grandfather, Markus Gornik, who was from Ravnace pri Suhorju pri Metliki. Checking with the librarians, we learned that these records did not exist in Ljubljana. Suhor Parish was founded in 1858 and records after that date would be in Suhor, records before that date would be found in Metlika. Ah well. I decided I would spend the rest of the week researching the Graheks in Ljubljana, then drive to Črnomelj which would serve as the base for my research of the Gorniks in Suhor and Metlika. Thanking Peter for his help, I returned to my treasure hunt, delightedly filling my notebook with information and diagrams. The closing hour of 2 pm came all too soon, although I was certainly anxious to return to my hotel, having not eaten or taken a rest break the entire time. Three blocks from the archives, I was lost again! Later, back at my hotel, I spent the rest of the afternoon charting the information I had gathered and noting what I should look for the next day. That evening I had a delightful meeting with Marjan Lavrič, the brother of Metoda Mencin, a friend of my cousin Jack Gornick, who had helped tremendously with our research in Pueblo, Colorado and with phone calls to Slovenia.

The next day I figured that if I was going to get lost again, I was going to do so with a camera. Setting out early, I amazingly didn't get lost, and had an opportunity to discover and photograph many of the beautiful sights Ljubljana has to offer, including the setting up of the farmer's market adjacent to the archives. From 8 to noon, I continued my research then, at Peter's invitation, attended the dedication of the new civil archives. The exhibits depicting the history of the old archives were very impressive and the plans for the new archives even more so. After a series of speeches interspersed by music provided by a talented young guitarist, a bevy of people appeared bearing trays of wines and varied hors d'oeuvres lunch! Afterward, I returned to the Archbishopric archives for about 45 minutes of research before closing, photographing many of the records I had previously found, as well as new ones to serve as reference material once I returned to America (a wise move, as it turned out).

That evening, cousins Jože and Marija (Kikelj) Kirm picked me up and whisked me away to their lovely home in Ljubljana, where their family members awaited. There, I met cousins Igor and Alenka (Kirm) Grča, their children Kaja and Rok, as well as Alex and Erika (Kirm) Luckmann, with their daughter, Lara. We gathered about a table bountifully laden with delicious Slovenian foods and had a delightful visit. We reflected upon the fact that a little over a year previously, none of us knew the others existed! I had learned about them while doing research in preparation for our Gornick family reunion held in July, 1997. A long-lost uncle, Martin Gornik, provided me with their address and a family tree of names when I discovered him, and I mailed them (the Kirms) a copy of my family genealogy book after the reunion. Imagine my surprise and pleasure when they

brought forth a complete listing of our Slovenian relatives and presented it to me! To say I was overwhelmed is an understatement. Genealogy does reward its practitioners highly! But the story gets better. As it turns out, the Kikeljs not only were from Ravnace, where my grandfather Markus Gornik was born, but the Kikelj and Gornik families had shared the same house there for generations! Further, they were planning to drive to Ravnace on Saturday to pick up Marija's sister, Vera, stopping to celebrate the anniversary of their meeting at Otočec along the way. Would I like to go along?!!!

The next day, Friday, found me back at the archives, camera in hand. I realized this might be my last day of research in Ljubljana, and there was far more material to be researched than I could record by hand. I set about photographing every page in the Status Animarum containing records for Petrova vas, then commenced photographing the birth and marriage records. My research had been complicated by the fact that the names of some ancestors provided by family tradition were incorrect, as well as many birth dates. As a result, I still hadn't found my grandmother's birth record (actually, I had! I just didn't know it at the time)! Closing time arrived far too soon! I spent the rest of the afternoon in my room compiling the information I had gleaned and drawing family charts, trying to solve the puzzles.

Saturday at 9am, the Kirms were in front of the hotel. We decided that I would follow them in my car, as I would be staying in Črnomelj while they returned to Ljubljana. Our first stop was Trebnje and the small village of Ponikve, just southeast, where my aunt's husband, Adolf Anžiček, was from. We toured the graveyard, talked to some people, and photographed what was said to have been their house, as well as the surrounding countryside. Slovenia is an extremely beautiful and photogenic country. Next stop was Otočec, site of an incredibly scenic resort replete with a lovely river, willows, boats, birds, and fish. This resort was actually Otočec Castle, and is located on an island in the mid river. We enjoyed a refreshing drink in the courtyard, then continued on to Novo Mesto. There, we toured the Chapter Church of St. Nicholas, built in the 15th century, including the crypts below. It was incredibly impressive. After leaving Novo Mesto, we stopped for (a huge and delicious) lunch, then continued on to Ravnace.

If you think you've seen twisty, curvy roads, you haven't visited Ravnace yet. I was very grateful that Jože was leading the way, and would also lead me back out! Upon arrival, we were immediately deluged with cousins, none of whom I had ever met. Most animated of all was 86 year-old Grandma (Katarina Žlogar) Kikelj with her warm and ever-present smile. What a sweet woman! Naturally, we all gathered about the table, which was soon laden with food and drink, including wines made from home-grown grapes and sliced home-cured ham. I was so full from lunch I could only taste. I hoped they weren't insulted.

Out came pictures cherished over the years, which I promptly photographed with my own camera. Stories of brothers Jakob and Markus, who had gone to Amerika (Jakob returned to Slovenia) were told, as well as other stories of our related families. Then Jože Kirm, Jože Žlogar, and Tone Žugelj led me on a tour of the village which included, naturally, a stop at their wine cellar and curing house. Then we stopped at Ravnace 9. The old house was replaced with a new one a few years ago. I can't adequately express my feelings as I stood there and looked at essentially the identical scene that had first greeted my grandfather's eyes after his birth, as I took in the nuances

of the countryside where he had grown up, and reflected upon how he somehow summoned the courage to leave and seek his fortune in far-away and unknown Amerika, a journey that would eventually result in my own birth in his new country many years later. I stood there a long time. As we later walked along a path in the village, Jože Kirm pointed out one of the houses, explaining that during World War II it had been the planning center for the Slovenian Partisans (resistance) in Bela Krajna, and that Jože Žlogar had lived there and been their leader. In a masterpiece of understatement, he said, "It was rather dangerous business, that."

Dumbfounded, I turned to Jože Žlogar and shook his hand then, regaining my wits somewhat, managed to say, "Thank you", while stifling tears of gratitude and respect. Later, we visited Tone Žugelj's beautiful home overlooking Gornji Suhor (my great-grandfather, Marko Gornik's, birthplace) and Dolnji Suhor (my great-grandmother, Maria Težak's, birthplace), site of the Church of St. Jožef where so many relatives were christened and married. I left Ravnace a different man than when I arrived.

We then drove to Petrova vas, where my grandmother, Anna Grahek, was born. The first house one arrives at in Petrova vas is that of Jože Kočevar, which is a good thing. He's the postman and knows everyone. After some conversation, it was suggested that I return the next day at 10am when he would arrange to have the oldest Grahek and others at his house. This arranged, we proceeded to Črnomelj and my next home, the Hotel Lahinja. After seeing that I was properly installed and sharing a pivo at the bar, Jože, Marija, Vera, and I bade each other a fond farewell and they headed back to Ljubljana. Half an hour later I had the pleasure of meeting Alojz Hudelja, a resident of Črnomelj and professor in Metlika. Peter Hawlina had arranged for him to assist me with my research in Bela Krajna. A dynamic and brilliant young man, Alojz was to prove a resourceful and valuable ally. We retired to the dining room to plan our strategy.

At 10 the next morning, Alojz and I were at Jože Kočevar's house in Petrova vas, where we were introduced to Martin Grahek and Ivan Grahek, as well as the members of Jože's family. As it turns out, they're all (distant) relatives. After coffee, we toured Petrova vas and I photographed the site of what was said to be my grandmother's house. It was a beautiful spot, situated on a hill overlooking rolling valleys. Since this was Sunday, we then headed to Suhor, hoping to find the priest in residence.

In Suhor, the priest was not home, so we drove the short distance to the graveyard at St. Jakob's Church in Dolnji Suhor where we found and photographed many headstones of interest. Returning to the village center, I was photographing the memorial dedicated to local Partisans who gave their lives during WW II (names of several relatives are inscribed thereon), when the priest drove by on his way home. We lost no time in following him, and he seemed most cordial and receptive to our request to examine the parish records. Then his house-maid called the family to lunch and we were quickly ushered out of the house. I thought all was lost, but it turned out that Alojz' entreaties had been convincing, as the priest soon appeared with a table, 2 chairs and, most importantly, the Status Animarum and marriage records. Turning to page 1 of the marriage book, I found the marriage record of my great-grandparents, which also revealed the names of their parents! To say I was ecstatic is like stating that an atomic blast is a mere

snap of the fingers. Two and a half hours later, having notated and photographed every bit of information to be found, I realized that: 1) Alojz had uncomplainingly assisted me and sat by while the afternoon promised his wife and family had slipped away and, 2) we hadn't eaten (this was getting to be normal). We thanked the priest profusely and, leaving a sizable donation to the church with the request that a Mass be said in memory of my family, returned to Črnomelj.

Slovenia has a law requiring that cars be driven with their headlights on, day or night. This law does not exist in America. Therefore, you will not be surprised to learn that my car had a dead battery the next morning, the result of my leaving the headlights on overnight. Fortunately, Alojz came by at the appointed hour, arranged for the gas station across the street to take care of my car, and drove me into Metlika. There, we ran into what might have been a major problem. It seemed that the book of birth records I needed contained the records of living people. Official policy was that such books could not be reviewed in their entirety, only specific known records. Since I didn't know the specific records (that was the object of my research), I couldn't have access to the book. Hmmm, Catch 22. Fifteen minutes of impassioned pleading by Alojz resulted in my being installed at a desk in the Director's office with the book in question. Periodically, he would look over my shoulder to ascertain that I was researching only long-dead Gorniks and no others, no photographs or copies allowed. Fair enough. At 3pm, 1 hour after normal closing, he indicated it was time to go home, and I could barely summon enough remaining strength in my writing hand to shake his hand and thank him for his kindness. He had done me a great favor. Again, no lunch and no rest breaks. I was relieved that the restroom was but a few steps away. I then walked to the bus station and took the longest route, along the Croatian border, back to Črnomelj. The driver was most upbeat and talkative, and I had a most enjoyable tour of the countryside. That evening, I had the pleasure of being treated to dessert by Alojz and his charming wife, Rozalia, and met their delightful son, Jan. They have a beautiful home which they were remodeling at the time, and they insisted on my taking some of their homemade wine with me. I swear, if Slovenians didn't invent hospitality, they certainly define it!

Tuesday, I was back on the road to Ljubljana, stopping for photographs in Črnomelj, Suhor, and Ponikve. I arrived just in time to make reservations at the archive and order books for further research the following day although, since they were already full, I would not be allowed to come in before noon. Still, this was a major break, as was the Director's permission to allow me access to one of the 'forbidden' (containing living people) books, which I desperately needed. Unfortunately, I was also informed that the archive would be closed Thursday and Friday due to a holiday. That evening, at Peter's invitation, I had the honor of addressing the Slovenian Genealogical Society regarding my research, and came away extremely impressed with the high quality of research they're doing. I made many new friends and contacts there.

I took advantage of the extra time Wednesday to photograph more of the beautiful city of Ljubljana, as well as divest the local bookstores of their supply of English-language books about Slovenia, various maps, and language training audiotapes. Arriving at the archives at noon, I proceeded to photograph every pertinent record I could find for review upon arriving home. Realizing my desperation (and determination), the people at the archives were extremely helpful, and I am

extremely grateful to them. Thursday was spent driving back to Munich, and Friday flying home.

In summary, this trip was one of the most moving and meaningful experiences of my life. Not only did I learn more about my family than I ever expected, but I met many wonderful people and gained a deep insight into both the land and culture of my heritage far beyond anything I could have imagined. Slovenia is a wonderful country with much to offer. I hope you have an opportunity to visit there also.

Research results and notes for the prospective researcher. As a direct result of my research, our knowledge of our family was extended two generations on my grandfather's side, and three (perhaps four, I'm still reviewing my photographed records) on my grandmother's. In addition, I learned my grandfather had four brothers and sisters we had never heard about, and identified more uncles and aunts in earlier generations on both sides, along with many of their children. Further, I obtained information about ninety-two cousins presently living in Slovenia (many of whom I did not know existed), and had the opportunity to meet many of them as well. After my return home, Peter arranged for Dr. Branka Lapajne, a professional genealogist, to assist with further research in Slovenia. The preliminary report of her efforts extends my grandfather's side another four generations, for a total of six beyond our knowledge previous to my visit. I'm eagerly awaiting her final report!

Our Gornick Family Reunion held over the weekend of September 25-27 was a rousing success! My family was tremendously impressed with the results and entranced by the slides I showed them of Slovenia and our relatives. They were fascinated by the beauty of the country, the architecture and history of the cities and villages, and the people and their activities. Many had tears in their eyes as I related what I had learned about our family and told them about the warmth of my reception. There is no way I can adequately express how grateful I am for the assistance of Peter Hawlina, Alojz Hudelja, Branka Lapajne, the Slovenian Genealogical Society, and our many Slovenian cousins. And there is still much research to be done! I plan to return to Slovenia in May/June of 1999 to continue our research, renew acquaintances with relatives and friends, and photograph beautiful Slovenia more extensively. Many of my family members have expressed a desire to accompany me, to see the country and visit their relatives also. I look forward to introducing them to Slovenia in person.

The costs of a visit to Slovenia are quite reasonable. My expenses for twelve days, including roundtrip airfare from Los Angeles to Munich, rental car, hotels, and meals were just slightly over \$2,000.00US, and I lived well. This amount could be reduced by those watching their budgets more carefully. I found the food in Slovenia to be an especially good bargain, being both delicious and served in generous proportions. Research at the Archbishopric Archives is restricted to the hours of 8am to 2pm, with a maximum of three books allowed per researcher per day. Reservations must be made in advance. The genealogist heading for Slovenia should obtain all possible ancestor/relative connecting information available in the U.S.A. before leaving. Access to recent books may be restricted. Be sure to take a camera capable of close focusing and an ample supply of high-speed film. You will want to be able to take pictures without the use of flash so as not to disturb other researchers. Photograph everything! It will be invaluable when you arrive home! Be prepared to write extensively, or bring a

laptop computer. They are allowed in the archives and are invaluable in consolidating your daily research.

Finally, go visit Slovenia! The cost is minimal, and the rewards great!

Alan Gornick, born 1942 in New York, is a Director of Photography in the Motion Picture and Television Industry. He specializes in underwater, aerial, special effects, pyrotechnics, and other action-oriented cinematography. He is also a free-lance writer and photographer with many magazine articles and books published. He has had several one-man and group shows of his still photographs in galleries and museums. Many of his photographs are now being published on computer CD-ROMs. Alan enjoys marksmanship, hunting, fishing, skiing, sailing, and just about any activity involving the outdoors. Oh yes...he also enjoys researching his family's genealogy.

Poročilo o Simpoziju Rodovniki znanih Slovencev

Leon Drame

Kraj: Vrh Korena, gozdarska koča

Datum: 26. septembra 1998

Udeleženci: Leon Drame, Lojze Kobi, Marjan in Majda Koblar, Dagmar in Aleksander Slekovec, Anton Kos, Janez Žitko, Jože Sinigoj in Alfonz Zafošnik.

Dnevni red:

- 9. 00 Prihod in prijava udeležencev
- 10. 00 Pozdrav predsednika društva
- 10. 15 Referati
- 12. 30 Kosilo
- 15. 00 Poučna ekskurzija
- 18. 00 Večerja in družabni del s polhanjem

Referati:

Peter Hawlina: Rodovniki za splošno rabo (prebrano)

1. Definicija pojmov
2. Organizacijske potrebe
3. Standardi in priporočila za delo

Leon Drame: Rodovniki znanih Slovencev v WWPersoon

Anton Kos: Rodovnik škofa Slomška

Lojze Kobi: Grafični prikazi večjih rodovnikov

Ostali člani so na kratko predstavili svoje rodoslovno delo. Nekateri so prispevke za simpozij dostavili naknadno in jih objavljamo v nadaljevanju.

Pozdrav predsednika

Spoštovane kolegice in kolegi!

Žal mi je, ker se ne morem udeležiti naše tretje konference, ki je poleg strokovnega dela tudi pomemben družaben društveni dogodek.

Razumljivo je, da večina nas največ naporov vlogo v lastne raziskave. Tudi s tem bogatimo naša spoznanja in posredno ali neposredno prispevamo k dosežkom društva.

Nekatere aktivnosti pa izrazito preraščajo individualna prizadevanja. Ena od teh je ta konferenca. Zato se v imenu društva zahvaljujem organizatorju za opravljeno delo in želim, da bi dan kar se da koristno izrabili tako v strokovnem kot v družabnem delu.

Rodovniki za splošno rabo

Peter Hawlina

1. Definicija pojmov

Nisem prepričan, da nam trije pojmi v naslovu – Slovenec, znan, rodovnik – pomenijo vsem isto. Zanje niti nisem iskal splošno veljavnih definicij in ne vem, če sploh obstojajo.

Med Slovence bi za potrebe te razprave uvrstil vse tiste, ki se imajo za Slovence in vse tiste, ki jih imamo za Slovence. Zanimivo razmišljanje na to temo lahko preberete v naših Drevesih v seriji prispevkov Johana Galjota z naslovom *Biti slovenske krvi, biti Slovincu v ponos*.

Tudi glede pojma znani bi bili lahko kriteriji zelo različni. Na splošno velja, da so znani tisti, katerih ime in njihova dela ostanejo v spominu naroda ohranjena daljši čas.

Rodovnik je zapis in/ali prikaz prednikov neke osebe.

Te tri kratke definicije sem podal z namenom, da bi jih kolegi ustrezno dopolnili in bi na podlagi razprave oblikovali tiste definicije, ki bi obveljale vsaj v okviru delovanja društva.

Za razpravo bi dodal še utemeljitev za zadnjo definicijo. Beseda rodovnik se ne uporablja enotno. To velja tako za njeno rabo v okviru društvene dejavnosti kot na splošno. Stroka največkrat govori o rodovniku prednikov in rodovniku potomcev.

Pri rodovniku prednikov je v izhodišču vedno ena sama oseba. Za to osebo so navadno prikazani predniki po moški in ženski liniji za poljubno število generacij. Takemu rodovniku smo v dosedanjih razpravah rekli na kratko tudi 'V' rodovnik. Če je tak rodovnik izdelan asimetrično (samo po liniji prednikov po očetovi strani), mu navadno rečemo 'I' rodovnik. V drugih jezikih so nam za tak rodovnik znani pojmi Ahnen Tafel in Ancestral Chart. Dokaj splošno uporabna tujka je *pedigre*.

Tudi pri rodovniku potomcev je navadno v izhodišču ena sama oseba ali, bolje, par. Temu paru sledijo njuni potomci. To so navadno vsi potomci v vseh generacijah. Takemu rodovniku lahko rečemo tudi 'A' rodovnik. Če se tudi tu daje prednost samo potomcem moškega spola, je govora o reduciranem rodovniku potomcev, če se prvenstveno zasleduje samo ena linija (moških) potomcev, pride spet do 'I' rodovnika. Temu tipu rodovnika bi naši zahodni vzorniki rekli Stammbaum in Family Tree.

Za potrebe te konference in za potrebe oblikovanja zbirke rodovnikov znanih Slovencev bi predlagal, da z besedo rodovnik označujemo rodovnik prednikov.

Poleg tega predlagam, da bi pod tem pojmom razumeli rodovnike, ki so razpoložljivi v računalniški obliki.

2. Organizacijske potrebe

V tem poglavju ponujam v razpravo predvsem predlog, da bi vse rodovnike združevali v eni sami datoteki. Verjamem, da bi bilo delo na ta način lažje. Način zbiranja in vključevanja dostavljenih rodovnikov bi bil verjetno izvedljiv na naslednji način:

Posameznik, ki je pripravil rodovnik znanega Slovenca, bi najprej poskrbel za poenoten zapis podatkov, kot to predvidevajo priporočila za delo. Če je tak posameznik pripravil več rodovnikov, je primerno, da jih že sam združi v eno datoteko. Datoteko posreduje skrbniku celotne zbirke, ki podatke pregle-

da in jih, če odgovarjajo standardom, uvrsti v skupno datoteko. Skrbnik vodi evidenco o dostavljenih rodovnikih in osebah, ki so jih dostavile.

To bi bili najskromnejši organizacijski postopki, ki bi morali zadoščati vsaj za začetek dela. Kmalu se bodo pojavile dodatne potrebe. Najvažnejša je gotovo navedba virov. Podatek brez navedbe vira je nezanesljiv, neznanstven in ne bi smel biti uvrščen med izdelke, ki so povezani z rezultati dela Slovenskega rodoslovnega društva.

Poleg navedbe vira bi vsak zapis moral vsebovati še navedbo osebe, ki je podatke dostavila in navedbo avtorja. Ti dve osebi ne bosta vedno isti, saj bo najbrž veliko število rodovnikov prepisanih iz objavljenih virov, za katere so avtorji največkrat znani.

3. Standardi in priporočila za delo

Povsem enotnih standardov tudi pri zahodnih sosedih nima in jih ne moremo v celoti prevzeti. Če nič drugega, se razlikuje zapis datuma.

Standardi in priporočila za delo niso za posamezne raziskovalce v ničemer obvezni. Vsakdo se lahko brez omejitev drži svojih navad. Do problemov pa bo prišlo že takrat, ko bo želel svoje podatke izmenjevati s kolegi. Če se oba nista držala splošno veljavnih pravil, bodo podatki nezdružljivi. V skupne podatkovne zbirke, ki nastajajo na ravni držav ali na globalni ravni, pa taki podatki sodijo toliko manj. Na srečo so nam za prirejanje 'svetovnim' standardom na voljo računalniške rutine in pripomočki, ki večino individualnih posebnosti serijske priredijo v enotno obliko. Tako je mogoče spremeniti format datuma, zamenjati vrstni red priimka in imena, spremeniti vse velike črke v besede z veliko začetnico in še marsikaj podobnega. Vsekakor pa je priporočljivo, da vsakdo čimprej spozna splošna priporočila in jih pri svojem delu dosledno uporablja. To je eden od pogojev, po katerih bo posameznik lahko rezultate svojega dela izmenjeval ali jih posredoval v javno rabo.

O standardih in priporočilih za delo smo pri našem dosedanjem delu že večkrat govorili. O njih smo pisali v časopisu *Drevesa* najprej v prispevku *Priporočila za delo pri zbiranju rodovniških podatkov* v številki 3/I in spet v prispevku *Manjkajoči datumi* v številki 2-3/IV. Predlog društvenih standardov je bil še posebej posredovan v razpravo članom upravnega odbora. Pripomb na te predloge doslej še ni bilo, razprava je še naprej odprta.

Delno se je standardov dotaknil tudi prispevek z naslovom *Naučimo se branja gotice*, kjer avtor v poglavju *genealoški znaki* našteje nekatere oznake za najbolj pogoste dogodke, ki se uporabljajo pri rodoslovnem delu. Te oznake niso pri vseh narodih in v vseh časih enake. Zato bom tule na kratko podal še en kratek predlog oznak in ga s tem dajem v splošno presojo: '*' za rojstvo, '=' za poroko in '+' za smrt. Tem znakom bi dodal še '-'. S tem znakom, ki v strokovnih disciplinah največkrat označuje, da je navedba približno točna, bi tudi pri rodoslovnih podatkih označevali take, ki niso preverjeni in služijo zgolj za orientacijske namene. S tem znakom bi se izognili opombam in okrajšavam kot so ok., prib., ABT, CIR, ??? in podobnim. Za oznako, da se je dogodek zgodil pred ali po nekem datumu, bi spet priporočil oznaki iz matematike: '<' in '>'.

Vabim kolege, da podajo še svoje predloge, saj naslovna tema ni edina, ki bo terjala, da bomo pri našem delu uveljavili vsaj temeljne standarde.

Rodovniki znanih Slovencev v zbirki evropskega plemstva

Leon Drame

Zgoščenko **WWPerson** je Slovenskemu rodoslovnemu društvu podaril dr. Günter Junkers, ki je imel junija letos za člane SRD predavanje. Na zgoščenki so zapisani rodovniki evropskega plemstva in dostojanstvenikov. Zbirka, ki vsebuje okrog 150.000 oseb, je urejena po 'kategorijah' na cesarje, kralje, prince, nadvojvode, velike vojvode, vojvode, prince, markize, kneze deželne grofe in grofe. Nižjega plemstva ne vključuje, dodaja pa papeže, nadškofe, škofo opate in opatinje. Za vsako osebo je navedena funkcija in/ali naslov in prikazana povezava s predniki, potomci in zakonci. Za večino zapisov so navedeni tudi viri. Zbirka je očitno namenjena nemško govorečemu uporabniku, saj so tudi osebe iz drugih držav večinoma vpisane v nemškem zapisu; naj za primer omenim papeže. Zanimivo je, da med viri ne omenja nam dobro znanih genealoških katalogov iz Gothe.

V njej sem skušal poiskati znane Slovence, če lahko tako imenujem predstavnike 'plave krvi', katerih rodbine so živele na Slovenskem. Našel sem celjske grofe, turjaške, snežniške, Windisch Greatze, nekatere Thurne in še mnoge druge.

V zbirki najdemo tudi škofo tržaške, goriške, Lavantinske in krške škofije. Podatki o škofih prvih dveh škofij so do 1800 leta, medtem ko sta od lavantinske in krške škofije omenjena le prva škofa. Dobro so obdelani oglejski patriarhi.

Presenetila me je pomanjkljiva povezava Franca Jožefa II. s svojimi predniki, kar velja tudi za Vittoria Emmanuela II. Pri papežih manjka važen podatek o svetništvu, saj jih je za svetnike proglašena vsaj ena tretjina. Pogrešem tudi njihove rodovnike in s tem prikaz medsebojnega sorodstvenega razmerja nekaterih med njimi.

WWPerson je samo ena od stotin rodoslovcem namenjenih zgoščenk, ki izhajajo po svetu in je med številnimi plemiški rodovniki zagotovo ena boljših.

Rodovnik škofa Slomška

Anton Kos

Med znamenite Slovence nedvomno spada tudi škof **Anton Martin Slomšek**, prvi Slovenec, za katerega je v teku postopek za beatifikacijo.

Rojen je bil 26. 11. 1800 v Slomu pri Ponikvah, umrl v Mariboru 24. 9. 1862. Bil je najstarejši od osmih otrok v kmečki družini. Zaradi veselja do učenja je kaplan prepričal starše, da ga pošljejo v šolo, najprej v Celje, nato v gimnazijo v Ljubljani, kjer sta bila s Prešernom sošolca. Šolanje je nadaljeval v Senju in Celovcu. Namesto nadaljevanja študija na Dunaju se je po posvetitvi 8. 9. 1824 odločil za dušno pastirstvo in začel v Sv. Lovrencu na Bizeljskem. Temu je sledilo službovanje v Novi Cerkvi (1827-1829), bil je duhovni voditelj v celovškem semenišču (1829-1838), nadžupnik in šolski nadzornik v Vuzenici 1838-1846, leta 1846 je bil imenovan za lavantinskega škofa.

Njegovo delo je bilo namenjeno prenovi verskega življenja. Kot član Gosposke zbornice na Dunaju je bil družbeno angažiran. Pronicljivo se je odzival na potrebe časa. Zelo obsežen je njegov pedagoški in literarni opus. Posebno skrb je posvečal maternemu jeziku. Napisal je veliko versko-duhovnih in vzgojnih knjig. Glavno v Slomškovem delovanju je nedvomno preoblikovanje lavantinske škofije v pretežno slovensko škofijo na južnem Štajerskem in prenos sedeža škofije iz Št. Andraža v Maribor.

Slomškovo življenje in poreklo so raziskovali in opisali različni avtorji. Mariborski prelat Franc Kovačič je raziskavo njegovega rodovnika zaupal vnetemu rodoslovcu, župniku Maksu Goričarju.

Prvi znani prednik je bil Matija Novak. Njegov sin Štefan, ki je kupil posestvo Slom, se je preimenoval v Slomška. Po ustnem izročilu naj bi bil Novakov rod iz Belih vod nad Šoštanjem.

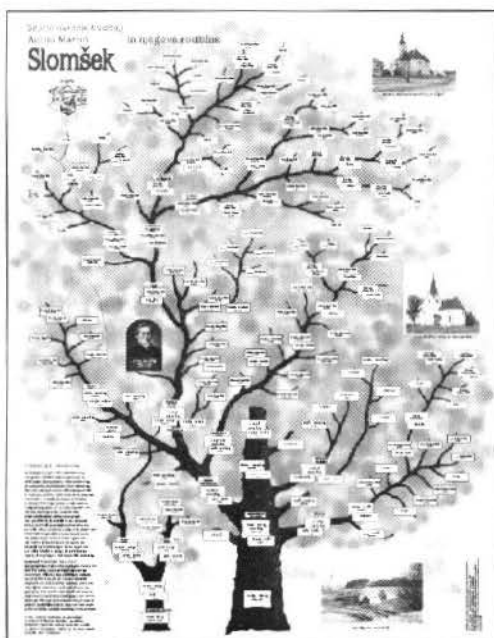
Za raziskovanje rodovnika je bilo treba poseči po različnih virih, saj so matične knjige za ponikovsko župnijo pogorele leta 1782. Goričar je s potrpežljivim in sistematičnim delom zbral podatke za 175 oseb in jih leta 1938 objavil v knjižici, ki jo je natisnila tiskarna Sv. Cirila v Mariboru.

Moje delo. Ko sem leta 1996 dobil objavljeni rodovnik, sem ga vnesel v računalniško obliko. Napravil sem grafični prikaz rodovnika, ki ga v objavljeni knjižici ni bilo in en izvod skupaj s programom in podatki dal tudi župniku v Ponikvi. Takrat je župnik izrazil željo, da bi bil rodovnik prikazan še v obliki drevesa. Pospešeno uresničitev je narekovalo odprtje Slomško-vega muzeja v njegovi prenovljeni rojstni hiši.

Odločil sem se, da prevzamem organizacijo tega dela. Podatke sem dopolnil še s svojimi raziskavami (pri tem mi je pomagal Janez Žitko). Dosedanjo zbirko sem dopolnil s prek 60 novih oseb. Datoteko sem v nadaljnjo obdelavo prepustil grafičnemu studiu Gapro. Grafiki in oblikovalec Andrej Gombač jih je razvrstil in prikazal v obliki drevesa in natisnil v formatu plakata. To je pri nas domnevno prvi tiskani rodovnik v obliki plakata.

Natisnjeni rodovnik je izšel ravno še pravočasno, da je bil predstavljen ob blagoslovitvi obnovljene vaške kapelice. Zvečer je bil v slomškovi hiši simpozij o Slomšku, kjer sem predstavil rodovnik. Rodovnik je bil ponovno predstavljen ob blagoslovitvi prenovljene rojstne hiše.

Izdajo so finančno podprle občina Šentjur, mariborska škofija, župnija Ponikva in kupci rodovnika.

Novosti v rodovniku Jurija Vega

Franci Rihtaršič

Uvod

Dve stoletji sta minili, odkar je živel baron Jurij Vega, naš znameniti matematik. O njem so pisali mnogi pisci. Največ rodoslovnih podatkov nam je nanizal F. Hauptmann¹. Ponovil sem njegovo pot po matičnih knjigah fare Moravče in našel še nekaj zanimivosti.

Prvi zapisani viri priimka Veho in Vega v matični knjigi fare Moravče

Dokumentirano spremljanje rodovnika posamezne družine je pri nas vezano na prve matične knjige, ki so jih vodile cerkvene ustanove za svoje vernike. V naših krajih najdemo prve matične knjige od leta 1620 naprej.

Sicer lahko do starejših delnih podatkov pridemo tudi s pomočjo urbarjev, zapisov, v katerih so fevdalci beležili dajatve za posamezne podložnike. Pregled popisa vseh ljudi je možen le s pomočjo ohranjenih matičnih knjig.

Vegovi so kmečkega rodu. Za take je značilno, da so živeli iz roda v rod več ali manj na istem mestu, kar nam danes olajša raziskovanje. Priimki Veho izhajajo z območja Moravč, iz osrednje Slovenije. O zanimivosti tega področja pišejo mnogi pisci.² Za našo raziskavo je zanimivo le, da je kraj imel že zelo zgodaj urejeno župnijo, ki spada med starejše v Sloveniji. Že pred letom 1298 pa so imeli tudi že svojega duhovnika³.

Prve pisne podatke o faranih za župnišče Moravče najdemo v krstnih matičnih knjigah⁴ za leto 1621⁵, kjer najdemo tudi priimek Veho. Prva knjiga je pisana za dobo 5 let, a ni ohranjena v celoti.

Prvi znani zapis sploh je vpis z dne 23. februarja 1621, ko je bil krščen Matevž, sin Matije Uštar in Maruše.

Prvi zapis priimka Veho najdemo za Primoža Veho 22. januarja 1623, ko je bil Primož Veicha krstni boter otroku Jerneju Gorjupu.

Prvi krst priimka Veho pa je zabeležen za Primoža, sina Tomaža Veho in Elizabete na dan 6. maja 1625, iz Rudnika, fara Moravče.

Najbližjo obliko izpisa (VEGA) je do sedaj našel Franc Hauptmann v obliki "Vegha"⁶ in sicer:

4. julij 1735 / Luchas Vido Kranza copulatus est cum sua sponsa Margarita Vegha servatis servandis adstantibus Juri Vegha et Thoma Gruschar per me Andream Wagner.

Istovetno obliko zapisa z Jurijevim priimkom sem našel v naslednjem:

13. junij 1683 / baptisata est Marina filia legitima parentum Primi Vega et conjugis eius Margarethae patrini fuerunt Martinus Kotnar, et Marina Janeshka, adstans vero Marina Globariza.

Tako transformacija priimka iz Veicha, Vecha, Veho v Vego ni več tako nenavadna in zavita v skrivnostno ugibanje, kot se je mislilo pred sto leti.

Kasneje najdemo ta priimek zapisan v naslednjih oblikah: Veho (16x), Vecha in Wecha (13x), Veicha (12x), Vehoviz (6x), Vega (3x), Vegha (1x), Vehouz (1x), Vehovis (1x), Vehar (1x). Moške in ženske izpeljanke priimkov botrov so: Vehouka, Vechauka, Vechoukha. V času prvih zapisov so bili priimki Veho

pri nas že dokončno oblikovani. Zapisovali pa so jih duhovniki in čeprav so bili v večini primerov domačini, ali vsaj Kranjci⁷, ki so poznali domače razmere, so zapisovali različno. Zgledovali so se po govorni izreki domačinov, otrokovih botrov, in jih zapisovali po svojem jezikovnem občutku in znanju. Pri tem se niso ozirali na starejše zapise za isto družino. Tako obliko zapisovanja so uporabljali celih 200 let, kar dokazuje, da tem zapisom niso pripisovali posebne pomena.

Izvor priimka Veha

Znano je, da so se priimki v 15. stoletju oblikovali na različne načine. Rudolf Andrejka⁸ je slovenske priimke (rodbinska imena) razdelil med izpeljanke:

- krstnih imen
- po stanu in poklicu
- po krajevnih posebnostih,
- po kraju in deželi od koder so prihajali in
- po osebnih lastnostih, kamor bi verjetno lahko uvrstili tuji priimek Veha

Za pojem veha najdemo naslednje razlage:

vehā = lesen zamašek za sode, odprtina na vrhu soda⁹

vehā = štrleč zeljni list¹⁰

vehā = star širokokrajni klobuk¹¹

vehā = omahljivec, neodločnež¹²

vehā (pogovorno) = večča¹³ = nočni metulj, ki rad leta okoli ognja, luči

vega = naklon, nagib, vegast¹⁴

Najpogostejša oblika zapisov priimkov tega rodu je bila Veha. To obliko bom uporabil tudi v nadaljevanju¹⁵, razen za Jurija Vego. Priimka Vega in Veha se pri nas v tej obliki nista obdržala, razvila sta se v današnje: Vehovc, Vehovec, Vehovar, itd.

I. generacija: Gašper Veha

O Gašperju Vehi in njegovi ženi Marini zvemo le posredno iz zapisa poroke njunega sina Jožeta. Raziskovanje je oteženo, ker v matičnih knjigah za ta čas manjkajo listi. Za zdaj vemo le, da je prva generacija sorodnikov živel pri Sv. Trojici, v župniji Moravče. Tudi o materi Jožeta Veho je znano samo ime. Rojstni matični knjigi od leta 1655 do leta 1681 zaradi dotrajanosti raziskovalcem trenutno nista dostopni, ker sta potrebni restavriranja, zato ne moremo povezati prvih znanih zapisov tega rodu z Gašperjem Veho.

Podatki o družini:

Kraj prebivanja: Sv. Trojica
Gašper Veha
Rojen: __. __. 1640 Sv. Trojica
Poročen: __. __. 1665 Moravče
Marina
Rojen: __. __. 1645

Otroci:

Jože Vega / __. __. 1670 Sv. Trojica / žena: Marina Štefančič
Uršula Vega / 20. 10. 1679 Sv. Trojica / + 9. / 11. 10. 1741 (umr./ pokop.)
Matija / __. __. 1680 Sv. Trojica / žena Marina Ravnikar

Gašper Veha in Marina imata otroke Jožeta, Uršulo in Matijo. Vsi so rojeni pri Sv. Trojici, fara Moravče. Kasnejši podatki nam povedo, da je Matija ostal na domu pri Sv. Trojici. Podatki iz krstne knjige fare Moravče nam odkrivajo prisotnost Gašperja kot botra otrokom v vasi: 14. avg. 1672 in 10. avg. 1679. Našel sem tudi podatke o rojstvu in smrti njegove hčere Urške, ki je bila samska:

20. oktober 1679 krščena Ursula filia Caspari Vecha.

11. oktober 1741 Ursula Vechin caelebs morte inopinata obivit sepulta est aetatis suae annorum circiter 60.

II. generacija: Jože Veha

Jože Veha se je poročil z Marino Štefančič iz Zagorice pri Sv. Križu, fara Moravče. Štefančičeve lahko spremljamo že od leta 1625 v Zagorici. Jože Veha se preseli k njim, ki so imeli le hčere, in prevzame domačijo. Ima številno družino. Zapis o poroki:

31. januar 1700 / "1700. Die 31. huius (Januarii) in facie Ecclesiae copulati sunt Josephus filius legitimus defuncti Caspari Vecha vicinitatis ss. Trinitatis cum sponsa sua Marina legitima filia Martini Stephanciz is Sagoriza coram testibus Andrea Jamsegg et Jacobo Jamsegg caeteris servatis servandis."

Podatki o družini:

Kraj prebivanja: Zagorica
Po poroki se preseli v Zagorico
Jože Veha
Rojen: k. __. 1670 Sv. Trojica
Poročen: 31. 1. 1700 Moravče
Umrli: 1. / 3. 8. 1740
Marina Štefančič
Starša: Martin in Helena
Rojena: __. __. 1680 Zagorica
Umrli, pokop: 25. / 27. 4. 1740 Zagorica

Otroci:¹⁶

Jože Veha / 11. 3. 1701 Zagorica / žena: Agata
Jernej Veha / 13. 8. 1702 Zagorica / ženi: Agata Orehek, Helena Masel
Mihael Veha / 20. 8. 1711 Zagorica / žena: Marija Laptin
Helena Veha / 4. 4. 1715 +
Jurij Veha / 13. 4. 1717
Barbara Veha / 1. 8. 1718
Helena Veha / 5. 3. 1720

Med otroci sta dve Heleni, kar pomeni, da je prva kmalu po rojstvu umrla. Tudi sin Jože je bil poročen z Agato in je živel na domu staršev v Zagorici, tako ni možno točno ločiti otrok očeta in sina. Martin bi bil lahko že vnuk prvemu Jožetu.

Izpis za Jerneja: 13. avgust 1702 / "1702. (Augusti) . Die 13. huius baptizatus est Barthollomaeus legitimus filius ortus parentibus Josepho Vecha et conjuge ejus Marina patrinis Sebastiano Peterko et Jera Povirkouka adstante Jure Povirk per me Valentinum Sitter cooperatorem loci."

Oba zakonca sta umrla v istem letu, najprej Mariana, za njo pa še Jože.

27. april 1740 / Marina Vehouka conjugata provisa sepulta est annorum circiter 60.

3. avgust 1740 / Josephus Vecha viduus provisus omnibus sacramentis sepultus est aetatis suae annorum circiter 70.

O Marini Štefančič:

Marina je Jurijeva babica. Rojena: k. _ 1680 v Zagorici. Izpisa rojstva Marine nisem uspel najti. Rojstvo sem lahko določil le po dokumentiranem zapisu pokopa. Umrli: 22. /24. 4. 1740 v Zagorici, rojstni hiši in pokopana v Moravčah. Poročena: 31. 1. 1700 v Moravčah.

III. generacija: Dva zakona Jerneja Veha

Podatki o družini:

Kraj prebivanja: Zagorica

Jernej Veha

Rojen: 13. 8. 1702 Zagorica

Umrli: 3. /5. 4. 1760 Zagorica

Poročen: 2 krat

1. žena: Agata Orehek

Starša: Primož in Marina

Rojena: 5. 2. 1713 Zagorica

Pokop: 22. 11. 1749 Zagorica

Poročena: 24. 11. 1737 Moravče

2. žena: Helena Masel

Starša: Janez in Helena

Rojena: 1721 Sv. Mohor

Umrli/pokop: 27. /29. 5. 1773

poročena: 30. 4. 1752 Moravče

Otroci iz prvega zakona:

Anton Veha / 3. 1. 1740 Zagorica

Helena Veha /10. 5. 1743 Zagorica

Otroci iz drugega zakona:

Jera Vega / 12. 3. 1753 Zagorica / mož: Valentin N. iz Višnje gore (po S. Sitar)

Jurij Vega / 24. 3. 1754 Zagorica / žena: Jožefa Swoboda
Marija Veha / 7. 3. 1756 Zagorica / mož: Jakob Peterka, Vrh pri Dol.

Polona Veha/ne najdem podatkov! /mož: Franc Pauer (po S. Sitar)

Podatki o Agati Orehek, prvi ženi Jerneja Veho¹⁷

Znano je, da je bil oče Jurija Vege dvakrat poročen, prvič z Agato Orehek in drugič s Heleno Masel. Izpis poroke, ki je bil že znan:

24. november 1737 / "1737. Die 24 Novembris Bartholomaeus Veho servatis servandis copulatus est cum Agatha defuncti Primi Orehegk legitima filia praesentibus Bartholomaeo Ulzhar et Gregorio Dragar per Joannem Baptistam Kunstl cooperatorem"

Do podatkov za Agato Orehek sem prišel tako, da sem poiskal zapis njene smrti in nato še rojstva.

22. november 1749 / Agatha Bartholomaei Veho uxor ex Sagoriza vicinitate S. Crucis sacramentis provisa aetatis suae circiter 40 annorum sepulta est a me Georgio Figk cooperatore loci

Torej, Agata Veho je umrla stara približno 40 let, zato njeno rojstvo hitro najdem:

5. februar 1713 / Agatha filia legitima patris Primi Orechigk et coniugis eius Marinae Thoma Fraier et Marina Orechkauka patrinis, adstante Ursula Fraierza baptisata est.

To je krstni dan Agate Orehek, ki ga, ker drugih podatkov nimam, beležim tudi kot rojstni datum.

Noben od navedenih podatkov ni točen glede navedbe starosti (40 let) ob njeni smrti, kot je to navedeno v mrliški knjigi. V tem času živi v fari 8 družin, Agata pa samo ena. Zato verjemimo bolj imenu in datumu krsta, zabeleženima v krstni knjigi, saj je v mrliški knjigi navedena približna starost Agate 40 let.

Jernej Veho se je poročil z Agato Orehek 24. nov. 1737 in bil z njo poročen do njene smrti 22. nov. 1749, torej 12 let. Upravičeno lahko sklepamo, da sta imela tudi otroke, zato iščem dalje in najdem rojstvo dveh otrok iz tega zakona:

Prvi otrok prvega zakona: Anton Veho

3. januar 1740 / Antonius legitimus filius Bartholomaei Veho et Agathae conjugum vicinitatis S. Crucis ex Sagoriza baptisatus est levantibus Matthaeo Povirgk et Magaretha Povirkouka per me Georgium Koman cooperatorem.

Jurij je torej imel polbrata!

Dolgo nisem našel nobenih drugih podatkov, ne o smrti, ne o poroki, ne o rojstvu otrok. Do njih sem prišel šele, ko sem prebiral zapis o poroki Marije Veho, Jurijeve sestre. Poročil jo je Anton Veho in ta podatek je bil vzrok mojemu nadaljnjemu iskanju.

Pregledal sem rojstva vseh Veho in našel samo tri Antone:

1. Anton, Jerneja Vege in Agate Orehek, rojen 3. 1. 1740 v Zagorici, Sv. Križ, je Marijin brat.
2. Anton, Jurija Vege in Urške Majnik, rojen 8. 1. 1745, Vodice Sv. Valentin, niso v sorodu.
3. Anton Veho, Martina Veho in Marine Ravnikar, rojen 11. 3. 1714 pri Sv. Trojici, je stric Mariji Veho in je bil poročen.

Eden od prvih dveh Antonov je moral biti duhovnik! Poskušal sem najti podatke za duhovnike tistega časa, a so ti vođeni le od 1790 leta dalje. Pomagali so mi sodelavci Nadškofijskega arhiva v Ljubljani in mi posredovali rokopis Franca Pokorna,¹⁸ ki je popisoval duhovnike takratne dobe. V njem najdem naslednje:

Fara Moravče: Anton Veho 2. kapl. od septembra l. 1769. do 20. feb. l. 1771. - pozneje kaplan na Vačah.

Fara Vače: Anton Veho 2. kapl. od meseca junija l. 1774 do meseca julija 1776. Poprej kaplanoval v Moravčah od septembra l. 1769 do 20. feb. l. 1771.

Oba zapisa nam potrjujeta prisotnost Antona Veho v teh dveh župniščih, žal ni drugih matičnih podatkov, tako nam ni dana možnost popolne identifikacije. Tudi v mrliški knjigi nisem našel nič uporabnega. Zanimivo pa je, da je Anton poročil Marijo še pred svojo uradno nastavitvijo v Moravčah in s tem postaja verjetnost, da jo je poročil brat, malo večja. Za zdaj lahko le ugibamo, kako je bil duhovnik v sorodu z Marijo Veho, pa tudi kakšna je bila življenjska pot duhovnika Antona Veho.

Drugi otrok prvega zakona: Helena Veho

10. maj 1743 / Helena legitima filia Bartholomaei Veho et Aita conjugum vicinitatis S. Crucis ex Podgoriza baptisata levantibus patrinis Josepho Grill et Magaretha Povirkouka per me Joannem Baptistam Taniz.

V tem zapisu je kar nekaj napak in pomanjkljivosti. Ni nam znan npr. izpis materinega imena. Tudi kraja Podgorice ni v podružnični cerkvi Sv. Križa; tu gre po vsej verjetnosti za kraj Zagorica. To lahko pripišemo temu, da je bil krstitelj novi

duhovnik, ki pa verjetno ni poznal krajevnih posebnosti tega področja. Saj je tudi težko. Kar pozorni moramo biti, da ločimo vse slično poimenovane kraje: Gora, Podgora, Gorica, Podgorica in Zagorica, ki spadajo pod različne podružnične cerkve, a so zemljepisno zelo skupaj in vse v moravski fari.

O Heleni Veho ne najdem drugih podatkov, domnevam da je bila žena oficirja Franca Pauerja (glej nadaljevanje).

Druga poroka Jerneja Veho s Heleno Masel

Jernej se je drugič poročil 4. 4. 1752 s Heleno Masel. Iskal sem njene podatke, pa jih še nisem našel. Našel sem le podatke o njeni poroki:

30. april 1752 / Aprilis 30 die Bartholomaeus Vecha viduus ex Sagoriza vicinitatis S. Crucis inuit matrimonium cum Helena defuncti Joannis Masel filia legitima ex Svin vicinitate S. Hermagorae adstantibus Josepho Povirk et Bartholomaeo Kanz a me Francisco Werliz cooperatore loci.

Maslovi so bili iz Sv. Mohorja. Podružnična cerkev Sv. Mohorja je obsegala naslednje kraje: Podstran, Soteska pri Moravčah, Pogled, Podoreh, Negastran (Negastern), Vinje (Svine) pri Moravčah (Weinthal), Prikrnica.

Helena Masel je bila hči Janeza Masla in Helene, a prav zapis kraja pri poroki je nečitljivo napisan. Iz zgornjega pregleda pa se lahko sklepa, da gre za današnje Vinje, ki so se svoje čase imenovali tudi Svinje. Janez Masel je imel še nekaj otrok, in tako lahko predvidevamo leto rojstva. Enako nečitljivo je zapisan datum. Iz zapisa v mrliški knjigi sklepam, da je bila Helena rojena 1721. leta.

Zapis pokopa: 29. maj 1773 Helena defuncti Bartholomaei Vecha rustici Moreitschensis uxor. Sagoriza 15. annorum 52.

Rojstva otrok, ki so se rodili v zakonu Jerneja Veho s Heleno, so:

Jera Veho: 12. marec 1753 Gertrudis Bartolomi Vehovic et Helenae conjugis filia legitima ex Sagoriza vicinitate S. Crucis levantibus Josepho Povirk et Gertrude ejus consorte baptizata est a me Nicolao Debelak vicario loci.

Drugih podatkov o Jeri nisem našel. Sandi Sitar omenja, da je bila poročena v Višnji gori.¹⁹

Jurij Veho:

Naslednji podatek pa je že bil doslej znan, saj gre za našega znamenitega Slovenca, barona Jurija Vego:

24. marec 1754 / Georgius Bartholomaei Vecha et Helenae conjugum legitimus filius ex Sagoriza vicinitate S. Crucis levantibus Josepho Grill et Gertrude ejus consorte baptizata est a me Georgio Fikh cooperatore.

Marija Veho:

7. marec 1756 / Maria Bartholomaei Vecha et Helenae conjugis ex Sagoriza vicinitate S. Crucis filia legitima levantibus Josepho Povirk et Gertrude ejus uxore baptizata est a me Antonio Seuschig.

Iz že povedanega vidimo, da je bila sestra Marija krščena 7. marca 1756; ko ji je umrl oče, je bila stara 4 leta. V starosti 13 let se prvič poroči z Mihaelom Pečarjem z (Vrha pri Mlinšah?) Sv. Lenarta. Zapis poroke je naslednji:

25. september 1769 / Mihael defuncti Antonii Petshar filius legitimus ex Vertazh vicinitate S. Lavrentii ex Parohia Watschense nunc in servitio apud Martinum Stenko inuit matrimonium cum sua sponsa Maria defuncti Bartholomaei Vecha filia legitima adstantibus Martino Stenko et Josepho Povirk ac me Antonio Vecha cooperatore loci.

Na prvi pogled se zdi, da bi bilo to nemogoče. A dvomov je konec, ko preberemo zapis njene druge poroke. Izpis poroke je zapisan tabelarično takole:

1. Datum: 12. julij 1775
2. Capulans: Phillip
3. Sponsi: Jacob Jacobi Peterka filius legitimus cum Maria defuncti Mihaelis Petshar derelicta vidua ambo Moreutschens.
4. Testes: Joseph Povirk, Nicolaus Krumer rustici Moreitsch. S. Crucis
5. Religio et Dominium: C (catholica) Commenda Labac.
6. Locus: S. Crucis
7. Nummerus: 27

Iz zapisa razberemo, da se je Marija Veho poročila drugič kot vdova Marija Mihaela Pečarja, stara 19 let. Prvi zakon je tako trajal največ 6 let. Tako skrit zapis je verjetno tudi vzrok, da se tako dolgo niso našli podatki o njeni poroki z Jakobom Peterko z Vrha pri Dolskem.

V knjigi Status animarum, ki jo hrani župnišče v Moravčah,²⁰ je za Jožefa Peterko, sina Jakoba Peterke in Marije Veho, naknadno pripisano: "Mater Josephi Peterka soror Georgi Vega celeberrini". Torej mati Jožefa Peterke je sestra slavnega Jurija Vego!

Še na eno podrobnost Marijine prve poroke je treba opozoriti. Namreč na duhovnika, ki jo je prvič poročil: na Antona Veho. Vsiljuje se misel, da bi to bil lahko celo brat (polbrat), za katerim smo izgubili sled. Pregledal sem poročno knjigo, in prva njegova poroka v tem kraju je prav Marijina poroka. Nato so v knjigi zabeležene še nekatere druge poroke z njegovim podpisom. Ko se je Marija poročila drugič, ga ni bilo več v Moravčah.

Jera, Jurij in Marija so torej otroci iz drugega zakona Jerneja Veho.

V tabeli je navedena tudi Polona Veho, ki naj bi bila poročena s Francem Pauerjem. V matičnih knjigah nisem našel nobene sledi. Iskal sem zvezo s pomočjo vojaške dokumentacije z Dunaja. Dobil sem nekaj podatkov o oficirju Francu Pauerju, ki bi bil lahko iskani mož Polone, a dokumenti navajajo, da je bil Franc Pauer do upokojitve samski; tako ta del ostaja še vedno nejasen.

IV. generacija: Jurij Vega

Podatki o družini:

Jurij Vega

Rojen: 23/24. 3. 1754

Umrli: 15. 9. 1802

Poročen: __. __. 1787

(med 1787-1792, ko je bil kapetan)

Jožefa Swoboda

Rojena: k. __. 1771/ Budjevice, Češka

Otroci:

Henrik / avgusta 1791+ 12. 5. 1811

Tereza (Jožefa) / marca 1794 +20. 1. 1795/²¹

Franc / marca 1796 + 24. 11. 1817

Nova odkritja v Vegovem rodovniku

V Sloveniji imamo le podatke o krstu, ki je naveden in povzet iz moravške matične knjige. O njegovi poroki z Jožefo Swoboda ter njenimi podatki, kakor tudi o podatkih njegovih otrok ter o njegovi smrti izvemmo le iz dokumentov, ki jih hrani vojni arhiv na Dunaju.²²

Prepis: *Monatstabelle des k. k. 4. Feldartillerieregiments, September 1802, Regimentsstab (Karton Nr. 8199); Offizierskartei zu den Musterlisten und Standesakten der k. k. Armee:*

"Gestorben: Obristlieutenant Georg Baron von Vega, den 16. huius (=September 1802) zu Wien ertrunken."

Vegas Leiche wurde laut unten angeführter Literatur am 26. September 1802 in der Donau gefunden.

Podatki o otrocih:

Musterliste des k. k. 4. Feldartillerieregiments, Regimentsstab, Gross-Enzersdorf am 15. September 1802, Nr. 2 (Karton Nr. 8188):

"Obristlieutenant Georg Baron von Vega, zugeteilt beim Bombardier-Corps zu Wien, gebürtig aus Moraisch in Krain, 46 Jahre und 11 Monate alt, katholisch, Witwer.

Kinder: Heinrich 11 Jahre 1 Monat, Theresia 8 Jahre 6 Monate, Franz 6 Jahre 6 Monate alt.

Iz zapisov lahko povzamemo naslednje delne podatke: Jurij Vega se poroči z Jožefo Swoboda med leti 1879 in 1792, ko je bil po činu kapetan. Imel je tri otroke:

Henrika, rojenega avgusta 1791;

Terezo, rojeno marca 1794;

Franca, rojenega marca 1796.

Vsi otroci naj bi bili ob njegovi smrti živi. Ti podatki se ne ujemajo z dosedaj objavljenimi, in verjetno bo potrebno še nadaljnje iskanje resnice.

In kako je vpisan Jurijev vstop v vojaško službo v že omenjenem dokumentu:

17. aprila 1780 je bil potrjen (assentirt²³) pri 2. poljskem polku kot topničar.

Namen vstopa v vojsko je do sedaj neznan.

Zaključek

Dopolnil sem dosedanje rezultate raziskav Vegovega rodu. Še najbolj je presenetljivo, da je Jurij imel brata. Dodani so podatki o sestrah. Našel sem še druge zakonske zveze sorodnikov. Nekaj teh zvez si lahko ogledate na spodaj navedeni spletni strani. Iz napisanega pa tudi lahko sklepamo, da je še marsikaj neznanega v zvezi z rodoslovnimi podatki Vegovih, kar nas vabi k nadaljevanju raziskovanja. Vegov rodovnik je objavljen na spletni strani <www2.arnes.si/~rzjtopl/rod/rod.htm>.

Opombe:

1. Franc Hauptmann: O pokolenju Jurija barona Vege. Izvestja, Ljubljana 1902, str. 37-48
2. Zadnje zanimivo branje je izpod peresa Sitar – Čad: Jurij Vega. Ljubljana, 1997
3. Fran Pokorn: Zgodovinski zapiski, Moravce. Nadškofijski arhiv Ljubljana (NSAL)
4. Danes so povečini matične knjige, starejše od 100 let, zbrane v Nadškofijskem arhivu v Ljubljani, Mestni trg 1

5. Liber Baptizatorum Parochiae Maraisch Nr. 1, ...
Liber Copulatorum caes. reg. Parochiae Moraischensis ab anno. ...
Liber Mortuorum Parochiae Moraisch Nr. 2, ...
6. Franc Hauptmann: O pokolenju Jurija barona Vege. Izvestja, Ljubljana, 1902, str. 46
7. Franc Pokorn: prav tam
8. Rudolf Andrejka: Doneski k postanku in razvitku rodbinskih imen v Selski dolini. Glasnik muzejskega društva 1939, str. 310
9. Marko Snoj: Slovenski etimološki slovar, str. 709
10. Slovar slovenskega knjižnega jezika V, str. 388
11. prav tam
12. prav tam
13. prav tam
14. Slovenski pravopis, Ljubljana 1962, str. 936
15. Celotno gradivo sem prenesel v računalniško datoteko BKW, kar mi omogoča, da poleg poenostavljene oblike izpisov priimkov vnašam tudi obliko izpisov iz matičnih knjig.
16. Izpise otrok iz matičnih knjig hranim v osebni arhivu.
17. Vsi podatki o Agati in njenih otrocih so zdaj prvič objavljeni
18. Franc Pokorn: Zgodovinski zapiski, Moravce in Vače. NSAL
19. Sandi Sitar: Jurij Vega. Ljubljana 1983, str. 28
20. Župnik Viktor Primožič mi je z razumevanjem dovolil vpogled v knjige.
21. Sandi Sitar: Jurij Vega. Ljubljana 1983, str. 28
22. Österreichisches Staatsarchiv, Kriegsarchiv, Wien, Nottendorfer Gasse 2
23. assentire = novačenje, potrjevanje k vojakom (v nekdanji Avstro-Ogrski) France Verbinc: Slovar tujk, Ljubljana 1968, str.68

Grafični prikazi večjih rodovnikov

Lojze Kobi

Referate na simpoziju sem dopolnil z razstavo in predstavitevijo nekaterih izbranih rodovnikov. Želel sem prikazati nekaj 'klasično' izrisanih rodovnikov in jih primerjati z nekaterimi računalniškimi. Pri tem smo lahko primerjali prednosti in slabe strani enega in drugega načina. Prednost računalniških prikazov je vsekakor v enostavnosti in cenenosti izdelave najrazličnejših obsežnih in zahtevnih prikazov. Prednost 'ročnih' rešitev pa je zlasti v izvirnosti prikaza.

Za predstavitev sem izbral nekaj rodovnikov znanih Slovencev. V skupini 'klasičnih' so bili rodovniki družin: Kersnik (Janko), Jurčič (Josip), Kozler (Peter), Gruden (Igo) in Rode (Franc), v skupini računalniških pa Adamič (Bojan in Emil), Jeglič (Anton Bonaventura), Tavčar (Ivan), Prešeren (France), in Cankar (Ivan).

Ob predstavitvi sem opozoril na nekatere zanimivejše značilnosti, kar je izzvalo živahen razgovor in komentarje.

Zbirka rodovnikov znanih Slovencev

mag. Lea Benedejčič

Že v prejšnji številki časopisa smo objavili trenutno zbirko rodovnikov znanih Slovencev, ki so jih sestavili člani društva. Ta spisek se od objave ni spremenil. Čeprav sem dobila več predlogov, katere znane osebnosti bi bilo še potrebno uvrstiti na ta seznam, mi nihče od članov ni poslal novih podatkov (GEDCOM datotek).

Mag. Toplišek je že uvrstil nekatere od zbranih rodovnikov na spletno stran društva (<http://www2.arnes.si/~rzjtopl/rod/zbirka/zbirka.htm>). Objavljeni so naslednji rodovniki:

Anton Aškerc	pesnik
Irenej Friderik Baraga	škof, služboval v Ameriki
Josip Broz - Tito	državnik
Simon Gregorčič	pesnik
Franc Rode	nadškof in metropolit
Simon Rutar	zgodovinar, etnograf, geolog
Anton Martin Slomšek	škof
Ivan Tavčar	pisatelj
Jurij Vega	matematik
Oton Župančič	pesnik
rodbina Škerl	

K vsakemu rodovniku priložimo tudi kratek oris življenja znane osebe in kjer je mogoče tudi sliko.

Na isti strani pa so objavljena tudi priporočila za delo in standardi, ki se jih je treba držati pri izdelkih, ki bodo objavljeni.

Ob tej priložnosti bi vas povabila, da si spletno stran ogledate, morebitne pripombe in zamisli za izboljšave pa pošljete meni (lbene@ibm.net) ali mag. Toplišku (janez.toplisek@ki.si). Menim, da so rodovniki znanih Slovencev lahko dobra promocija za delo našega društva, zato je pomembno, da je objavljenih rodovnikov čimveč in so dostopni vsem, ki se zanimajo za naše delo.

Vabim vas, da morebitne nove rodovnike, popravke in dodatke v obliki GEDCOM datotek prinesete s seboj na društvena srečanja ali jih pošljete na moj e-naslov: (lbene@ibm.net).

Gorenjskim elitam naproti

Jože Dežman

V študijskem krožku rodoslovje smo postavili temeljna izhodišča za Gorenjski biografski leksikon. Iz objavljenih zvezkov Enciklopedije Slovenije in Slovenskega biografskega leksikona smo izbrali več kot dva tisoč posameznikov, povezanih z Gorenjsko. Izmed njih izbiramo tiste, ki so posebej vplivali na razvoj na Gorenjskem oz. dosegli najpomembnejše rezultate po svetu. Prav tako od zgoraj navzdol nastaja tudi ogródje za Gorenjski Kdo je kdo. Drago Bajt je iz svoje datoteke Kdo je kdo med Slovenci izbral blizu 450 Gorenjcev. Obenem pa

nastajajo tudi prve delne raziskave, ki nakazujejo, da bo potrebno za gorenjsko biografsko merila, ki veljajo za nacionalne izbore, še temeljito pretehtati in nato v skladu z njimi obdelati posamezne osebe oz. skupine oseb, ki nas zanimajo. Tako preverjanje za dvajseto stoletje poteka v okviru projekta Gorenjska v dvajsetem stoletju, v okviru katerega bo izšel letopis, v katerem bomo predstavili tako izbor iz klasičnega dela GBL kot iz Gorenjskega Kdo je kdo. Miha Naglič je temeljito prečesal žirovske imenitnike, takorekoč od pražirovcev do dandanes, sam sem ob urejanju Leškega zbornika vzpodbudil avtorje, da so zabeležili tudi imena ljudi, ki so pomembno vplivali na razvoj vasi kot tudi tistih, ki so uspeli v belem svetu. V letu 1999 bomo v sodelovanju z mladimi raziskovalci iz Srednje elektro in strojne šole opravili tudi poskusno anketiranje, s katerimi bomo skušali zbrati čimveč podatkov za Gorenjski kdo je kdo. Vprašanje, ki biografsko povezuje z rodoslovjem, so družine. Tistim, iz katerih je v enem ali več rodovih izšlo več pomembnih posameznikov, bomo posvetili posebno pozornost. Morda posebej v zvezi s tezo, da za vsakim moškim stoji uspešna ženska (saj sicer delež žensk v dosedanjih izborih seže nekako do desetine).

Statistična prognoza: v shemah za geslovnik se bo znašlo med pet in deset tisoč oseb!

Rodovniki literatov iz vasi pod Stolom

Stanko Čop

V vaseh pod Stolom imamo bogato kulturno dediščino. Tu so bili doma pomembni ustvarjalci pisane besede: France Prešeren, Matija Čop, Fran Saleški Finžgar, Janez Jalen in prvi učitelj čebelarstva Anton Janša. Pred Osnovno šolo Žirovnica so leta 1981 po zamisli planinskega fotografa Jaka Čopa postavili doprsne kipe teh slavnih mož. Spominski park je imenovan Aleja naših slavnih rojakov. Osnovna šola pa je povezala rojstne hiše teh mož z drugimi znamenitostmi kraja v Pot kulturne dediščine.

Da bi dobili boljši vpogled v rodovine omenjenih literatov, sem na pobudo članov Slovenskega rodoslovnega društva Pavla Smoleja in Lojzeta Kobija najprej dopolnil že poznani rodovnik pesnika Franceta Prešerna.

Rodovino pesnika je raziskoval prelat Tomo Zupan, rojen 1839 v Smokuču, umrl leta 1937 na Okroglem pri Kranju. Tudi sam je bil sorodstveno povezan s Prešerni. Leta 1926 je izdelal Prešernov rodovnik, ki vsebuje osem rodov z 249 imeni. Ta rodovnik sem dopolnil še z devetimi do enajstim rodom in s tem dodal še 204 osebe. Te sem dobil v župnijskih knjigah, novejše pa tudi od posameznikov, ki so povezani s pesnikovo rodbino. Podatke je bilo težko dobiti, saj sorodstvena poznanstva danes ne segajo več kot v dva rodova.

Imenovani Tomo Zupan je raziskoval tudi druge izobražence, sorojake iz naših enajstih vasi (deset v novi občini in ena v radovljiški, župnija pa je ista). Te podatke je objavil v znameniti pridigi 28. avgusta 1912 na Breznici. V knjigi Dežela, avtorja

mag. Jureta Sinobada, ki je izšla letos, so objavljena imena izobražencev iz tega vira.

Manj obširen rodovnik pesnika **Franceta Prešerna** je leta 1949 objavil dr. France Kidrič v Prešernovem albumu. Ta rodovnik obsega sedem rodov do leta 1900. Ker ne zajema razširjenega sorodstva, je dovolj pregleden.

Prešernov rodovnik se začne z leta 1665 rojenim Matijo Prešernom in končuje z najmlajšim, ki je bil rojen leta 1996. Vseh podatkov ni bilo mogoče zbrati, ker se nekateri niso odzvali povabilu k sodelovanju.

Matija Čop. Iz župnijskih knjig sem dobil podatke o očetu jezikoslovca Matije. Tudi očetu je bilo ime Matija, rojen je bil leta 1770 na Koroški Beli. Rodovnik obsega sedem rodov do leta 1996. Vsekakor pa manjka obdobje pred letom 1770. V Slovenskem biografskem leksikonu piše, da so prišli Čopi (po domače Branccljev) v Žirovnico s Koroške Bele ter da izhajajo predniki iz Švice. Naš rojak Tomaž Artel, ki živi v Švici in se ukvarja z rodoslovjem, mi je sporočil, da je našel v telefonskem imeniku kar 1281 naročnikov s priimkom Tschopp. Leta 1830 je bilo na Koroški Beli pet družin s priimkom Čop.

Za isto obdobje sem obdelal tudi **Gašperja Čopa** (po domače Svetinov), rojenega leta 1753 na Koroški Beli, ki se je preselil v Moste. Po vsej verjetnosti so Čopi na Koroški Beli istega izvora, kar bi bilo treba še dokazati. **Anton Čop** iz Kamenj pri Bohinjski Bistrici raziskuje Čope s tega področja in je ugotovil povezavo z Gorjami in Jesenicami.

Fran Saleški Finžgar. V knjigi *Leta mojega popotovanja* obširno popisuje svoje starše, svojega deda le omenja, za deda po materini strani pa ima celo fotografijo. Predniki naj bi bili doma iz Fintschgaua, kar bi bilo zanimivo raziskati. Izdelal sem rodovnik, ki se začne z leta 1752 rojenim Janezom Finžgarjem, ki je bil praded pisatelja in delno sorodnike do leta 1996. Vseh rodov je osem.

Janez Jalen. Sam pisatelj, nato pa še župnik Anton Petrič, sta izdelala rodovnik, ki se začne s pisateljevim pradedom Jakobom Jalnom, ki je bil rojen leta 1772. Sam sem ga dopolnil s širšim sorodstvom do leta 1987. Obsega sedem rodov.

Ob raziskovanju teh priimkov in ob drugih priložnostih sem naletel na številne zanimivosti. Ugotovil sem povezavo s kropsko družino **Štefana Mazolla**, čigar pravnuhinja je bila poročena z **Jakobom Schellenburgom**, rojenim leta 1662. Naletel sem na **Luko Knaflja** iz Ribnice, ki je bil posvečen v duhovnika leta 1595.

Opravljenе raziskave bi bilo mogoče še v marsičem dopolniti. Zlasti zanimivo bi bilo uporabiti matične knjige za obdobje pred letom 1750, ki jih hrani Nadškofijski arhiv. Upam, da bom načrte lahko kmalu uresničil in poročal o novih odkritjih.

Vse omenjene rodovnike je v računalniško datoteko prenesel Lojze Kobi, kateremu se zahvaljujem za sodelovanje.

Dežela - kulturnozgodovinski oris Radovljiške ravnine

mag. Jure Sinobad

Knjiga je zasnovana kot razširjena magistrska naloga o Radovljiški ravnini - Deželi. Dežela, kot Radovljiško ravnino imenujejo domačini, je stara kulturna pokrajina. Dobri gospodarski pogoji in ugodna prometna lega so omogočali kulturni razvoj, ki ga potrjuje množica kulturnih spomenikov na ravnini od Most do Mošenj. Poglavitni cilj, ki ga je avtor skušal doseči s svojim delom, je poskus kulturnozgodovinskega orisa te izjemne gorenjske pokrajine v času pred odpravo fevdalnega družbenega reda in nastopom industrializacije. Osnovni zgodovinski vir, ki ga je pri tem uporabljal, je franciscejski zemljiški kataster s svojimi izčrpnimi cenilnimi operati, delovodniki in katastrskimi mapami. Uporabljal je tudi druge zgodovinske vire, predvsem potopise, topografske opise in kronike, mnogo podatkov in slikovnega gradiva pa je dobil od domačinov in seveda iz literature.

Knjigo sestavlja pet osnovnih delov oz. poglavij. Prvo poglavje je posvečeno poimenovanju in geografski omejitvi pokrajine. Tema drugega in tretjega poglavja je gospodarski utrip Radovljiške ravnine - Dežele v prvi polovici 19. stoletja, kakršen se kaže pri uporabi reduktivne historičnogeografske metode in franciscejskega katastra kot osnovnega zgodovinskega vira. V drugem poglavju je s podatki o topografiji, vrsti zemljišč in posestnih razmerah podrobno predstavljena vsaka od desetih katastrskih občin, ki ležijo na območju Dežele. Sledi tretje poglavje z opisi posestne strukture in podložniških obveznosti, vrst kmetijskih zemljišč, načinov njihove obdelave, pridelkov in posameznih panog agrarnega gospodarstva, predvsem živinoreje in čebelarstva. V nadaljevanju najdemo opis najpomembnejših obrtnih panog in začetke volnarske oz. suknarske industrije (1795). Avtor se je dotaknil tudi kmečke trgovine, začetkov turizma in razmaha rudarstva v Karavankah, poglavje pa je zaključil z opisom cest in prevoznštva. V četrtem poglavju je skušal predstaviti Radovljiško ravnino - Deželo in njene prebivalce v prvi polovici 19. stoletja, kot jih prikazujejo nekateri potopisi in topografski opisi iz tistega časa. Sledi opis noš in običajev v povezavi z Ziljsko dolino na Koroškem. Poglavje zaključi prikaz gibanja prebivalstva in opis naselij in hiš od konca 18. do konca 19. stoletja. V petem poglavju je objavljen seznam osebnosti, ki so s samostojnim geslom omenjene v *Slovenskem biografskem leksikonu* in/ali v *Enciklopediji Slovenije* (kar 133 osebnosti, med njimi A. T. Linhart, F. Prešeren, M. Čop, F. S. Finžgar, J. Jalen, arhitekt I. Vurnik, skladatelj P. Šivic, brata Avsenik, 3 škofje in 3 nadškofje etc...). Poleg imen in priimkov obeh staršev ter datumov rojstva in smrti so navedeni tudi viri teh podatkov (krstne in matične knjige). Preverjanje podatkov, objavljenih v *SBL* in *ES*, je imelo za posledico 6 popravkov in 3 dopolnitve *ES* ter 8 popravkov in 17 dopolnitev *SBL*. Najpomembnejše osebnosti, ki so bile rojene ali so delovale na območju Radovljiške ravnine - Dežele, so predstavljene s skrajšimi opisi in fotografijami. Knjiga se konča z opisom izjemnega kulturnega vrenja v brezniški župniji, ki je v 19. stoletju štela okoli 1500 duš, iz nje pa je samo v omenjenem stoletju izšlo več kot 150 izobražencev, ki so navedeni z imeni in priimki.

Knjiga je opremljena z 220 barvnimi in ČB fotografijami, od tega je 21 zemljevidov in tlorisnih načrtov krajev. Kot priloga je objavljen seznam hiš, njihovih lastnikov in domačih hišnih imen po popisnih hišnih številkah v letih 1826 in 1868 (skupaj gre za okoli 700 hiš v 28 krajih na območju Radovljiške ravnine - Dežele). Poleg bogatega slikovnega gradiva (pri 10% slikovnega gradiva gre za prvo objavo), je največja vrednost obravnavane knjige v tem, da dokazuje, da so Slovenci v 19. stoletju agrarno življenje uspešno združevali z nekmečkim gospodarstvom (prevoznistvo, obrt, trgovina, gostilničarstvo) in tako s svojo podjetnostjo in iznajdljivostjo uspeli zgraditi gospodarske temelje za vsestranski kulturni in narodni razvoj, ki je sledil v 20. stoletju.

Kaj povezuje Huga Wolfa, Herberta von Karajana in Slovenijo?

Branka Lapajne

Kolikšna je verjetnost, da sta dva svetovno znana glasbenika po poreklu iz iste slovenske vasi? Kolikšna je verjetnost, da sta celo daljnja sorodnika? Zelo majhna, mogoče celo neskončno majhna. Vendar se zdi, da gre za tako naključje pri svetovno znanem komponistu pesmi Hugu Wolfu in enako slavnem dirigentu Herbertu von Karajanu. Oba izhajata po rodu svojih mater iz Mojstrane, vasi na severu Slovenije.

Izvor materè Huga Wolfa je bil omenjen že l. 1940, ko je dr. Walter Rauschenberger raziskoval Wolfovo družinsko deblo za svoje "*Ahnentafeln berühmter Deutscher. Ahnentafel des Komponisten Hugo Wolf*" (Rodovniki znamenitih Nemcev. Rodovnik skladatelja Huga Wolfa, Leipzig 1940). V tem rodovniku je Rauschenberger prikazal, da se je Kaspar Nussbaumer, ded matere Huga Wolfa, Katarine, rodil kot Kaspar Orehovnik v Mojstrani v habsburški deželi Kranjski. Nussbaumer je nemški prevod besede Orehovnik in ga je Kaspar verjetno privzel, ko se je preselil v Wolfsbach (Ovčja ves) pri Malborghetu (Naborjet) na Koroškem, danes Valbruna pri Malborghettu v Italiji. Tudi priimek matere Katarine Stank ali Stanko nakazuje slovenski izvor.

Čeprav sta Rauschenberger in poznejši Wolfov biograf Frank Walker ugotovila prevladujoče nemški izvor Wolfovih moških prednikov, so nove raziskave potrdile, da je Hugo Wolf popolnoma slovenskega rodu po materini in očetovi strani. Njegov ded po očetovi strani je bil rojen kot Vouk/Volk v Šentjurju pri Celju. Ko se je preselil v Slovenj Gradec (Windischgratz) v sedanji slovenski pokrajini Štajerski, je bilo ime v uradnih cerkvenih listinah spremenjeno/prevedeno v Wolf.

Medtem ko so odkrili prednike Herberta von Karajana po očetovi strani v Makedoniji, od koder se je njegov praded izselil v Nemčijo, niso bili materini predniki omenjeni v nobeni biografiji. Mogoče včasih zaradi nepoznavanja izvora priimkov. Samo v eni biografiji je njegova mati označena kot Martha Kosmatsch (slovensko - Kosmač).

Avtorica je prvič pomislila na Karajanov slovenski izvor v času njegove smrti l. 1989, ko je bil objavljen nekrolog v

slovenskem dnevniku *Delo*. Iz nerazložljivega vzroka je bilo spregledano natančno mesto izvora do ponovega branja časopisnih izrezkov l. 1997 pred obiskom v Sloveniji. Ko je bilo opaženo dedovo ime in rojstni kraj, se je takoj utrnila misel, da je možno sorodstvo med slavnim dirigentom in skladateljem Hugom Wolfom.

Že samo dejstvo, da sta imela oba moža prednike iz vasi Mojstrana, je povečalo možnost sorodstva med njima. Župnija kombiniranih vasi Dovje in Mojstrana ni posebno velika; dvajset let pred rojstvom Karajanovega deda Mihaela Kosmača l. 1827, je štela 1018 prebivalcev. Leta 1755, deset let predno je bil l. 1765 rojen praded Huga Wolfa, Kaspar Orehovnik, pa je bilo samo 926 prebivalcev. Če gremo nazaj do l. 1501, je bilo na tem ozemlju samo 35 kmetij in 12 koč; od teh je bilo samo pet kmetij v Mojstrani. Tako je povečana možnost za sorodnost družin Kosmač in Orehovnik.

Za potrditev domneve, da gre za skupno poreklo, je bilo treba preveriti krajevne cerkvene zapise in sestaviti rodovnika obeh mož. V Statusu animarum, ki so ga vodili župniki po gospodinjstvih, so bili kmalu najdeni rojstni podatki in imeni staršev Mihaela Kosmača. Prav tako je bil zabeležen njegov položaj nižjega vladnega uradnika v Gradcu in datum poroke. Vključno z Mihaelom je bil sestavljen rodovnik za pet do šest generacij. Na žalost niso bili najdeni nekateri datumi porok, podatki pred letom 1701 pa niso več na razpolago, v mnogih letih so bili izgubljeni ali uničeni. Zaradi tega je bilo nemogoče slediti številnim ženskim linijam. Nekoliko krajši rodovnik je bil pripravljen za Kasparja Orehovnika. Najdena je bila očetova prva poroka, sprva pa je bilo nemogoče zaslediti poroko njegovih staršev. Končno je bilo odkrito, da je bil registriran kot Thomas Robitsch vel (ali) Orehovnik. Ta uporaba drugega priimka bi lahko razložila, zakaj je popolnoma izginil priimek Orehovnik v sredini 17. stoletja.

Pregled obeh družinskih dreves kaže, da je bil en priimek skupen obema. Kasparjeva babica po materini strani je bila neka Barbara Lauteshar, rojena 1699, medtem ko je bila Michaelova babica po očetovi strani neka Maria Lautisher, rojena 1766. Ob raziskovanju teh vej tako daleč kot gredo zapiski, se je ugotovilo, da sta bili ženski potomki dveh sinov Johanna in Magdalene Lauteshar, Joannisa, rojenega l. 1679 oziroma Jakoba, rojenega 1676. Tako je bila dokončno potrjeno sorodstvo med Hugom Wolfom in Herbertom von Karajanom. Ker imata skupne prednike vsaj v enem paru, in ker je bila v fari samo ena družina Lautisher, ne more biti nobene pomote. Pregled cerkvenih knjig iz let 1659, 1625 in 1622 kaže, da pred l. 1659 ni bilo nobene družine Lautischer v Dovju/Mojstrani; to kaže, da je družina prišla iz druge vasi, najverjetneje iz Kranjske Gore, kjer je ta priimek zelo pogost. Okoliščine niso dovoljevale pregleda zapisov iz tega kraja, ki gredo za poroke in rojstva nazaj do l. 1640. Vendar je zaradi tradicionalno pogostega poročanja med prebivalci teh dveh župnij verjetno, da bodo nekateri manjkajoči datumi in neveste še najdeni v Kranjski Gori.

Zveza med Hugom Wolfom in von Karajanom nikoli ne bi bila odkrita, če avtorica, rodoslovka in zgodovinarica, ne bi bila osebno povezana z Mojstrano, od koder izvira ena veja njene rodbine. Njena zveza s Hugom Wolfom mora biti še dokončno potrjena (zdi se, da gre za eno ali dve možni povezavi), uspelo pa ji je dokumentirati najmanj štiri ločene povezave z različnimi predniki Mihaela Kosmača in tako s Herbertom von Karajanom, vključujoč dve skupini skupnih prednikov. Medtem ko življenjepisci trdijo, da je von Karajan podedoval svojo nadar-

jenost za glasbo od očeta, lahko genetske povezave s Hugom Wolfom kažejo na drug izvor. V čudnem spletu okoliščin je v nekem času avtorica resno mislila na študij dirigiranja v Mozarteumu v Salzburgu v Avstriji, predno se je odločila, da bo namesto tega nadaljevala študij zgodovine.

Kako nam rodoslovje pomaga rešiti zgodovinske skrivnosti

Branka Lapajne

Rodoslovni zapisi lahko priskrbijo ključ za razrešitev posebnih ugank. Ena od takih zanimivih skrivnosti je vprašanje, kaj se je zgodilo s protestantskimi pridigarji in njihovimi družinami, ki jim je bilo ukazano zapustiti habsburške dežele po zadušitvi protestanske reformacije v Sloveniji. Odloki, ki so zahtevali pregon pridigarjev, ki so delovali na deželi, kjer je protireformacija dosegla mnogo velikih uspehov, so bili izdani že v l. 1581. V Ljubljani pa so pridigarji bolj ali manj neovirano delovali do srede devetdesetih let.

Nadvojvodski dekret, izdan 22. oktobra 1598, je zadal končni udarec. Objavljen v Ljubljani osem dni pozneje, je ukazoval, da morajo vsi pridigarji in učitelji avgsburške vere zapustiti mesto ob mraku in ostale predele notranje Avstrije v treh dneh. Ker se niso več mogli upirati nadvojvodi, so superintendent Felician Trubar in pridigarji Jurij Klemen, Ivan Znojilšek, Nikolaj Murič in Danijel Xylander, prav pa tako pa učitelji iz podeželskih šol iskali zatočišče pri protestantskih plemeni-taših po vsej Kranjski in tudi na Hrvaškem. Potem ko so zaman prosili, da bi ostali, so se kranjski posestniki l. 1600 proti svoji volji strinjali z njihovim odhodom. Da bi omogočili pridigarjem in učiteljem zaposlitev kje drugje, so jim posestniki priskrbeli priporočilna pisma, naslovljena na vojvodo Friderika Württembergškega in druge vojvode in vladarje v Nemčiji. Poleg prej omenjenim so posestniki priskrbeli priporočilna pisma za pridigarja Jakoba Tulščaka in učitelje Luka Selaneca, Maderla, Engelberta Engelsa in Adama Bohoriča mlajšega.

Med rodoslovnim raziskovanjem cerkvenih spisov iz Cerklja pri Kranju je avtorica naletela na vpis v poročni knjigi (1630 - 1655), ki je verjetno razlaga tega, kar se je zgodilo enemu od teh pridigarjev. 5. februarja 1639 sta sklenila zakon Primož, sin pokojnega Krištofa Spindlerja, in Marina, hči Andreja Sorman-na. Ker je Christof Spindler nasledil Primoža Trubarja kot superintendent protestantske cerkve na Kranjskem, se je zdelo, da sem našla zapis poroke njegovega sina. Ker je bil Spindler doma iz Württemberga, se je zdelo verjetno, da je ta priimek v Sloveniji redek. Kmalu pa je postalo jasno, da dejstva ne podpirajo tega sklepa. Ne samo, da je Christopf Spindler služil kot pridigar od l. 1569 (sedemdeset let pred sklenjeno poroko), umrl je l. 1591, po dvaindvajsetih letih zveste službe.

Ker so se začeli rojstni zapisi v Cerkljah šele z l. 1635, je nemogoče določiti Primožev začetek. Problem pa se je kmalu rešil sam od sebe. Po svojih zapisih iz dokumentov, shranjenih v Slovenskem državnem arhivu, ki se ukvarjajo s protestantsko reformacijo, sem ugotovila, da je bil Christoph, omenjen v cerk-eljskih zapisih, verjetno nihče drug kot superintendentov sin.

Kaj vemo o mlajšem Christophu Spindlerju? Leta 1588 je bil vpisan kot učenec četrte stopnje v ljubljanski protestantski šoli. Potem se je v l. 1588 v starosti 15 let vpisal na univerzo v Tübingenu in bil v juliju istega leta sprejet v Tiffernovo fundacijo. Diplomiral je 19. marca 1589, toda Tiffernusa ni zapustil do januarja 1591, ko se je verjetno vrnil na Kranjsko. Mlajši Primož Trubar, pridigar v Kilchbergu blizu Derendingena, je v pismu superintendentu Spindlerju, ki ga je naslavljaj kot "lieber herrn und schwager" /dragemu gospodu in svaku/ pripomnil, da Christoph "studiert wol, ist vleißig" /dobro študira, je priden/, ampak ga je samo dvakrat obiskal. Ali je Christoph šel po očetovih stopinjah in postal pridigar, ne vemo. Nobenih informacij ni o njegovem delovanju, ko se je vrnil na Kranjsko. Oktobra 1591 je umrl njegov oče v starosti 45 let, potem se je njegova sestra Suzana novembra 1593 poročila s pridigarjem Ivanom Znojilškom. Končno je 3. aprila 1604 nadvojvoda Ferdinand poslal odredbo komisiji za reformacijo, ki je bila odgovorna za iztrebljenje protestantske herezije iz njegovih dežel, kjer je naročeno mag. Christophu Spindlerju, da se mora vrniti v katoliško cerkev do velike noči ali zapustiti habsburško ozemlje do 21. aprila. O Spindlerju ne obstajajo nobeni nadaljnji dokumenti, kar nam dopušča samo domnevo o njegovi možni obsodbi. Ker ni priporočilnega pisma, kot so ga dobili ostali, kaže mogoče na dejstvo, da Spindler ni iskal zaposlitve zunaj Kranjske. Mogoče, da je odšel v Cerklje pri Kranju, kjer se je protestantizem ohranil najmanj do l. 1620.

Samo nadaljnje raziskave bodo potrdile, ali je bilo tako. Ostane pa zelo verjetno, da je bil Primož Spindler sin Christoph-a in vnuk superintendenta Christoph-a Spindlerja. Koliko podobnih skrivnosti bi se še dalo razvozlati s pomočjo slovenskih cerkvenih zapisov?

(Oba prispevka sta bila objavljena pod skupnim naslovom What Connects Hugo Wolf, Herbert von Karajan and Slovenia? V reviji Slovenija, No. 3/98, Vol. XII. Za objavo v Drevesih ju je prevedla Dagmar Slekovec)

Biti slovenske krvi, biti Slovencu v ponos (V. del)

Johan Galjot

To je četrti del s tem naslovom. V prejšnjih delih sem razpravljaj o Slovencih in Slovenstvu bolj na splošno. V tem spisu iščem pomen in smisel slovenstva na subjektivni ravni. Slovenci smo toliko vredni, kolikor znaša vsota vrednosti vseh Slovencev. To je tudi eden temeljnih vzrokov za ohranjanje naše identitete in korenin. Tudi kriteriji subjektivne vrednosti so relativni in jim je včasih težko odmeriti šir in dalj. Tole sem že kdaj napisal: na svoje slovenstvo nisem ponosen, v tem ne čutim nobene posebne milosti ... Kljub temu slovenstva nimam namena menjati za kaj drugega. Čisto dobro se počutim kot Slovenec, ne glede na to, kako je sintagma "biti slovenske krvi, biti Slovencu v ponos" pomensko nedoločljiva in celo utopična.

Zakaj je Helena Blagne bolj znana kot Janez Lajovic

Vsaj 95 odstotkov ljudi na Slovenskem pozna, tako se mi zdi, Heleno Blagne. Večina zaradi prijetnega petja, nekateri tudi zaradi videza in dogodivščin okrog nje. Heleno Blagne poznajo v bistvu vsi Slovenci.

Janez Lajovic je uveljavljen slovenski arhitekt. Je avtor hotela Prisank v Kranjski gori, hotela Kanin v Bovcu, Kraigherjeve ploščadi sredi Ljubljane, Mestnega gledališča ljubljanskega in še mnogih drugih objektov, ki nedvomno sodijo v antologijo novejših slovenskih arhitekture. Janez Lajovic je dobitnik Prešernove nagrade, Borbine nagrade za arhitekturo in Plečnikove nagrade. V arhitekturno snovanje je vnesel pojem regionalne identitete in lokalne razpoznavnosti. Zadnje velja posebno za oba hotela. In vendar pozna arhitekta Lajovica le malo Slovencev. Mogoče ga pozna 5 odstotkov mojih rojakov, mogoče celo manj.

Naj naredim preprost izračun: 5 v 95 gre 19 krat. Je Helena Blagne 19 krat bolj slavna, pomembna, usodna, neizbežna za Slovenijo in Slovence, kot je arhitekt Lajovic?

V Enciklopediji Slovenije Helene Blagne ni, Janez Lajovic ima razmeroma obširno geslo, dolgo skoraj četrte strani, natančneje 30 vrstic. To je razumljivo, saj je prvi zvezek Enciklopedije z gesli na "A" in na "B" izšel leta 1987, ko Helena Blagne še ni bila popularna. Primerjava je možna z ansamblom bratov Avsenik. Tudi ta ansambel je bil in je še zelo popularen. Poznajo ga skoraj vsi Slovenci in še mnogi ljubitelji alpskih poskočnic po celem svetu. Avseniki svoje geslo imajo. Je razmeroma kratko: obsega 10 vrstic. Zraven Avsenikov ima geslo Franc Avsec (1863 - 1943). Dolgo je celih 15 vrstic. Franc Avsec je zaslužen za spomeniško varstvo na Slovenskem. Znani so njegovi izrisi tlorisov slovenskih cerkva. Njegovo ime je poznano le zelo ozkemu krogu strokovnjakov. V skladu z že nakazano matematiko je Franc Avsec 1,5 krat bolj pomemben za slovenski narod, kot so to bratje Avsenik, Janez Lajovic je kar trikrat pomembnejši kot so bratje Avsenik - vse v skladu z dolžino navedkov v Enciklopediji Slovenije.

Splošna razglašenost očitno ni kriterij za usodnost in zgodovinsko pomembnost esencialne biti moje domovine, če zadevo merim po Enciklopediji Slovenije. In vendar me malo skrbi: so res skrbno narisani tlorisi slovenskih cerkva pomembnejši in težji od kompleksa, ki ga določa in zaznamuje delovanje bratov Avsenik? Ali pripada delo Janeza Lajovica in Franca Avsca pojmu visoke kulture, Avseniki in Helena Blagne pa bolj malovrednemu populizmu na robu zanimanja tistih, ki tehtajo usodnost osebnosti v slovenski zgodovini? Kje je smisel velikega pomena nekaterih ustvarjalcev, za katere nihče, ali skoraj nihče ne ve? V misel in v ospredje prihajajo sestavljenci in uredniki Enciklopedije. Sestava teh obširnih knjig je odsev njihovega subjektivnega vrednotenja posameznih pojavov v naši domovini. Tako se njim zdi, tako je njihovo pojmovanje in razumevanje, tako oni mislijo. Sitno je le, ker ima Enciklopedija s svojo veličastno podobo in obsegom značaj uradnega dokumenta. To, kar je v Enciklopediji, je "za zmeraj" zapisano, dolžina gesla določa pomembnost.

Listam po Enciklopediji Slovenije. V sedmi knjigi iz leta 1993 ima geslo "Narodnoosvobodilni boj v Sloveniji" 458 vrstic in 12 slik. Obsežna gesla so še "Narodnoosvobodilna vojska in partizanski odredi Slovenije" in "Narodnoosvobodilni boj in socialistična revolucija". Geslu "Domobranci" v drugi knjigi iz leta 1988 je posvečenih 43 vrstic in slika z domobran-

ske prisega na ljubljanskem Stadionu. Domobranci so torej komaj kaj usodnejši za slovensko zgodovino kot je arhitekt Lajovic. So za tri Avsce in za štiri ansamble bratov Avsenik. Kot partner v vojnem spopadu so bili desetkrat minornejši od partizanske vojske. Ni čudno, da so bili poraženi. Tako zaključujem po dolžini gesel v Enciklopediji Slovenije.

V tem pisanju vrednotim pomembnost v linearnem smislu. Seveda je mogoče določati pomembnost tudi po kakšni drugi krivulji - eksponencialni, logaritemski in podobno. Po takih kriterijih bi bilo daljše geslo neprimerno pomembnejše od pol krajšega itd. Najdaljša gesla bi postala na ta način skoraj neskončno pomembna. Klub temu bi subjektiviteta in občutek neproporcionalnosti ostala. Poznam precej ljudi, ki jih spoštujem in cenim, a jih v Enciklopediji ni. V skladu z opisano aritmetiko so neskončno nepomembni. Ta ugotovitev je v opreki z ustavo in podobnimi kičastimi spisi, s katerimi je okrašena vsaka država - tudi naša ni izjema -, kjer je mogoče prebrati, da so državljani naše največje bogastvo. Zaradi njih sploh naša država je. Naša država ni narejena zaradi Litostroja, Triglavskega parka, DARS-a (Družbe za Apokaliptični Razvoj Slovenije), borznih dogajanj in podobno, temveč zaradi slovenskih državljanov.

Pravijo, da se skoraj nobena stvar ne spreminja tako hitro in tako pogosto kot zgodovina. Osebnosti in dogodki, ki so se zdeli sodobnikom nepomembni, dobijo s časovno odmaknjenostjo čisto druge pomene in smisle. France Prešeren je bil za razgledane sodobnike čudak, ki piše slovenske pesmi, za ostale pa pijanec in ženskar. Njegova razmerja z mladostnicami bi bila še v našem času problematična. Lovor prvega pesnika na Kranjskem je pripadal Jovanu Veselu Koseskemu. Njegovi verzi, kot na primer: Iskra šine, ko porine sin slovenske domovine, ali pa: Kdo je mar?, je slovenski oratar!, so se zdeli sodobnikom smiselni in uporabni, Prešernove pesniške občutljivosti niso razumeli, zdela se jim je nepotrebna. Šele nekaj deset let po pesnikovi smrti ga Josip Stritar ustoliči na vrhu slovenskega Parnasa. Za zmeraj. Prešeren je največji slovenski pesnik. Tudi če bi se kdaj namerilo, da bi se na Slovenskem rodilo večje in močnejše pesniško pero kot je Prešernovo, bi ostal aksionomatično za zmeraj največji slovenski pesnik. Milan Jesih je po kritičnem mnenju Petra Kolška mogoče celo boljši od Prešerna, ni pa večji. Prešeren poje takole: O Vrba! srečna, draga vas domača ... Pesem je dovolj znana, in se mi je ne zdi potrebno navajati do konca.

Za pokušino in primerjavo zveni eden Jesihovih sonetov takole:

Neka pokrajina, nekako skrita
doslej v ta grič in mesto in ravan,
znenada tuja lupi se na dan:
stolp, reka, čeznjo most - pravzaprav ista

mila deželica kot kdaj poprej
in jo srce prav rado prepozna:
gozd, njiva, cesta in nebo brez mej -
prisegel bi, da tukaj sem doma,

a to ni to: srce, ti si neumno,
ljubljeni svet je spreponarejen,
tramvaji, jutro, psi, sejmišče hrumno,

visoki zvon in travniček zelen -
na sredi parka svetlega obstanem:
tuje bedi na preži v vsem poznanem.

Prešernov in Jesihov sonet sta nekoliko lokalno urbanistična. Prešeren toži nad zgubljenost idilo domače Vrbe, Jesih se domnevno vrača v domači kraj, ki je, kot pravi, "spreponarejen". Jesih je mojster besedovanja. "Spreponarejen" je njegov izum. To ni "ponarejen" ali pa "spremenjen" kraj, temveč gre za "spreponarejen" kraj, gre za prostorsko pohabljen kraj. Strokovno rečemo temu neizmerna rast infrastrukture na račun ustaljenih prostorskih in urbanističnih kvalitet. Sliši se kunšno, ni pa v resnici nič lepše. Zadnje čase se izogibam Hrvatskega trga. Strah me je pohabljenega trga, potem ko so zrušili Šarabonovo hišo. Tam bo parking, mogoče parkirna hiša. Cestarji, ki so v Ljubljani itak alfa in omega vsega prostorskega načrtovanja, bi radi speljali čez ta prostor razširjeno cesto s širokimi ovinki, travnatimi otočki in podobno cestarsko ropotijo. Skica te odurne cestarske rešitve je bila pred nekaj dnevi objavljena v Delu. Gospod Kastelic z gradbene fakultete in gospod Gunde z mestne uprave sta že zmenjena. Začela bosta še en erinijski ples po Ljubljani. Hrvatski trg se je začel "spreponarejevati", kot bi rekel Jesih. Arhitekti bomo na koncu dodali še nekaj okrasnih betonskih korit, sem in tja bomo postavili kakšno klopeco. Za te reči bomo mogoče razpisali natečaj.

Nazaj k literatom! Njihova slava je opoteča.

Po začetni zadregi in negotovosti kritike se Kosovelova slava kar naprej vzpenja. V njegovi sicer količinsko skromni poeziji je mogoče zmeraj na novo odkrivati nove in nove asociativnosti. Vitomil Zupan je bil zmeraj cenjen pisatelj, verjetno je bil v letih po vojni naš najuspešnejši romanopisec. Nekaj let je bil zaprt med drugim tudi zato, ker sta s Pirjevcem v razposajenosti telefonirala našim takratnim političnim voditeljem: Vidmarju, Marinku, Mačku itd, da so Sovjeti napadli Jugoslavijo. Takoj so nabasali kovčke, torbe in cule ter se usmerili proti zahodnim mejam ... Te potegavščine mu niso nikoli odpustili.

France Balantič je bil zaradi sodelovanja v beli gardi do srede osemdesetih let neobstoječ v uradni slovenski literaturi. Niti strašna smrt v goreči hiši ga ni mogla očistiti. Antona Slodnjaka je omemba Balantiča stala profesuro na univerzi. Bil je predčasno upokojen, ni bil pa zaprt. Kljub vsemu ima Balantič v Enciklopediji Slovenije geslo, dolgo 33 vrstic.

Brodenje po enciklopedijah, leksikonih, slovarjih in podobnih knjigah je zabavno početje. Pravijo, da je pokojni Bojan Štih najrajši prebiral take knjige. Zadnjič mi je prišel v roko Veliki splošni leksikon DZS, Drznih znanilcev sprememb, ali kar so že. Na voljo sem imel zvezke od A do M. Zanimalo me je, kako so zastopani moji kolegi in kako se obravnava moja stroka. Zanimalo me je, kaj je napisano pod geslom Jože Brumen. Ne morete si misliti, kako sem bil presenečen, ko sem ugotovil, da našega eminentnega grafičnega oblikovalca v tej obsežni publikaciji ni. Morda si bo kdo mislil, češ, gre pač za SVETOVNO publikacijo, kjer je sito zelo gosto in je le malo kdo tako posvečen, da lahko nastopa v teh knjigah. To je mogoče res, ali pa tudi ne. Mnenja sem, da gre za čisto navadno uredniško površnost in šlamparijo. Namreč: na abecednem mestu, kjer bi moralo biti zapisano Brumново ime, je mogoče najti geslo Brummell, citiram dobesedno: *Brummell George Bryan*, * 7. 7. 1778 London, + 30. 3. 1830 Caen, ang. dandy, imenovan tudi Beau Brummell, mladostni prijatelj kralja Jurija IV; v svojem času vplival na moško modo. Kakšen naj bi bil pomen angleškega dandija iz 18. stoletja za slovensko bralstvo, zlasti če ga primerjam z delom Jožeta Brumna, ne bom nikoli ugotovil. Zraven so še, na primer, podatki za BRUNFELZIO, rastlino iz rodu razhudnikov. To je brazilski polgrm z lila cvetovi. Bog se usmili Velikega splošne-

ga leksikona DZS. Menašev Svetovni biografski leksikon, ki ima vsaj desetkrat več imen kot DZS, Brummella ne omenja.

Enciklopedija DZS ne obsega imena Gregorja Košaka, obsega pa Mira Košaka, slovenskega zdravnika kardiologa. Miro Košak je prominentna slovenska osebnost. To v ničemer ne opravičuje odsotnosti Grege Košaka. V to sem globoko prepričan, ne gledena to, kolikokrat sva se sprla in kolikokrat sem bil jezen nanj. V Sloveniji je razmeroma precej uspešnih arhitektov, katerih imena se začenjajo na črko K. DZS se skoraj na vse poživža. Tudi Miloša Bonče ni, lahko pa preberete kaj o gabonskem politiku Bongi itn.

Za mnoge ustvarjalce pravimo, da so dobri risarji: Kostja Gatnik, Nikolaj Pirnat, Milan Bizovičar, Bard Iucundus, Milko Bambič, Elo Justin, Hinko Smrekar, France Tratnik, Božidar Jakac, Marjan Tršar, Jure Cihlarš, France Mihelič, Janez Bernik, Maksim Gaspari, Tomaž Kržišnik, Marij Pregelj, Boris Kobe, Edo Ravnikar, Ivan Čargo, Bogdan Grom, Marjan Amalič, Robert Hlavaty, France Slana, Milan Maver, Erič, Lavrič, Jože Plečnik, Bine Rogelj, Miki Muster, Marjan Mušič, Borut Pečar, Savo Sovre, Božo Kos, Marjan Bregar, Franc Kavčič, Karel Zelenko, vseh gotovo nisem naštel. Večina imen je bralstvu znana. Skoraj nihče najbrž še ni slišal za Valentina Scagnettija. Scagnetti je izjemen risar. Najbolj znane so njegove ilustracije Shakespearejevih sonetov. Komur pač so. Scagnetti se namreč boji promocij, razstav, publicistike in sploh kakršnegakoli javnega nastopanja. V umikanju pred javnostjo je skoraj tako izjemen, kot je dober risar. Zaradi te posebnosti v objektivnem smislu ni nič manj vreden in pomemben kot tisti, ki niso bili tako zadržani v vsakdanjem komuniciranju s svetom, ki so razstavljali, tiskali monografije, dobivali nacionalna priznanja in še drugače popularizirali svoje delo. Scagnettijevo delo eksistira, čeprav skoraj nihče zanj ne ve.

Aktualni so svetniki. Hrvati so dobili pravkar še enega svetnika, kardinala Alojzija Stepinca, Slovenci naj bi kmalu dobili svojega prvega svetnika, Antona Martina Slomška. V krščanskem svetu naj bi bili svetniki tisti, ki so nadstandardno in izjemno živeli in delali v skladu z krščansko etiko, moralo itn. Uradno so v tem smislu razglašeni za svetnike le tisti, ki so na tak ali drugačen način svetu dali vedeti o svojem delovanju, o svojem delu so svetu sporočali. Ogromno je ljudi, ki so anonimni, za katere nihče več ne ve, in so vendarle v svojem času in v okolju živeli svetniško življenje, vendar tega niso dovolj intenzivno sporočali okolici, ali pa niso imeli te sreče, da bi bila okolica nanje dovolj pozorna. Mnogo je bilo nesebičnih in herojskih ljudi in dejanj, ki niso zapisana v zgodovini. Ker je Bog vseveden, seveda tudi ti uživajo slavo blaženih v nebesih. Bog je namreč inštanca, ki edina zmore s pomočjo nadangela Mihaela in njegove tehtnice izmeriti in razvrstiti vse ljudi po vrsti od prvega do zadnjega brez napake. Vrstice v njegovem *Leksikonu vseh ljudi na svetu*, od prej in od zdaj, so natančno do zadnje pikice pravilno razpodeljene in dodeljene. To je prednost božanskega spoznanja in moči. Bilo bi lepo, če bi lahko dobili od Boga separat iz njegovega *Leksikona vseh ljudi* z idealnim razporedom vseh Slovencev od prvega do zadnjega za vse, ki so kdajkoli živeli in se imeli za Slovence. Narodna sprava, podelitve Prešernovih nagrad, sprejemni izpiti na naši šoli, kadrovanje za naše ministre (športnikom sploh ne bi bilo treba tekmovati) itn, vse bi bilo enostavno. Razvrščanje s pomočjo takega separata bi bilo pravi mačji kašelj. Ljudje tega ne zmoremo, naša razporejanja so zmeraj samo približna in subjektivna. Ko delimo naslove, medalje, priznanja, nagrade svetujem nekaj previdnosti in miselne higijene. Zmeraj je dobro, če se zavarujemo z nekaj pogojnimi stavki in z izrazi dvoma in skepse.

Če začnemo stavek z Mislim, da je to tako in tako, je to že razmeroma precejšnje zavarovanje zoper morebitna presenečenja. Še bolje je: Zdi se mi, da je ...

O umrlih vse dobro. Primerjava obvestil o smrti ima vse lastnosti groteske. Za zgled jemljem ljubljansko Delo. Titovi smrti je bilo posvečenih v celoti nekaj zaporednih števil. Iz zadnjega časa sta imela celostranska žalna sporočila direktor Petrola Franc Premk in poslovnež sumljivega slovesa Veselin Jovović - Veso. O smrti akademika, profesorja Eda Ravnikarja poročata le dve obvestili običajne velikosti. Ravnikar je bil po osvoboditvi nesporno največja slovenska arhitekturna avtoriteta na Slovenskem. Brez smisla je naštevati, kaj vse je v naši stroki vezano na njegovo ime. V Enciklopediji Slovenije so Ravnikarju dodeljene zajetne štiri strani! Knjiga z gesli na črko "T", kjer bo geslo "Tito", še ni izšla. Franca Premka v Enciklopediji Slovenije ni.

Usoda Plečnikove slave je dovolj znana. V letih po vojni je bil skoraj povsem marginaliziran. Znani profesor v šestdesetih letih izjavlja, da je Plečnik produciral turistično arhitekturo. Znani umetnostni kritik mu očita pajdašenje z meščanstvom in kapitalisti, pade celo beseda fašizem. Plečnikovo delo naj bi bilo reakcionarno. Prešernovo nagrado za življensko delo dobi Plečnik leta 1952 za delo pri spomenikih in obeležjih narodnoosvobodilne vojne na Slovenskem. V množici teh obeležij imajo Plečnikove rešitve gotovo pomembno in dragoceno mesto, ključna dela za Plečnika pa to prav gotovo niso. Nekaj podobnega se je zgodilo Einsteinu. Nobelove nagrade ni dobil za relativnostno teorijo ampak za razmeroma manj pomembno delo o kvantni teoriji. No, z razstavo v centru Pompidou v Parizu postane Plečnik tudi za Slovence pomemben arhitekt, največji arhitekt, kar smo jih kdaj imeli. Umestitev na bankovec za petsto tolarjev je eden od takih dokazov priznanja velikemu sinu slovenskega naroda. In vendar: za potrebe strankarskega prerivanja na Slovenskem pošilja ideolog Slavoj Žižek Plečnika k fašistom, če že ne prav med fašiste, pa vsaj pred njihova vrata. Takle piše: *"Ravno avtorji, ki se proslavijo s pisanjem knjig o Plečniku, nam delajo pridige o Laibachu. Kje je bil oster čut teh avtorjev za detekcijo fašistične nevarnosti, ko so brali, gledali, pisali o Plečniku. V dobri knjigi Braca Rotarja Risarji, učenjaki je kup prepričljivih citatov samega Plečnika in plečnikovsko orientiranih teoretikov, ki se - takrat ko so bili ti članki napisani - koncem 30-ih let - eksplicitno sklicujejo na izkustvo nove povezanosti arhitekture z ljudskostjo in zavračanja modernizma, ki prevladuje eksplicitno in kot pozitiven model v Nemčiji in Italiji. V drugi polovici 30-ih let se je plečnikovstvo dojemalo kot ost proti funkcionalističnemu modernizmu (horror je bil kot material že železobeton), proti železobetonski utilitarni funkcionalistični arhitekturi in za neko narodno utemeljeno, organsko enotno, hkrati - to je zanimivo - hkrati elitno, aristokratsko in vsenarodno umetnost proti brezdušnemu liberalnemu železobetonskemu modernizmu. Ne govorim oslarij. Ne govorim: Plečnik je fašist. Govorim samo, da so tam vsi nastavki nekega diskurza, ki si ga brez problema prisvoji fašizem ..."* Povedano mi je bilo, da je Slavoj Žižek uveljavljen svetovnoznani psihoanalitik. Mislim, da je povedani citat vseeno oslovski. Mogoče ima vse Slovence za osle.

V znani knjigi je mogoče prebrati "po delu jih boste spoznali". Dela naj bi bila tista, ki bi določala vrednost stvarim in osebam. Za Goriška Brda sem mnenja, da so izjemen dosežek kultivirane krajinske arhitekture. Tudi Vipavska dolina pred komasacijo in arondacijo je bila prelep primer krajinskega oblikovanja, groza me je, ko pomislim kakšna bo po gradnji avtoceste, pa poselitev in kultiviranje Škofjeloškega hribovja, da ne naštevam naprej. Vse naštetu so v stoletjih izoblikovali neznani prebivalci teh

pokrajin. Bili so povečini malo izobraženi poljedelci. Prepričan sem, da o sebi in svojem delu niso premišljevali kot umetniškem dosežku, še manj, da bi sami sebe imeli za krajinske arhitekte, oblikovalce ali kaj podobnega. Nikoli niso pledirali za vpis v kakšen leksikon ali za Prešernovo nagrado. In vendar je njihovo delo epohalno, monumentalno, v veliko ozirih presega standardna merila o umetniškem delu in stvaritvah. Avtorji teh ureditev so neznani, zgublajo se nekam v časovno globino nedokumentiranih dogodkov, imen, dnevnih opravkov itn. Kljub temu, da jih ne poznam, globoko občudujem njihovo delo, doživljam ga kot zgubljeni raj moje stroke.

Dandanašnji imamo že kar precej krajinskih arhitektov. Njihova izobrazba je temeljita, splošna razgledanost neprimerljiva s poljedelci preteklih stoletij, prepotovali so in poznajo ves svet, vse je v redu, le kakšne primerljivo urejene krajine še niso zmogli. Verjetno je duh časa tak, da preprečuje njihove akcije. Škoda.

Zanimiva je analogna paralela s kakšno drugo stroko. V skladu z zgornjo tezo bi bila telefonija, prenos informacij in podobno najbolj razvita, ko strokovnjakov za telekomunikacije sploh še ne bi bilo, ali pa se tovrstni strokovnjaki sploh ne bi zavedali svojega početja, najlepši in najbolj zapleteni stroji naj bi nastajali brez strojnih inženirjev in tehnikov, ljudje naj bi bil najbolj zdravi in kremeniti v svetu brez zdravnikov in medicinske znanosti, poljedelstvo bi bilo najbolj plodonosno brez agronomov in agronomije. Itn.

Kar sem povedal za krajinarje, velja tudi za urbaniste. Hecno je, da so na slovenskem urbanistično vredne realizacije skoraj samo tiste, kjer na delu ni bilo nobenega urbanističnega strokovnjaka. Škofja Loka, Kranj, Stara Ljubljana, Emona, Piran ... itn, pa vasi in vasice po Sloveniji, so nastale brez urbanistov. Ljudje, ki so bili angažirani pri tem delu, niso nikoli vedeli, da ustvarjajo prvovrstne urbanistične spomenike, nikoli se niso učili v kakšni šoli o urbanizmu, te besede sploh niso poznali. Dandanašnji čas imamo na stotine urbanistov, urejevalcev prostora, imamo Urbanistični inštitut, urbanistične službe in zavode, pa skoraj ničesar takega, kar bi lahko označili za sodobni urbanistični spomenik. Kisla je tolažba, da duh časa, tako kot pri krajinarjih, urbanizmu v najesencialnejšem smislu besede ni naklonjen. Pripomba, češ, brez nas bi bilo še slabše, kometira in špekulira z metafiziko.

O arhitekturi in arhitektih sem se pred časom že razpisal. Za vzorec sem vzel naše glavno mesto. V vsem povojnem času ni nastala v Ljubljani nobena arhitekturna razglednica, to se pravi arhitekturni motiv, ki bi ga široke ljudske množice spoznale kot simbolno in temeljno arhitekturno določilo Ljubljane. V času med obema vojnama, ko je delovalo na slovenskem nekaj deset arhitektov, so nastale ljubljanske razglednice: Tromostovje, Trg francoske revolucije, Tržnica, Žale, Nebotičnik, Nabrežja Ljubljane, Čevlarski trg, Univerzitetna knjižnica itn. Po vojni deluje na Slovenskem na tisoče arhitektov, vsako leto jih naša šola sproducira še nekaj deset novih. Novih ljubljanskih razglednic iz tega obdobja skorajda ni. Mogoče je to Cankarjev dom. Zaparkiran Trg revolucije bi težko proglasil za ljubljansko razglednico, posebej še, če vemo, da je bil na tem mestu včasih prelep park oziroma nunski vrt. V nekaterih turističnih propek-tih v svojem času je bilo predstavljeno križišče pri Bavarskem dvoru kot prostorsko-urbanistični dosežek. Kasneje smo po našem mestu naredili še veliko takih in še bolj nemarnih križišč. Dobro je pri tem le to, da se z njimi ne ponašamo kot z umetnostnimi dosežki. Tudi za mojo temeljno stroko, to se pravi arhitekturo, najbrž velja, da ji duh časa ni najbolj naklonjen. Zdi se, da arhitekture kot umetnostne stvaritve v najbolj

čistem smislu besede večina mojih rojakov ne potrebuje več. Pozornost večine je usmerjena drugam.

Imam knjigo z naslovom Svetovna arhitektura. Take knjige so zmeraj nerodne. V želji, da bi povedale vse, je o vsem premalo. Kakorkoli: antiki je odmerjenih 66 strani, srednjemu veku tudi 66 strani, renesansi in baroku 54 strani, klasicizmu, secesiji in modernizmu je dodeljenih 46 strani. V obdobju med obema vojnama je nastalo za 5 strani svetovne arhitekture, po drugi svetovni vojni je nastalo za 7 strani svetovne arhitekture. Tole se mi zdi potrebno poudariti: po drugi svetovni vojni je bilo po celem svetu narejenih in zgrajenih več stavb, kot je vsota vseh stavb, ki so kadarkoli stale na tem svetu. Vse pozidano do druge svetovne vojne da v knjigi Svetovna arhitektura 304 strani, gigantska gradbena aktivnost po drugi svetovni vojni le pičlih 7 strani, ali 43 krat manj. To je zelo malo. Kot kaže, je življenje druge, kot bi rekel Milan Kundera.

Naslov tegale pisanja je Zakaj je Helena Blagne bolj znana kot Janez Lajovic?

V njem sem hotel pokazati na relativnost smisla in pomena. Pri tem sem navajal precej zgledov iz arhitekturnega sveta in arhitekturne stroke. To le zato, ker sem v tej stroki najbolj doma in se na tem področju najbolj znajdem. Moja stroka mi služi kot primer, samo po sebi se mi to ne zdi bistveno. No pa vseeno: če se boste kdaj znašli v kakšni zdravstveni ustanovi, vam utegnejo prišepniti, da je najboljši operator za vaše težave doktor Tainta. Začuden boste, saj doktor Tainta ni razglašene slave, ni predstojnik, primarij, dekan, profesor, akademik ali kaj podobnega. Spet vam bodo na pol zaupno povedali, da je omenjeni doktor sposoben samo za dobre operacije, pri drugih stvareh se ne znajde.

Mogoče imajo najbolj prav tisti, ki jih nič na svetu ne briga in ki radi pravijo, da je itak vse skupaj tako in tako en sam drek.

Tako modrovanje se jim zdi edino pametno in uporabno, naj so celo ponosni.

Knjige

Moj rodovnik - Priročnik za raziskovanje rodu

Peter Hawlina

Vasja Butina, ljubiteljski rodoslovec in član Slovenskega rodoslovnega društva, je že pred leti pripravil zasnovo rodoslovnega priročnika za začetnike. V začetku decembra je delo izšlo pri Cankarjevi založbi.

Avtor sam pravi, da je priročnik namenil "vsem tistim, ki začnajo pot med svoje prednike in se podajajo na svojevrstno potovanje skozi čas, nazaj v zgodovino. Njegov namen je pojasniti osnovne pojme in pomagati začetniku, ki ne ve skoraj nič o genealogiji, kako in kje začeti, kako zbirati in urejati podatke za svojo rodoslovno zbirko. Namenjen je ljudem, ki se po nekem notranjem vzgibu, nujni, poglobljajo v svoje prednike, v svojo bit in skušajo razumeti, kdo so, od kod so, kaj so bili skozi svoje prednike in čemu so. Kot tak je po svojem namenu bolj faktografske, pojasnjevalne, naštevalne narave. Napisan je poljudno in za ljubiteljsko ukvarjanje

z genealogijo, za potrebe spoznavanja nujno potrebnih tehnik, obrti in orodja za rodoslovno delo. Spodbujen je bil s težavami mnogih začetnikov in z nadvse počasnim spoznavanjem tehnike pridobivanja, urejanja, vodenja in prikazovanja podatkov. Snov kot taka pa še čaka podrobnejšo, sistematično, strokovno in znanstveno obdelavo."

Predgovor so napisali Milan Butina, akademski slikar, likovni teoretik in redni univerzitetni profesor ter doktor filozofskih znanosti; Stanislav Južnič ml., fizik in učitelj, magister zgodovine; Peter Hawlina, predsednik Slovenskega rodoslovnega društva in Tomaž Pisanski, doktor matematičnih znanosti in magister računalništva. V nadaljevanju so najprej na poljuden način pojasnjeni osnovni rodoslovni pojmi. Predstavljena je zgodovina s poudarkom na slovenskem rodoslovju, namen rodoslovnega dela in cilji. Podana so priporočila za začetno delo v osmih korakih in dodani številni napotki. Predstavljeni so civilni in cerkveni rodoslovni viri. Ustrezne pozornosti je deležno področje rodoslovja s pomočjo interneta. Podana so navodila za oblikovanje rodoslovne domače strani in objavljanje lastnih podatkov na svetovnem spletu. Sledijo napotki za organiziranje rodoslovnega dela in arhiviranje zbranega gradiva. Ponujeni so celo postopki za izračunavanje časa, potrebnega za raziskovanje določenega števila prednikov ali potomcev. Raziskovalni postopek je nazorno razviden na konkretnem primeru.

V drugem delu so prikazani številni primeri rodovnikov prednikov in potomcev v najbolj značilnih prikazih. Sledijo napotki za pisanje rodovne, družinske kronike, življenjepisov in za organiziranje družinskih srečanj. Dotakne se tudi problematike varovanja zasebnosti.

Priročnik zaključujejo priloge: spisek literature, obrazci za delo, konkretni prikazi rodovnikov, nazivi za sorodnike, kot so v današnji rabi in tisti, ki smo jih na slovenskem poznali pred sto in več leti, primerjalni abecednik gotice, rodoslovni slovarček z nekaj sto besedami v slovenskem, nemškem, angleškem in latinskem jeziku. Priložen je seznam prek tisoč gradov na Slovenskem s slovenskim in nemškim imenom ter navedbo kraja oziroma lokacije. Predstavljeni so slovenski arhivi, zbirke in navodila za obisk. Knjiga je na koncu opremljena z vsebinskim, imenskim in pojmovnim kazalom. Predstavljena je tudi na avtorjevi spletni strani <http://www.creativ.si/genealog/>.

Knjiga ima 224 strani v velikosti 21 x 28,5 cm v trdi vezavi in je bogato ilustrirana s fotografijami, risbami in drugim slikovnim gradivom. Stane 7.560 SIT z možnostjo plačila v treh obrokih. Člani Slovenskega rodoslovnega društva bodo knjigo lahko kupili na društvenih srečanjih z 20% popustom.

Krajevne monografije

Peter Hawlina

V tej rubriki skušamo redno opozarjati na publikacije, ki so rodoslovcu koristni pripomočki pri spoznavanju krajev, kamor segajo njegove rodoslovne raziskave. V teh knjigah pogosto najdemo tudi številne podatke o prebivalcih. Bralce vabimo, da opozorijo na številne podobne publikacije. Na ta način bomo sčasoma oblikovali obsežnejšo tovrstno bibliografijo in jo objavili na naših spletnih straneh.

Crngrob in okoliške vasi

Knjižica s tem naslovom je izšla v novembru 1998 in je posrečena kombinacija ponatisa prek šestdeset let starega

Vodiča po Crngrobu, ki ga je napisal dr. **Janez Veider**, in dodatka, za katerega je poskrbela **Ivanka Porenta** – **Aleš** s številnimi sodelavci.

Vodnik je naprodaj v Loškem muzeju v Škofji Loki. Tam lahko dobite še druge publikacije iz serije **Vodniki po Loškem ozemlju** in za raziskovalce na področju Loškega gospostva posebej zanimivo zbirko skoraj vseh števil **Loških razgledov** po izredno ugodni ceni.

Jezerska kronika

V zbirki **Gorenjski kraji in ljudje** je letos izšla osma knjiga z naslovom **Jezerska kronika - Jezersko v ustnem izročilu**. Na skoraj 300 straneh je avtor **Andrej Karničar** podal dragocen opis kraja in ljudi. Bolj natančno vsebino bomo zaslutili, če omenimo naslove nekaterih poglavij. Ta so: Pripovedke, Steze, poti in ceste, Šola, Pošta, Vojne, Posebni dogodki, Izročilo o jezerskih domačijah, Delovni koledar, Obrt in druge dejavnosti, Stavbarstvo, Cerkev in znamenja, Skupni dosežki, Šege, Društva, Pomembnejši ljudje.

Za rodoslovca, čigar raziskave sežejo v ta del Slovenije, bo najbrž najbolj zanimivo skoraj pol knjige obsegajoče poglavje, ki opisuje vsako hišo posebej. Poglavje o šegah bo verjetno zanimivo tudi za tiste, ki jih raziskave ne vodijo prav na Jezersko, saj je navade, ki spremljajo vasovanje, poroko, rojstvo, krst, smrt in pogreb na Jezerskem vredno poznati zaradi podobnosti ali različnosti z navadami v drugih krajih.

Zgodovina hiš južne Koroške

Franc Šmid

Pri celovski Mohorjevi založbi že nekaj let izhajajo knjige p. Bertranda Kotnika z naslovom **Zgodovina hiš južne Koroške**. Kot raziskovalec hišnih imen je p. Kotnik o njih razpravljal v celovski reviji **Družina in dom**, nato pa jih je začel objavljati v knjižni obliki. Za podnaslov svojih razprav je izbral napis **ra Janežičevi hiši v Suhi pri Podgorjah**:

Ta hiša je moja, pa vendar moja ni.
Tisti, ki za meno pride, jo tudi zapusti.
Ta tretjega bodo odnesli od hiše te.
Priatelj, odgovori: čigava hiša je?

Do sedaj je izšlo pet knjig po posameznih občinah: Bilčovs, Kotmara vas, Bistrica v Rožu, Rožek in Št. Jakob v Rožu.

Skoraj vse podlage za svoje delo je našel v celovškem deželnem arhivu, nekatere pa tudi po posameznih župnijah. Dognati hoče, kako so Slovenci imenovali hiše in kako so jih zapisovali nemški šribarji. Kovač je napisan npr. kot Kauatsch, Khouatsch, Kovach, Kowatsch, v najstarejših urbarjih je včasih napisano dvojezično: Kouätsch oder Schmith. Tudi v Jožefinskem katastru še najdemo: Lukas Schmid vulgo Kowatsch. Velikokrat je tako nastal priimek v uradnem jeziku. Železnikarja so spremenili v Eisnerja, Korenjaka v Wurznerja, iz Prosena pa je nastal Hiers ali Hirsch (proso = Hirse).

Zanimive so pripombe, koliko je kdo moral odrajtati činza, da je bil v Kajsazah ta in ta gospodar s pravico kosezov (Edlingsrecht), da je hišno ime Odam verjetno nastalo po

človeku, ki je bil 1653 leta pokopan s pripombo: Adamus Isopp qui antea hereticus ante mortem conuersus, absolutus et bene mortuus (ki je bil poprej krivoverec, pred smrtjo se spreobrn timeril, dobil odvezo in lepo umrl).

Hišna imena nam lahko povedo, kakšno lego je imela hiša. Tako imamo Hribernika, Goričnika ali Kvančnika. Lahko nam povedo, kakšen poklic je gospodar opravljal, ali je bil covnar, gvažar, tišlar, šuštar, cokvar, žnidar ali mežnar, kako mu je bilo ime ali odkod je kdo prišel. Tako imamo tudi na Koroškem Turke, Hrvate, Krajnce, Nemce in Vahe, v Podjuni najdemo Ziljana, v Gurah pa Rožana.

Kot je avtor knjig povedal v razgovoru s Francem Wakounigom, bi rad dognal, kdaj in kako so nastala hišna in družinska imena. Obenem bi rad dosegel, da se bodo ljudje bolj zanimali za preteklost vasi, kraja in za svoje poreklo. Človek je od nekod prišel, ima prednike, od katerih je prevzel, kar je in kar ima. Rad pa bi preprečil tudi razne zmotne, neumne razlage naših imen, ki jih tudi na Koroškem ni malo.

Odmevi

J.... T....., Ptuj, 9.5.1998

Slovensko rodoslovno društvo, Škofja Loka
Spoštovani gospod Peter Hawlina in sodelavci!

Iskreno mi je žal, da nisem mogla poravnati svojih obveznosti in je videti, kot da mi ni bilo do tega. Resnično sem ob včlanitvi v Društvo imela resen namen prihajati pogosteje v Ljubljano, tudi na sestanke društva z željo, da bi spoznala način dela rodoslovcev in sama nekaj naredila za obnovo rodovnikov svojih staršev.

Samo opravičilo ni dovolj, vem. Vseeno se vam iskreno opravičujem. Iz društva izstopam in vračam revije, ki jih imam. Upam, da jih ni bilo več (nekaj jih žal manjka), saj sem jih spravljala v posebno mapo.

Revije in bilteni so bili izredno zanimivi, napisani tehtno in jedrnato, v lepi slovenščini, kar je danes že izredna redkost, lepo oblikovani in poslali ste mi jih z veliko upanja, da bo v tem delu Slovenije kdo vendarle spodbudil delo rodoslovcev. Vaši vztrajnosti in ljubeznivi skrbi vse spoštovanje! Upam, da se bo krog rodoslovcev v Sloveniji širil. Najlepše se vam zahvaljujem. Resnično upam, da bom morda kdaj kasneje še imela možnost sodelovati in se učiti od vas. Včasih sem prijatelju ali prijateljici omenila vaš časopis in delo. Videti je, kot da zanimata marsikoga, včlanili pa se niso ...

S spoštovanjem! j.t.

Pod Drobeci (str. 40) je bila objavljena **Kolobocija**, ki se začne tako-le:

Ko sem bil mlad, sem se poročil z Ivo, bila je brhka vdova; z njo sem priženil še njeno hči Evo, tudi že godno za možitev. Kmalu je ovdoval tudi moj oče Nace in se z Evo brez odločanja poročil.

Moja hči Eva je s tem nenadoma postala moja mati. Istočasno je postala moja mati tudi moja žena Iva, moj oče moj svak." Itd., itd.

Moja opomba: Nadaljevanje zgodbe bi bilo smiselno, če ne bi imela že takoj na začetku napako: moja hči Eva ni postala moja mati, temveč kvečjemu "krušna" mati; tudi žena ni postala mati, ampak krušna stara mati (babica), kar pa je bistvena razlika!! Tako gredo vsa ostala razmerja, ki jih zgodba navaja, v malo drugačnem razmerju naprej kot pa je navedeno. Torej je to le igra, ki ima na začetku napako.

Upam, da bo sedaj kdo napravil resnični razplet.

Lep pozdrav, Marjan Gerde

Še nekaj o "prateti" Lilith

Franc Šmid

G. Pavel Florjančič je v 3. številki Dreves načel zanimivo temo o prvi Adamovi ženi Lilith, kot o njej govori židovsko izročilo. Ta mitološka oseba je znana že iz sumerske literature. Prikazovali so jo z dolgimi lasmi in krili, noge je imela kot sova. Ni pa bila brez otrok. Adamu je rodila prvorojenca Ašmedaja in druge zle duhove. Eden od njih, Hormin, je po Talmudu dirjal okrog zidov Matoze (mesto v Babilonu), skakal z ene mule na drugo in sploh počel razne vragolije. Nekateri trdijo, da se to ime pravilno izgovarja Ormuzd, morda pa ima prav Goldschmidt, ki v njem vidi Ahrimana.

V starozaveznih knjigah naletimo na Ašmedaja (pod vplivom Vulgate je običajno napisan kot Asmodej) v 3. poglavju Tobitove knjige. Neki ženski je umoril več mož in šele Tobitov sin Tobija ga je ugnal z vonjem zažganih jeter neke ribe iz reke Tigris; angel Rafael pa ga je nato uklenil v puščavi v Gornjem Egiptu. Lilit omenja prerok Izaija v svojem videnju o koncu Edoma (pogl. 34): "Ondi naleti kozlom podoben demon na svojega druga. Le tam počiva lilit in si najde počivališče." Lilit je napisana z malo začetnico; morda prevajalec ni vedel, kaj to ime predstavlja ali pa ji ni hotel dati lastnosti osebe. V slovenskem standardnem prevodu iz leta 1997 je prevedena celo kot vešča. Prevajalci Svetega pisma so jo v času helenizma v Septuaginti (prevod sedemdeseterih mož v grški jezik) imenovali Onokentauros, v latinski Vulgati pa je znana kot Lamia.

Lamia je bila sicer ena izmed Zeusovih stranskih žena, kateri je ljubosumna Hera ukradla vsakega otroka, katerega je rodila. Zaradi tega je Lamia znorela in davila otroke. Kot tako so poznali Lilit tudi Židje in so na zidove porodniške sobe napisali: "Adam in Eva. Ven Lilit!"

Židovska midraška književnost imenuje Lilit prvo Adamovo ženo. Celoten Talmud obsega dva milijona in pol besed, ki so napisane na 5.894 listih in v njem so včasih trditve, ki drugim nasprotujejo. To ni enotno delo, temveč zbirka raznih izročil, ki so včasih zelo težko razumljiva. Zato so odgovori na vsa vprašanja, ki se v Talmudu pojavljajo, velikokrat nemogoči, čeprav to poskuša literatura, ki jo Židje imenujejo midraš. V to zvrst literature je treba šteti tudi prej omenjeno Tobitovo knjigo, ki je sicer del katoliškega Svetega pisma, ne pa hebrejskega. Ko je Tobitova zgodba nastala, se v hebrejsko Sveto pismo ni smelo ničesar več dodajati ali spreminjati.

Babilonski Talmud je nastajal več stoletij in je dokončno obliko dobil približno v 5. stoletju krščanskega štetja. Je nekakšna razlaga hebrejskega Svetega pisma. Pri bogoslužju se ga ni smelo brati, temveč samo na pamet citirati, da bi bilo s tem ustno izročilo bolj poudarjeno. Prvič je bil natisnjen v Benetkah leta

1520 do 1523. Prvi prevod v nek nehebrejski jezik pa je delo Goldschmidta (1871 – 1950), ki ga je prvič izdal v Berlinu leta 1896, druga popravljena izdaja pa je izšla v 12 knjigah med 1929 in 1936 pod naslovom Der babylonische Talmud. S tem delom je približal nekoliko tajinstveno staro židovsko ustno izročilo tudi tistim, ki ne obvladajo hebrejščine. Tajinstveno tudi zaradi tega, ker je bila ta knjiga katoličanom prepovedana do leta 1962.

V sedemdesetih letih tega stoletja se je, zlasti med Židi v Združenih državah, obnovilo zanimanje za prvo Adamovo ženo. Ta je sedaj postala simbol samostojnosti emancipiranih žensk, ki se od 1976 leta zbirajo okrog revije "Lilith".

Drobiž

V Vestfaliji, v gradu Thunder-ten-tronckha, je živel mlad fant, kateremu je narava podelila najmilejše nрави. Z obraza mu je odsevala duša. Bil je dokaj zdrave pameti in pri tem najbolj preprostega duha; zavoljo tega, mislim, so ga imenovali Kandid. Stari služabniki v hiši so domnevali, da je sin sestre starega barona in nekega vrlega in poštenega plemiča iz sosesčine, s katerim se ta gospodična nikoli ni marala poročiti, ker je mogel dokazati samo enainsemdeest kolen pradedov in se mu je ostali del rodovnika v zmedah časa porazgubil.

Voltaire: Kandid ali Optimizem, odlomek

*

V kanadskem parlamentu je v postopku predlog zakona, po katerem bodo podatki popisov prebivalstva javni.

Kaj delamo

Zgodbe mojih tet

mag.
Lea Benedejič

Za rodoslovje me je navdušila sestrična Marija Theuerschuh, s katero sva pred dvema leti začeli obiskovati najine stare tete, v upanju, da nama bodo pomagale pri iskanju prednikov najine babice, Antonije Kobal. Čeprav sva od začetka želeli zbrati le čimveč podatkov o članih družine, datumih rojstva, smrti in porok ter želeli izvedeti, od kod izhajajo njeni predniki, so me

kmalu bolj kot suhoparni statistični podatki začele zanimati zgodbe, ki so jih o svojem življenju pripovedovale tete. O tem, kako je praded, železniški čuvaj, selil družino iz kraja v kraj, kakor je pač narekovala služba; kako je družino čez noč "preselil" iz Podbrda, kjer jih je zajela italijanska okupacija, ker ni hotel delati pod Italijani; s koliko odrekanja je bila zgrajena sedanja Kobalova hiša v Stražišču pri Kranju in še in še. Pokazale so nama veliko družinskih slik in nama jih nekaj tudi podarile. Več ko sem zvedela od tet o prednikih, bolj me je začelo zanimati, kdo so bili in kako so živeli.

Na žalost se je kmalu zapletlo pri podatkih o rodbini Kobal. Ker sva s sestrčno istočasno začeli raziskovati tudi družino najinega deda, Otona Jereba, in sva tam hitreje napredovali, sva iskanje Kobalov kmalu opustili. S tetami pa sva obdržali stike in jih redno obveščava, če le najdeva kakšne podatke.

Rodbino Jereb sva raziskali do leta 1770. Na žalost se iz cerkvenih knjig ne da razbrati, kod so živeli predniki Bartolomeja Jereba, zadnjega prednika, ki sva ga še našli v krstni knjigi. Čeprav sva obiskali večino vasi med Škofjo Loko in Poljanami, nama ni mogel pomagati nihče – ne krajani ne župniki. Vendar še vedno upam, da se bo nekega dne manjkajoči podatek našel – mogoče v urbarju, v zgodovinski knjigi ali pa pri kateremu od kolegov iz rodoslovnega društva.

Večino časa pa sem posvetila raziskavam prednikov mojega očeta – Benedejčičev in Rutarjev. Spomnila sem se, da je že (sedaj pokojna) stara teta Alojzija Rutar zbirala podatke o rodbini Rutar iz Krna in jih zabeležila v na roko napisanem rodovniku. Tega sem po daljšem iskanju našla v knjigi "Zgodovina Tolminskega", ki jo je napisal eden od mojih prednikov, Simon Rutar. Teta je bila pri svojem delu zelo natančna in je ob imenih ljudi zabeležila tudi hišna imena, ki so mi pri kasnejših raziskavah prišla še kako v pomoč. Obenem je tudi že ugotovila sorodstveno vez s Simonom Gregorčičem, katerega rod tudi izvira iz vasi Krn. Kmalu zatem sem obiskala njenega brata (sedaj tudi že pokojnega) "strica" Rudija Rutarja, ki mi je lahko povedal več o življenju v vasi Krn, o rodbini Rutar ter o svojih doživetjih v času, ko je bil karabinjer v Italiji. Stric je zaradi hude bolezni kmalu po najinem edinem srečanju umrl, in tako mu, na žalost, nisem mogla pokazati sestavljenega rodovnika do leta 1620, ki je potrdil njegova pripovedovanja o nastanku vasi ter delitvi posestva Rutarjev v času francoske vladavine (1805 - 1814). Pri zbiranju teh podatkov mi je zelo pomagal daljnji bratranec, duhovnik Silvester Rutar, ki je tudi že sam raziskoval, od kod izhaja rodbina.

O Benedejčičih mi je veliko povedal oče, ki je tudi sam že raziskoval svoje korenine. Vse podatke o prednikih sem morala poiskati v župnišču v Tolminu, kjer mi je to omogočil tamkajšnji župnik. Delo je vzelo kar precej časa, saj sem morala najprej ugotoviti, v katero župnijo spadajo posamezne vasi v okolici Tolmina in kdaj so bile posamezne župnije ustanovljene. Rojstne in poročne podatke imam tako vse do Tomaža Benedejčiča, roj. 1739. Čeprav starejši podatki v župnišču obstajajo, je za prebiranje in raziskovanje teh knjig potrebno veliko časa, saj so zapisi težko pregledni. Še več časa pa bom morala posvetiti zbiranju podatkov o datumih smrti, tako da bo rodovnik rodbine res popoln. Vsekakor me pri raziskovanju te veje družine čaka še veliko dela.

Med zbiranjem podatkov sem spoznala veliko bližnjih in daljnjih sorodnikov. Vsi so zelo pripravljeni pomagati – nekateri s podatki, drugi s pripovedovanjem družinskih zgodb ali posojajo starih fotografij. Že sestavljene rodovnike redno razpošiljam sorodnikom, ki so jih zelo vesel. Ob pregledu že sestav-

ljenega pa se marsikdo spomni še novih stvari ali pa sam poizve za manjkajočimi podatki, in tako se rodovnik redno dopolnjuje in postaja že kar "družinski" hobi.

V prihodnje bom še naprej dograjevala že začeto delo in se predvsem osredotočila na dopolnitev že začelih rodovnikov. Rada pa bi tudi nadaljevala z zbiranjem podatkov o vasi Krn in sestavila popoln rodovnik vasi, tega pa dopolnila z orisom življenja vaščanov skozi stoletja. Zaradi slabih prometnih zvez in težkega življenja vas namreč izumira. Letošnji potres je prizadejal hudo gmotno škodo na še preostalih hišah in gospodarskih poslopjih, nedavno deževje pa je povzročilo veliko plazov in tako še otežilo življenje ljudi, ki še vztrajajo v tej vasi na 1000 m nadmorske višine. Ta je bila včasih ponos Krnskega pogorja.

Redno se udeležujem sestankov in predavanj rodoslovnega društva. Tu zvem, dobim ali izmenjam koristne informacije z drugimi člani. Za svoje delo ves čas uporabljam računalnik in ker si podatke dostikrat izmenjam z drugimi rodoslovci, vem, kako koristno se je pri delu držati standardov.

Raziskovalno delo me zelo veseli. Zato se, kadar je mogoče, posvetim zbiranju novih podatkov, obiskom sorodnikov ali spoznavanju krajev, v katerih so živeli moji predniki.

Drejevi iz Dornberka in Kosovi iz Zasavja

Jože Sinigoi

Rodil sem se prvo leto po drugi svetovni vojni v Šmartnem pri Litiji, kjer sem se pred tridesetimi leti zaposlil v usnjarni, ki je poslovna enota Industrije usnja Vrhnika. Moj oče je bil izučen usnar in se je leta 1931 zaposlil pri takratnem lastniku usnjarne Francu Knafliču, ki je izdeloval kvalitetno podplatno usnje pod znamko "FRAKNA" (Franc Knaflič). Zaposlen sem v oddelku krznarne, moje področje dela je razvoj in tehnološka priprava.

Zanimanje za zgodovino domačega kraja se mi je zdramilo, ko sem ob začetku zaposlitve prebiral različno literaturo zbiralcu zgodovinskega gradiva, na starost oslepelemu sosedu Jožetu Staretu. Pri tem sem si pridobil nekatera znanja, ki so mi kasneje prav prišla. Njegov sin je bil dr. Franc Stare, arheolog, ki se je ukvarjal z arheološkim najdiščem na Vačah. Ob takratnem branju sem si delal tudi zabeležke, bodisi o posameznih dogodkih ali pa o literaturi, in vse to mi danes pri lastnem raziskovanju zelo koristi.

Šmartno ima bogato zgodovino, cerkvene knjige so ohranjene od leta 1614 do danes, prva šola se omenja leta 1665, razvito je bilo gospodarstvo in kulturna dejavnost. Iz Šmartna izhaja rodovina Pregelj, iz katere je bil prvi slovenski Nobelovec.

V bližnji okolici je bilo več gradov, od katerih je najpomembnejši Bogenšperk, kjer je Janez Vajkard Valvasor napisal znamenito "Slavo Vojvodine Kranjske".

Nekateri so izdali knjige, ki pričajo o obstoju in delovanju društev v Šmartnu, hkrati pa se knjige dotikajo tudi šolstva in gradnje sedanje, že tretje cerkve od leta 1134. Del zgodovine domačega kraja je tudi usnjarstvo in krznarstvo, ki sega v Valvazorjeve čase, zato sem kot poznavalec stroke in takratnega načina strojenja sodeloval pri zapisih iz tega področja.

Veselse do rodoslovja sem dobil kasneje. Pred dvema letoma je dozorela stara želja, da napišem družinsko kroniko in se prvič srečam s starejšimi zapisi. Najprej sem zbiral fotografije, rojstne in druge podatke. Obiskoval sem najstarejše še živeče v naši rodovini, poiskal podatke na pokopališčih in urejal zapise. Zaradi pomanjkanja ustreznega znanja sem delal napake, saj so se mi zdeli nekateri podatki v matičnih knjigah nepomembni, kot na primer hišne številke v tistem času, spremembe krajev bivanja, status osebe (poklic, velikost kmetije ob vsakokratnem rojstvu v opisovani družini ..., botri in podobno.

Imel sem srečo, da mi je sodelavec pokazal knjigo o svoji rodovini Jakopič. V pogovoru z njim sem izvedel za rodoslovno društvo. Telefoniral sem predsedniku, ki me je povabil na sestanek. Srečal sem se s podobnimi navdušenci, ki so me takoj sprejeli za svojega in mi tudi pomagali z nasveti.

Rodovina Šinigoj. Očeta je vihra prve svetovne vojne pri dvanajstih letih odnesla po svetu, in v svoj rojstni kraj se je le občasno vračal. Rodovina izhaja iz tistega kraja, ki je dobil ime po grofih Dornberghih. Po prvi svetovni vojni so ga Italjani preimenovali v Montespino. Po drugi pa je dobil ime Zali hrib, kar se ni obneslo, zato so zadnjo črko prvotnega imena spremenili v k, da ni zvenelo tako tuje.

Pri mojem malem bratranču v Avstriji, tudi usnjarju, sem poskušal dobiti podatke, s katerimi bi sploh lahko začel raziskovati očetov rod, saj na matičnem uradu v očetovem rojstnem kraju nisem smel niti pogledati v rojstno knjigo, ker so podatki, po mnenju zaposlene osebe, tajni. Prvič sem pri svojem delu naletel na popolno blokado informacij, vendar sem tudi to obšel, čeprav po daljši poti. Najprej mi je prijazno pomagal župnik v Dornberku, gospod Ervin Mozetič, in številni tamkajšnji sorodniki. Sorodnik iz Avstrije mi je zatrjeval, da je naša rodovina prišla iz Francije po pregonu Hugenotov pred približno tristo leti iz območja Ambois in Montpelier. Na francoskem veleposlaništvu so mi prijazno svetovali, na kateri naslov v teh dveh krajih naj se obrnem. Poslal sem pismi z zgodbo v potrditev. Bil sem kar malo presenečen, da sem dobil zelo prijazen odgovor in pomoč v obliki naslovov rodoslovnih centrov za tisto območje. Dali so mi tudi tri naslove s priimkom Sinigo. Tem sem tudi pisal. V enem od njih me gospa Silvia Sinigo prosi za razlago, saj njena rodovina izhaja iz Italije, nima pa starejših dokumentov. Sama je rojena v Alžiru, starša sta Francoza. Dopisovanje še ni končano, morda bom prišel do novih spoznanj.

Dornberk je bil pred dvesto leti razdeljen na območja Britof, Tabor in Shinigoi. Torej je določeno območje v kraju dobilo ime po prebivalcih, in dejansko je bil moj praded, Jožef Šinigoj, veleposestnik. Njegova posest je segala od današnje Vodnikove ulice do reke Vipave v smeri proti Prvačini, poleg obširnih vinogradov na okoliških gričih.

Zbiram tudi podatke o kraju Dornberk in bližnji okolici. Navezal sem stike z raznimi poznavalci in zbiralci zgodovinskega gradiva.

Prvi zapis o priimku Šinigoj sem našel v *Izvestjih muzejskega društva za Kranjsko*, kjer je dr. Kos objavljala zapise grofov Attemsov. Leta 1325 je omenjen Zenegoy de Goricia, lastnik zemljišča na hribu Scopia. Zgodovinar ga uvršča med Slovence, ki so takrat živeli v Gorici. Kasneje - zdaj sem pri raziskavah v letu 1680 - se priimek pojavlja še kot: Sinigoi, Shinigoi, Shini-goy, Šinigoj.

Leta 1680 je na področju Dornberga živelo več družin Sinigoi in še danes je ta priimek najbolj pogost v tem kraju, med seboj se ločijo po rodbinah. Mi smo Andrejevi, ali po Dornberško "Drejevi", to pa je tisti Andrej, ki se je leta 1827 poročil z Mario Ano Kral, njegov oče Jožef se je pisal Shinigoi. Sklepam, da se je priimek spremenil v Šinigoj zaradi napake v pisavi, kar sem odkril v zapisu iz leta 1827, obstaja pa tudi domneva, da so v pogovornem jeziku uporabljali Šinigoj.

Zanimivo je, da sta oba očetova strica, prvi je imel tovarno usnja v Ljutomeru, drugi pa v Strassu v Avstriji in nek daljnji sorodnik, tudi usnjar, iz Spilinberga v Furlaniji, uporabljali obliko brez strešice. Moj oče, ki se je učil usnjarskega poklica pri obeh stricah, je v svojih dokumentih imel zapisano Sinigoj in sedaj imamo vsi potomci usnjarjev ta priimek. Očetova mati je bila Križmanova, njen oče je bil nadučitelj in organist v Dornbergu; kot vidite uporabljam takratno ime kraja, dočim italijanskega raje ne, saj so prehudi spomini ljudi na tiste čase - pri hiši pa se še danes reče "pri Profesorjevih". Brata moje stare matere, Ignaca Križmana, so zaradi delovanja za večji napredek slovenskih kmetov in delovanja v šolstvu pregnale fašistične oblasti.

Omenil bi še nekaj Križmanov, za katere še nisem ugotovil sorodstva, saj mislim, da je priimek nastal po imenu kraja oziroma cerkve Sv. Križa.

- Francišek Ksaverij Križman, izdelovalec orgel, r. 22. 10. 1726 v Rihenberku, to je današnjem Braniku. Oče je bil Jurij, mati Katerina.

- Josip Križman, glasbenik in duhovnik, r. 24. 2. 1880 v Kopru (Pridvor), oče Ivan, krojač, mati Ana Turk.

- Jožef Križman, pisatelj in prevajalec, r. 13. 5. 1847 v Rocolu (Trst).

- Janez Svetokriški, pridigar in kapucin, ki je v Benetkah izdal pet debelih knjig pridig v takratnem vipavskem narečju, je bil doma iz Sv. Križa pri Ajdovščini, in to je bila edina cerkev s tem imenom v takratni okolici. Zato sem tega premalo poznane Primorca tudi omenil.

Rodovina Kos. Moja mati izhaja iz rodovine Kos iz Zasavja. Direktna linija prednikov je iz kraja Požarje pri Šentlampertu nad Zagorjem. Pred 250 do 463 leti so bili Kosi razširjeni po naslednjih krajih v Zasavju: Družina (Držina), zaselek nad železniško postajo Zagorje, Vrh nad Čolnišam (Dedicherberg), Čolniše (Zoulnisch), Krbulje, Požarje (Posar, Posarje, Wosharje), Senožče (Snožet), Savšenik ali Završenik (sedaj vse spada pod Kolk), Mošenik in Renke na levi strani Save. Na desni, to je na sosednjem hribu nad dolino savske struge pa Tepe (Žamboh, Kleviše, Pasjek), Polšnik, (v starih dokumentih imenovan Pilichberg, Bilichberg) in Mamolj.

Bili so kosezi ali kmečki plemiči, zato so lahko kupovali, prodajali ali zastavili svoje posestvo, če pri tem grajska gospoda ni imela škode, kot je bilo zapisano. Spadali so pod Gamberško gosposčino. Kasneje so posestva iz tega področja vpisana v urbarjih kamniškega, stiškega, škofjeloškega, ljubljanskega stolnega kapitlja, cerkve Sv. Martina (Šmartno pri Litiji) in Vač.

Za področje Šentlamperta manjkajo številne cerkvene knjige, zato je bilo izredno težko poiskati prave družinske povezave. Veliko pa bo najverjetneje ostalo neraziskanega. Kosi so morali

biti zelo podjetni, saj so imeli tudi večja kmetijska posestva, kot je bilo na primer tisto na Požarju, kjer so generacije mojih prednikov iztrgale gozdu nad savsko strugo zemljo in jo uredile v terase, med nje pa so zasadili grmovje in drevje, da je zadrževalo zemljo. Posestvo leži na južni strani, torej na sončni legi, malo nižje od Šentlamperta, tako da severni veter nima tolikšne moči kot na višje ležečem področju. Zato starejši pravijo, da je na Požarju "za en rekalc" manj mrzlo kot na Šentlampertu. Polja so bogato obrodila, prav tako sadno drevje, sedaj pa se pozna vpliv dimnikov trboveljske termoelektrarne in zagorske apnenice, katerih plini uničujejo vegetacijo na širšem območju Zasavja. Kljub številnim rodovinom Kosov danes na Šentlampertu ni več potomcev s tem priimkom. Na pokopališču je ohranjen le en spomenik, vzdan v zid, v spomin sestri mojega starega očeta. V Zagorju pa je priimek Kos precej pogost.

Ob še tako hudi suši in nikoli presahlem potoku Mošenik, so Kosi imeli mlin, ki pa ni bil edini, saj so se pri sosedu pisali kar Mlinar in tudi tam mleli za vso šentlamperško področje. Rodovina Kos je tu živela, po pisnih virih, že pred tristo leti, danes pa jih ni več. V Mošeniku deluje danes edini vodni mlin v Zagorski občini.

V Tepah pri Polšniku so bili Kosi na dveh močnih kmetijah že pred več kot 250 leti. Starejši zapis, ki bi razjasnil nekatere družinske povezave, je v prvi rojstni knjigi Polšnika, ki je na restavriranju in je trenutno nedostopna. Še starejši so podatki o Kosih na Mamolju, saj je že davnega leta 1716 Jakob Kos plačeval dajatve cerkvi Sv. Martina v Šmartnem. Na Polšniku je leta 1784 v starosti 80 let umrl Simon Kos, zadnji svojega imena na tem področju. Po takratni družinski navadi je eden od sinov dobil očetovo ime. Edinega Simona imam zabeleženega v kraju Vrh nad Čolnšam iz leta 1751. Zato domnevam, da so prešli z leve strani Save na desno, najprej na Mamolj in nato nižje proti Tepam. Domneve bo potrebno potrditi ali pa ovreči z nadaljnjimi raziskavami urbarjev in drugih razpoložljivih virov. Poleg Kosov me po strani moje babice zanimajo še rodovine: Dolinšek (Dollar, Dollanz), Povše, Gričar, Kovčan, Grabnar, Kovačič, Vozel, Renko, Mlinar in Tomše.

Brskanje po dokumentih mi ni dovolj, vedno si moram ogledati kraje, se pogovarjati z ljudmi, ki so, posebno starejši, prava zakladnica podatkov. Seveda pa so mi ustne informacije le napotilo. Kar je možno, preverim v zapisih starih dokumentov ali v ustrezni literaturi.

V rodoslovnem društvu smo se našli trije, ki nas zanima področje Polšnika. To sta še raziskovalca družin Voje in Podrenik. Nekaj skupnega smo že našli. Članstvo v Slovenskem rodoslovnem društvu mi daje večje možnosti, saj se mi znanje ob vsakem srečanju ali predavanju nekoliko razširi. Spoznal sem tudi raziskave nekaterih članov društva, v katere so vložili neverjetno veliko truda. Njihov način dela primerjam s svojim in dobivam nove ideje.

Delo se počasi bliža nekemu zaključku, sorodniki že pričakujejo rezultat. Nekaj raziskav bo vsekakor še treba opraviti. Časa zanje vedno primanjkuje, zato bom vesel vsake informacije, ki bi mi lahko koristila.

Kaj delajo

Rodoslovno delo Justine Kramar, por. Jagodič

Jasmina Stanojevič

Že več let skrbno hranim enega redkih izvodov dragocenega rodoslovnega dela, *Kronike predvojnih hiš vasi Želimlje*. (Naselje leži osemnajst kilometrov jugovzhodno od Ljubljane in je rojstni kraj moje babice po materi.) Avtorica dela je Justina Jagodič (roj. Kramar). Kot je običajno za manjšo vas, je gospa v povezavi z našo družino; njen brat se je oženil s sestro moje babice. Žal je nisem poznala osebno, danes pa je prepozno, saj je že pokojna. Otrok ni imela, tako da sem večino biografskih podatkov dobila od Primoža Kramarja, njenega nečaka. Kroniko, pa tudi pisma in razne zapiske mi je prijazno posodila za kopiranje gospa Cecilija Centa, vdova po bratu moje babice. (Teta Cilka, hvala za zaupanje.)

Justina Kramar (por. Jagodič)

se je rodila v Želimljem 8. oktobra 1899 kot sedma od enajstih otrok. Oče, izučen kovač in gostilničar, je rekel svojim otrokom: "Kdor ima glavo, bo študiral, ostali se bodo izučili obrti." Tako je šla Justina na učiteljske. Kot učiteljica je službovala na Golem nad Želimljem do druge svetovne vojne. Imela je izreden spomin tako za imena svojih učencev kot za zgodovinske datume ali rojstne dneve številnih sorodnikov. Bila je vneta kolesarka in planinka, za kar je navdušila tudi svojega moža, notarja Karla Jagodiča. Skupaj sta osvojila vse najvišje vrhove v Sloveniji; njuna poroka je bila na vrhu Triglava. Med vojno je sodelovala z OF, dokler je Nemci niso odpeljali v taborišče Ravensbrück. Po vojni, že kot upokojenka, je bila izredno aktivna. Z možem sta živela v Velikih Laščah. Postala je tajnica društva upokojencev in organizirala izlete, ki jih je tudi vodila, saj je vselej preučila zgodovino in zanimivosti obiskanih krajev. Za politiko se ni zanimala, je pa napisala zgodovino NOB Velikih Lašč in okolice, ki je bila objavljena v zborniku ZZB občine Ljubljana Vič-Rudnik. Podatke je zbrala sama v številnih razgovorih po okoliških vaseh, ki jih je obiskovala večinoma s kolesom, včasih pa tudi peš. Prevzela je tudi nadzor gradnje vodovoda v Velikih Laščah in nalogo z veliko truda opravila v splošno zadovoljstvo. Vsako leto je organizirala srečanje svojih sošolk z učiteljskega. Poleg želimeljske kronike je napisala tudi *Zgodovinske paberke Želimeljske doline in okolice*, precej podrobno krajevno zgodovino. Leta 1977 piše: "Z Zgodovinskimi paberkami sem skoraj gotova,

ker ni dosti znanega ... Objavila ne bom nič, samo 2-3 predavanja za vaščane, potem bo šlo v arhiv. V sodobne kritike se ne maram spuščati. Jaz delam to za lastno zabavo in te imam s tem delom dovolj." Ovdovela je leta 1985. Prijateljici Cilki je napisala dolgo otožno pismo, v katerem pravi: "...Le jaz sem ostala sama. Pa v zakonu eden prej odide in smrt je naravni dogodek, ki ga moramo vzeti na znanje. Da prebrodim težave, sem se vrgla na pisanje zgodovine Lašč." Umrla je 16. septembra 1989.

Kronika predvojnih hiš vasi Želimlje

Gospa Justina se je z veliko vneto lotila družinskega rodovnika, ki je zrasel v *Kroniko predvojnih hiš vasi Želimlje*.

Delo obsega 75 tipkanih strani. Kolikor vem, ni bilo nikoli objavljeno. Avtorica je skrbno zbrala podatke o posameznih kmetijah, o rojstvih, porokah in smrtih v vasi, kolikor daleč nazaj je mogla najti viře. Beležila pa je ponavadi samo letnice in ne točnih datumov dogodkov. V pismih omenja, da je hodila prepisovat v župnišče in državni arhiv. Piše tudi, da ima preslikan franciscejski kataster iz leta 1825, v kroniki pa se precejkrat sklicuje na Turjaški urbar 1750-1760. (Žal v kroniki viri niso povsod navedeni.) Želimlje je popisala po predvojnih hišnih številkah. K osnovnim podatkom je dodala tudi kratko hišno zgodovino in zanimivosti, zabeležila je odhode v Ameriko. Kot poštena kronistka je ohranila tudi neprijetne spomine; pijačo, omračen um, nezakonske otroke in celo davni uboj iz leta 1847. Pri hišni številki župnišča so navedeni vsi kaplani (od 1787) in župniki (fara je bila imenovana 1884), pri šoli pa učitelji in učiteljice.

Veliko je porok v vasi, vse do začetka dvajsetega stoletja pa je bila redkost, če si je kdo našel zakonskega partnerja iz kraja, ki je oddaljen od Želimljea več kot nekaj kilometrov.

Najstarejši podatki segajo v prvo polovico osemnajstega stoletja, delo pa se zaključuje leta 1979. (V pismu z datumom 12. avgusta pravi: "Te kôpirane zapise imam že za vseh 66 hiš, ki so stale pred vojno...") Kasneje je z roko dodanih še nekaj novosti.

Opazila sem, da v edinem izvodu, ki mi je na voljo, nekaj hišnih števil manjka. Med branjem sem našla tudi nekaj napak; večinoma morajo izvirati iz pretipkavanja zelo drobnega in gostega rokopisa. Edina večja nerodnost, ki sem jo zasledila, pa je, da naj bi bila Helena Centa, por. z Matevžem Kramarjem, hkrati rojena dvema paroma staršev v hišah 16 in 31.

V preglednici navajam osnovne podatke iz kronike. Zapisala sem le priimke hišnih gospodarjev. Ker so popisani tudi mnogi zakonci domačih hčera, pa tudi hlapci, dekle in tržaški najdenčki, bi bil seznam vseh priimkov predolg. V stolpcu "Vulgo" navajam domača hišna imena, ki jih je avtorica kot domačinka seveda dobro poznala.

Če vas zanimajo podrobnosti, me lahko najdete na srečanjih Slovenskega rodoslovnega društva.

O Želimlju

Vas leži v dolini na robu Ljubljanskega barja med Igom in Turjakom. (Atlas Slovenije 1994: stran 147)

Prva znana omemba Želimljea je listina o prodaji z dne 30. avgusta 1300. (Original hranijo v državnem arhivu na Dunaju.)

V času turških napadov je dolina gotovo trpela, čeprav o tem ni zgodovinskih podatkov. Do leta 1877 je namreč tekla skozi Želimlje edina cesta od Kočevja proti Turjaku in Igu. (Takrat so odprli novo cesto, med Škofljico in Turjakom, ki je speljana nad dolino.) Turki so (po Zgodovinskih paberkih) prvič prihrumeli do Iga leta 1415, leta 1469 uničili vse vasi od Kočevja do Iga, pridrveli do Ljubljane leta 1471 do 1473, 1477 in 1528. Ob

čiščenju bajerja za Namrsljem je bila najdena podkev, kakršne so nosili turški konji.

Listina iz leta 1394 govori o veliki vasi Želimlje, delitev turjaških posestev iz 1467 pa o petih kmetijah in štirih mlinih. Gospa Justina zapiše: "Kakšna katastrofa je uničila veliko vas? Ogenj, povodenj ali Turki? Nikjer ni besede o tem."

Gradič Namrslj je v Valvasorjevem času pripadal izanskim baronom Engelshausom (prej Ursini-Blagajem in Turjaškim), leta 1692 pa so ga kupili spet Turjaški. Tukaj so prebivali njihovi vodilni uslužbenci (upravniki oz. gozdar). Danes je v slabem stanju.

Na Poljanah so imeli Turjaški konjušnico. Ko so prevzeli izansko gosposčino, ki je imela svojo konjušnico, so želimljsko opustili. Stare stavbe so podrli. Kasneje je bila tu drevesnica in stanovanja nižjih uslužbencev.

Ob zemljiški odvezi je bilo v Želimlju 16 kmetij (gruntov), od tega 6 3/4 v lasti Turjaških, 9 1/4 pa je spadalo pod Kopijo. To pristavo, ki so jo po drugi svetovni vojni podrli, je zgradil okrog leta 1680 Franc Ksaver Coppinis, po njegovi smrti pa je bila prodana. Januarja 1849 je umrla Terezija von Auersperg, ki je bila tedaj lastnica Kopije. Torej je bilo Želimlje malo pred zemljiško odvezo v celoti pod Turjaškimi.

V Ameriko se je izselilo 121 Želimljanov, večinoma zaradi ekonomskih razlogov, vrnilo pa se jih je le 25 (v tej številki so zajeti tudi otroci, ki so se tam rodili).

Majhno cerkvico na pokopališču so dali sezidati baroni Engelshausi v začetku 17. stoletja, sedanja cerkev, ki je nadomestila staro, pa je bila zgrajena šele leta 1886.

Oktober 1902 je postal župnik v Želimlju pisatelj Fran Saleški Finžgar in se močno zavzel za gradnjo šole. Dograjena je bila leta 1904, pouk v njej pa se je začel že leto prej.

V prvi svetovni vojni je padlo sedem faranov, eden je ostal invalid, dva pa sta se vrnila bolna in umrla doma.

Druga svetovna vojna je zahtevala veliko več žrtev, predvsem civilnih: padlih borcev je 12, v internaciji je umrlo 7 oseb, talcev pa je bilo kar 34. (Številke so iz *Zgodovinskih paberkov*; zbranih podatkov o takrat zamolčanih žrtvah nimam, vendar sem v kroniki za tri osebe zasledila, da so jih ubiti partizani.) Želimlje je 1. novembra 1943 doživelo tudi zračni napad, vendar ob tej priložnosti ni bilo mrtvih, ker so bili vaščani zbrani v cerkvi, župnik pa jih ni pustil ven.

Danes je v vasi salezijanski zavod z zasebno gimnazijo. Za tiste, ki ste povezani s svetovnim spletom: domača stran gimnazijcev ima naslov <http://www2.arnes.si/~gljzelim1s/>, na njej kliknete Želimlje in izvedeli boste še kaj.

Priimki in hišna imena v vasi Želimlje po kroniki Justine Jagodič.

Predvojna h. št. / Priimki / Vulgo / Nova h. št. / Opombe

- 1 zakupniki (pristava Kopija) / 4 / nova hiša
- 2 Sterle, Lesica, Kramar, Centa, Bambič, Okorn / Špurc / 2
- 3 Zalar, Perhaj, Golob / Tomel / 62
- 4 Valant, Podlogar /
- 5 Podlogar, Udovič, Janežič / Bošte, Pavček
- 6 Podlogar, Škrjanc / Podlogar / 60
- 7 Bavdek, Bambič, Lipovec, Sterle (Caharija), Železnikar / Lipovec / 58
- 8 Traven / Traven / 57
- 9 Glinšek, Lipovec / Pri Gregorju, Pri Antonu, Lipovec / 54
- 10 Kramar, Mihelčič, Cimperman, Podlogar, Mavc / Magar / 50
- 11 Šivc, Smole..., Mavc / Lovrišč / 53
- 12 Zalar, Tekavc, Podlogar / Stare, Rožanc, Johan / 52

- 13 Žitnik, Juvanc, Dobravic / Ivanc / 9,8
- 14 Kraljič, Puchar, Gale, Meglič, Juvan, Kočevar, Lenarčič, Perčič / Švigelj, Medičar / 10 / mlin, žaga
- 15 Teuerschuh, Kramar / Kovač, Šimen / kovači
- 16 Centa, Piškur / Matic, Piškur / 19 / gostilna
- 17 Centa, Rupar, Zakrajšek, Podlogar / Čot / 20
- 18 Donatti, Centa, Javornik, Intihar, Podlogar, Purkart, Železnik, Adamič, Lenič, Gradišar... / 21 / konjušnica Turjaških (opuščena)
- 19 Centa, Purkart, Železnikar, Košir / Cesar / 18
- 20 Zalar, Žmuc / Glažar
- 21 Kastelic, Mikolič / Standler / 31
- 22 Kristan, Potokar, Ščurk, Viršek, Vehovar / Vovk / 64 / nova hiša na istem mestu
- 23 osebeniki / Puckarjeva mala hiša / 32 / gostilna (nekoč)
- 24 Pucihar, Sterle, Kramar, Intihar / Puckar / 33
- 25 Hribar, Černigoj, Strojjan, Lenarčič, Virant, Rus, Purkat / Spodnji Strojjan / 34
- 26 Žmuc, Petelin, Hribar / Žmucova
- 27 Virant, Traven, Podlogar, Hribar, Mikolič, Valentinčič, Bokal, Rus / Travnova
- 28 Glinšek / Tišler v hosti / 42
- 29 Mihelčič, Skubic, Virant, Piškur / Vreščaj / 41 / mlin
- 30 Glinšek / Šmon / požgana
- 31 Centa / Škamevc / 24 / bombardirana, nova
- 32 Jamnik, Mavc, Giovani / Kajžar / 30
- 33 župnišče; župnik tudi F. S. Finžgar / 46
- 34 Upravniki (Finsterwalter, Stergar, Spee, Stuhly, Buschek, Schaut, Goderer... / 48 / gradič Namršelj, nazadnje last Turjaških
- 35 Teuerschuh, Polc (iz Tržiča), Mik(o)lič / Kovač v Trnju / Na fužinah
- 36 Paznar (iz Tržiča) / Gašperček
- 37 Traven, Poderžaj, Paznar / Zaspenc / 37
- 38 Rus, Šimaček, Grm, Šteblaj, Perčič / Konjevc, Zajc / 28
- 39 Hitejc, Morel (tržaški najd.) /
- 40 Joželj (z Oblok), Škrjanc, Golob / Pri Šuštarju
- 41 Lenarčič, Furlan (iz Vrbljen) / Zgornji Strojjan
- 42 Purkart (z Visokega), Intihar, Padar, Petrič / Primčeva / 38
- 43 ??? /
- 44 Koprivc (Pijava gorica) / Pri Johančku
- 45 Intihar, Viršek / / gl.8, gl.12
- 46 Marinšek (z Vrha), Nučič / Bašelj / 5
- 47 Mavc, Rus, Podlipec / 59
- 48 Adamič, Virant, Centa, Jakič / 47
- 49 Virant / Matevževa / 7
- 50 Šeškar, Jankovič / Pavletova / požgana
- 51 Jankovič, Jager (od Sv.Eme, Nimno, Štajerska) / Žagarjeva / 6
- 52,53 ??? /
- 54 Virant / Andrejčkova / 27
- 55 Glinšek, Miklavčič, Štrukelj, Golob, Žmuc / Šmonov Andreje in Franca / 26 / gl.30
- 56 Železnikar, Krnčevi, Jakič / Krnčeva / 17
- 57 Kramar (s Turjaka), Podlogar, Škrjanc, Lunder / 14 / Kramar je bil čevljar
- 58 Kikelj (iz Matene) / Kovač / 13
- 59 Vidmar, Podlogar / Stričeva / 25
- 60 Žmuc, Goederer / Glažar
- 61 Mikolič, Mitrovič (Valujevac-Šabac, por. Jurman Obrežje pod Gorjanci) / Štandlerjeva na Kopiji / 3
- 62 osnovna šola / 43
- 63 ??? /
- 64 Lenarčič, Intihar / 37 / gl.41
- 65 Tekavc, Žunič (Bela krajina) / 35
- 66 Kramar, Sket, baron Adamovich (Velenje) / Kramarjev Ivan / 45 / gl.57

(Računalniški) Rodoslovni projekti v Nemčiji

Povzetek predavanja 28. 7. 1998

Dr. Günter Junkers

Organiziranost rodoslovnih društev v Nemčiji. V Nemškem združenju rodoslovnih društev (Deutsche Arbeitsgemeinschaft genealogischer Verbände - DAGV) je 64 regionalnih in specializiranih društev. V vseh društvih skupaj je prek 15 000 članov. Zahodnonemško društvo je bilo ustanovljeno leta 1913 in šteje prek 1700 članov.

Od 4. do 7. septembra je trajalo petdeseto srečanje nemških rodoslovcev v mestu Lünen. Organiziral ga je Dieter God, predsednik Združenja za računalniško rodoslovje v Lünenu. Naslednja rodoslovna konferenca bo leta 1999 v Leipzigu.

Društva imajo navadno lastne knjižnice in arhive. Ti so pogosto pridruženi javnim knjižnicam ali državnim arhivom. Arhiv in knjižnica Zahodnonemškega rodoslovnega društva (Westdeutsche Gesellschaft für Familienkunde - WGfF) je v bližini Kölna v sklopu gradu Brühl pod okriljem Državnega arhiva za Severno Porenje in Westfalsko. Člani delujejo po lastnem programu v manjših skupinah po posameznih mestih.

Arhivi in knjižnice za rodoslovce. Zvezni arhiv v Koblenzu je glavni arhiv Zvezne republike Nemčije. Ta ima svoje oddelke: vojna arhiva v Freiburgu in Postdamu z enotami v Frankfurtu (Deutsches Reich do leta 1872), Potsdam (Deutsches Reich po letu 1872 in nekdanja Nemška demokratična republika), Aachen-Kornelimünster (osrednji arhiv nemške vojske). Nekdanji pruski arhivi so v Berlin-Dahlem (Stiftung Preussischer Kulturbesitz).

V vsaki zvezni deželi so še vsaj po en regionalni arhiv. Severno Porenje - Westfalsko ima glavni deželni arhiv v Düsseldorfu, dva v Münstru in Detmoldu in v Detmoldu in Brühlu še dva arhiva civilnih in cerkvenih matičnih knjig.

Civilne matične knjige. Večina civilnih matičnih knjig je še vedno v civilnih uradih, od leta 1875 pa se zbirajo v osrednjih arhivih v Berlinu, Brühlu in Detmoldu. Raziskovalcem so dostopni tisti do leta 1875. Po tem letu so raziskave možne, če raziskovalec dokaže utemeljenost, npr. zapuščinska zadeva. V teh uradih je v načelu mogoče raziskovati prednike, težje je z raziskavami potomcev. Pričakuje se nov zakon, ki bo omejitve vsaj nekoliko sprostil in dovolil dostop do podatkov 30 let po smrti ali 120 let po rojstvu.

Protestantska cerkev ima osrednji arhiv v Berlinu, ki hrani tudi številne župnijske knjige vzhodnih področij nekdanjega Nemškega Reicha. 23 Deželnih cerkva ima posebne regionalne arhive.

Rimskokatoliška cerkev. Osrednji arhiv v Regensburgu hrani številne knjige nekdanjega Reicha. Poleg tega so arhivi še v vsaki od 26 škofij.

Vojaške cerkvene knjige so v Berlinu in Bonnu, židovske so v zveznem arhivu v Koblenzu.

Največjo zbirko arhivskega gradiva na mikrofilmih in listinah imajo v **Oddelku za družinske raziskave** v okviru Mormonske cerkve. Njihovih 41 raziskovalnih centrov je dostopnih vsakomur.

Zelo pomemben je **Osrednji urad za rodoslovje** (Deutsche Zentralstelle für Genealogie) v Leipzigu, zdaj v Saškem deželnem arhivu. Ta zbirka je bila oskrbovana celo v času socialističnega režima po drugi svetovni vojni. Natisnjeni so katalogi

(Bestandsverzeichnis der Deutschen Zentralstelle für Genealogie in Leipzig, Part I - IV. Neustadt/Aisch 1994-1996.) V drugem delu so popisane cerkvene matične knjige kočevskega nemško govorečega otoka. Gradivo so leta 1941 posneli na mikrofilm. Arhivsko gradivo Ljubljane in Auerspergovskega gradu je bilo posneto leta 1942.

Nekatere knjižnice (Herne, Düsseldorf, Marburg, Stuttgart, München) so specializirane za Vzhodno Evropo in nekdanje nemško prebivalstvo v tem delu sveta. Specializirane arhive za Vzhodno Evropo hranijo tudi nekatere javne in univerzitetne knjižnice.

Zemljevidi in referenčno gradivo. Zemljevidi so v vseh deželah naprodaj v knjigarnah, v ustreznih uradih ali na Institutu za uporabno geodezijo v Berlinu in Frankfurtu. Zemljevidi so začeli izhajati na zgoščenkah. Za Severno Porenje-Westfalijo in Bavarsko so že izšli. Uredništvo časopisa COMPUTER-GENEALOGIE je izdalo računalniški Krajevni leksikon z več kot 10 000 krajevnih imen s krajevnimi koordinatami, poštami številkami, informacijami o matičnih knjigah in o tem, če za ta kraj že obstajajo na računalnik prepisani podatki.

Bibliografija in vodniki. Splošne zbirke so:

- Familiengeschichtliche Bibliographie (1897-1977) (Rodoslovna bibliografija)
- Familiengeschichtliche Quellen by Oswald Spohr (Rodoslovni viri)
- Der Schlüssel (1950-1981) (Ključ)
- Deutsches Familienarchiv od leta 1952 (Nemški družinski arhiv)
- Deutsches Geschlechterbuch od leta 1889 (Nemške rodline)
- Genealogisches Handbuch des Adels (1951 ff) (Plemiški rodoslovni priročnik)

Rodoslovje z računalnikom. Leta 1982 se je oblikovala prva interesna skupina rodoslovcev računalnikarjev na Švedskem. Sledile so skupine v ZDA, Belgiji, na Nizozemskem in v Nemčiji, kjer je leta 1985 začel izhajati časopis COMPUTERGENEALOGIE, nato na Danskem in Finskem. Leta 1989 je bilo ustanovljeno Združenje za računalniško rodoslovje v kraju Lünen. To združenje se je lotilo organiziranega prenašanja rodoslovnih podatkov v računalniške datoteke. Taki podatki so bili zlasti zasebne zbirke rodovnikov, indeksi priimkov z osnovnimi podatki in vodniki po arhivskih zbirkah.

Razviti so bili rodoslovni programi v nemškem, angleškem in drugih jezikih, uporabljajo se tudi tuji programi, ki so uporabni v različnih jezikih (Brother's Keeper, Pro-Gen in Haza Data iz Nizozemske).

Skoraj pri vseh rodoslovnih društvih v Nemčiji so se oblikovale skupine za rodoslovje z računalnikom, npr.: Westdeutsche Gesellschaft für Familienkunde in Köln, Erkelenz und Oberhausen; Arbeitsgemeinschaft für Saarländische Familienkunde in Saarbrücken; Gesellschaft für Familienforschung in Franken in Nürnberg in mnoge druge.

Rodoslovje in internet. Do nemških rodoslovnih strani na internetu imajo prost dostop vsa društva in posamezniki. Skupina, ki vzdržuje te strani, ima tri strežniške postaje, in sicer v krajih Kerpen (genealogy.net/gene), Giessen (w3g.med.uni-giessen.de/gene) in Scottsdale, USA (genealogy.com). Vse se dnevno zrcalno poenotijo. Za Vzhodno Evropo se je specializiralo Združenje vzhodnoevropskih rodoslovnih društev - Federation of East European Family History Societies - FEEFHS (od lanskega leta je včlanjeno tudi Slovensko rodoslovno društvo - op. Peter Hawlina). Koristni kažipoti po svetovnem (rodoslovnem) spletu so Cyndi's List of Genealogical Sites on

the Internet: <http://oz.net/~cyndihow/>, za nemško področje pa je najbolj priljubljena domača stran, ki jo vzdržuje Andreas Hanacek <http://www.bawue.de/~hanacek/>. Število kažipotov, spiskov naslovnikov, konferenčnih skupin in podobnih pripomočkov nenehno narašča. Najbolj jih obiskujejo in uporabljajo angleško govoreči obiskovalci, ki iščejo svoje nemške prednike in sorodnike.

Zgoščenke za rodoslovce. Na zgoščenkah so razpoložljivi programi kot: Familienstammbaum (nemška verzija ameriškega programa Family Tree Maker), Ahnenforschung, Ahnengalerie, Shareware; historical maps: Centennia.

Rodoslovni podatki na zgoščenkah:

- DAGV 1-3 (Dieter Zwinger, Darmstadt) vsebuje raziskovalske stike, rodoslovne informacije, rodoslovni shareware in freeware.
- Name indexes for Deutsches Familienarchiv (Degener Verlag, Neustadt/Aisch)
- Deutsches Geschlechterbuch (Starke Verlag, Limburg)
- Herbert Stoyan; WW-Person; Evropsko plemstvo (tudi na internetu)
- Kriek: historical signs of craftsmen.
- Vodnik po civilnih in cerkvenih arhivih za Severno Porenje: WGfF CD 1-3. Schevenhütte (1699-1966), avtor René Sauer (*.PDF datoteke).
- Rudi Jung: Družinske kronike za področje Hunsrück na CD ROM.
- Družinske raziskave in kronike za Kannen in Barth na CD ROM z ilustracijami, fotografijami, dokumenti kot *.PDF datoteke, uporabne na skoraj vsakem tipu računalnika s programom Adobe Reader.

Podatkovne zbirke in referenčne datoteke. Raziskovalski stiki; objava spiskov imen, priimkov, krajev, časovnih obdobij (podobno kot Tiny Tafel); Rodoslovni krajevni leksikon za 100.000 nemških krajev (Gröber); pomožni programi za preračunavanje datumov (Heinz Augustin) in spiski rodoslovnih virov.

Projekti v teku in načrti za prihodnost

- Popisovanje in prepisovanje župnijskih knjig v Severnem Porenju (WGfG).
- Kopiranje in indeksiranje matičnih knjig in status animarum
- izdajanje družinskih kronik, primeri: Schubert (Spodnja Saška), Hein Alsace, Hassia, Saarland, Baden-Wuerttemberg, WGfF, AKdFF
- Skeniranje tiskanih podatkov
- Kopiranje katastrskih virov (Leverkusen)
- GEDCOM izmenjava rodoslovnih podatkov
- Indeksiranje kazal iz rodoslovnih časopisov (tudi Drevesa - op. P. Hawlina)

Obisk pruskega arhiva v Berlinu

Tomaž Pisanski

Lani sem bil kar dvakrat službeno v Berlinu. Ker me je pot od stanovanja, kjer sem prebival, do oddelka za matematiko Svoobodne univerze v Berlinu, ki je bil tamkaj glavni cilj mojega obiska, vodila takorekoč mimo arhiva, si nisem mogel kaj, da si ga ne bi pobliže ogledal. Pruski arhiv v Berlinu namreč pokriva tudi področje t. i. Vzhodne Prusije, ki je zdaj na Poljskem in seveda rodoslovcu ne bo težko uganiti, kateri priimek me vodi na sever Poljske.

Ob prvem obisku sem izpolnil poseben obrazec, ki mi je dovoljeval obisk za koledarsko leto 1997. Takrat sem imel žal zelo malo časa in sem si lahko le bežno ogledal najbolj zanimivi del kataloga arhivskega gradiva. Izpisal sem si signature, s katerimi sem potem pred svojim drugim obiskom v letu 1997 naročil gradivo po pošti.

Zame, ki nemško ne znam, je bilo delo v arhivu zvezano z vrsto predvidljivih in nepredvidljivih težav. Najbolj so me motile težave pri sporazumevanju. Ob svojih obiskih v Zahodni Nemčiji nimam težav pri sporazumevanju v angleščini. Čeprav omenjeni arhiv leži v Zahodnem Berlinu, so v zadnjih letih v njem zaposlili veliko ljudi iz vzhodnega dela Nemčije, ki angleško ne obvladajo in se svojega neznanja sramujejo. O tem mi je potožil nek visoki uradnik arhiva, ki sem ga na koncu dobil v pomoč pri iskanju datuma smrti v enem od dokumentov.

Šele ob drugem obisku sem spoznal katalog arhivske knjižnice. Velika čitalnica ima na eni strani pult, kjer se naroča arhivsko gradivo, na drugi strani pa je pult, kjer se naročajo knjige oz. revije. Ob steni je priročna knjižnica, ki hrani za rodoslovce in grboslovce zanimivo gradivo. Glede na to, da sem imel vsako jutro le kaki dve uri časa za arhiv, sem se osredotočil na iskanje in izbiranje. Gradivo oz. knjige si je mogoče naročiti 24 ur vnaprej. Naročeno arhivsko gradivo izdajajo v sosednji sobi, kjer hranijo samo naročeno gradivo. Tako sem si nabiral vedno večjo zbirko dokumentov, ki sem jih vsak dan pregledoval. Žal ni bilo videti kakšne enostavne možnosti fotokopiranja. Čeprav je za arhivsko gradivo to razumljivo, pa bi za knjižno gradivo morale obstajati takšne možnosti. Večina obiskovalcev je uporabljala računalnike: notesnike, kamor so pretipkovali podatke. Sam sem se odločil za ročno prepisovanje, saj se mi je zdelo, da v takšni časovni stiski to jemlje najmanj časa.

Ker je bil odhod mojega vlaka šele okrog poldneva, sem zadnje jutro največ časa porabil za brskanje po katalogih in izpisovanje signatur, dokumentov in knjig, ki jih bom pregledal ob svojem prihodnjem obisku arhiva. Seveda jih bom naročil po pošti.

Ker sem prišel v Berlin v torek, sem se najprej napotil na obisk k Heroldu. To je najbolj znano heraldično-rodoslovno društvo v Nemčiji, ki uraduje le ob torkih. Deluje v kletnih prostorih manjše stavbe v bližini arhiva. Tudi pri njih sem se pisno najaval in čeprav so bili zelo zaposleni s strankami, so me ljubeznivo sprejeli. Knjižnica društva je združena z arhivsko knjižnico in je njeno gradivo dostopno prek arhivskega kataloga. Ta simbioza se mi je zdela zelo zanimiva in bi jo bilo vredno posnemati tudi pri nas. Herold izdaja t. i. "Deutsche Wappenrolle", grbovno knjigo za nove individualne nemške grbe. Prosilec izdaja potrdila za grbe, grb nariše, podeljene grbe pa objavlja dvakrat na leto v posebni knjižici.

Pariški rodoslovni utrinki

Peter Hawlina

O rodoslovju v Franciji smo v našem časopisu že poročali. Francija ima (tudi) na tem področju zavidljivo tradicijo in lahko v marsičem služi za vzgled. Sam nisem preverjal resničnosti izjav, da naj bi prednjačili tudi v deležu na računalniške medije prenesenega (matičnega) arhivskega gradiva. Razvili so lastne programe za delo v rodoslovju, prek 'minitela' imajo dostop do milijonskih podatkovnih zbirk, rodoslovno delo združujejo v kakih 150 rodoslovnih društvih, izdajajo prek 50 rodoslovnih časopisov in revij, imajo na kupe profesionalnih raziskovalcev in gotovo je še marsikaj takega, kar bi lahko navedli v dokaz za visoko raven njihovega rodoslovja.

V drugi polovici novembra sem se po spletu okliščin po dolgem času za en teden spet znašel v Parizu kot turist. Tokrat sem se odločil, da del dragocenega časa porabim za osebno spoznavanje in seznanjanje z njihovimi rodoslovnimi možnostmi in dosežki.

Začel sem s pariškim telefonskim imenikom. Na rumenih straneh sem našel nekaj ducatov naslovov. Med njimi celo evropsko zbornico profesionalnih rodoslovcev, kakor sem si prevedel *Chambre Syndic Européenne Généalogistes Profess.* Nekoliko mi je žal, da jih nisem obiskal in se celo včlanil, kot sem se pred dobrim letom včlanil v ameriško *Association of Professional Genealogists*. Na nekoliko nižji ravni sta najbrž zbornici francoskih rodoslovcev (*Chambre des Généalogistes de France* ter *Chambre Syndicale des Généalogistes et Heraldistes de France*) in morda Francoski svet rodoslovcev in grboslovcev (*Conseil Historique et Heraldique de France*). Nisem skušal razvozlati, kaj se skriva za *Etude Généalogique du Louvre*, *Fédération Française de Généalogie*, *Office Généalogique* ali npr. *Société des Annuaire*s. Nisem si šel ogledat šole za rodoslovce, če sem spet pravilno razumel *Ecole Généalogique Henri Robert*, nisem obiskal specializirane knjigarne za rodoslovce (*Librairie de la Voûte*) in zato spregledal, da so tu prav v teh dneh organizirali enega od rodoslovnih srečanj z obilico razstavljenega rodoslovnega gradiva. Vsega tega si nisem ogledal. Ob branju telefonskega imenika sem se počutil še bolj zgubljenega in nemočnega kot ob že tretjem obisku Louvra.

Čisto brez osebnega stika s francoskim rodoslovjem pa kljub vsemu nisem zapustil Pariza.

Najprej sem se odločil, da povežem tri motive za obisk nove narodne knjižnice (*Bibliothèque nationale de France*). Hvalili in grajali so jo že naši časopisi, do nje pelje najmodernejša linija podzemne železnice, za povrh me je zanimalo, kaj v njej najde rodoslovec.

Informacije o njenih megalomanskih razsežnostih so se več kot potrdile, ko sem se po južnih stopnicah povzpel in spet spustil do preddverja, ki bi že samo po prostornini več kot zadoščalo za kakšno škofjeloško knjižnico Ivana Tavčarja, kjer sem do sedaj dobil še vse, kar sem iskal. Spet nisem vedel, kje začeti. Najraje bi kar šel, pa sem vseeno plačal 20 frankov, kolikor plača vsak obiskovalec, in se začel sprehajati skozi različne oddelke. Nekoliko dlje sem se zadržal v oddelku za filozofijo, zgodovino in humanistične vede, kjer so tudi police z rodoslovno robo. Te ni bilo malo, vseeno pa precej manj, kot sem pričakoval. Z ameriški knjižnicami se ne more primerjati. Sedel sem še za računalnik, de se prepričam o zalogi. Tu sem našel še manj. Zdi se mi, da ta informacijski sistem še ni preveč popoln, ali pa knjižnica ne premore vsega tistega, kar bi po zunanjih razsežnostih od nje pričakoval. Za kontrolo sem skušal najti Cankarja. Nič!? Prešerna? Spet nič!? Iščem še Zajca, Šalamuna, Zlobca. Nič! Najdem samo dva naslova na vtipkani pojem *Slovenie*. Najdem enega

Kardelja in dva Tita, potem ne iščem več. Veliko spoštovanje mi je skoraj povsem splahnelo.

Moji stiki s francoskim rodoslovjem bi bili verjetno presneto mršavi, če tam ne bi imel dolgoletnega dopisnega prijatelja in od letošnje jeseni osebnega znanca in prijatelja. **Xavier Guyot** je predsednik enega od mnogih rodoslovnih društev. Septembra ga je naša rodoslovna razstava dovolj zaskominala, da je za en teden obiskal Slovenijo.

V sredo zjutraj se je z vlakom pripeljal iz Orleansa. Po jutranji kavi s kifeljci me je popeljal po rodoslovnem Parizu.

Najprej sva obiskala Pariški okrožni arhiv (*Archives Departementales de Paris*), nato še Državni arhiv (*le CARAN/les Archives Nationales*). V obeh sva se sprehodila po čitalnicah. Na hitro sem hotel ugotoviti, kaj imajo o Slovenskih priseljenicah. Veliko nisem našel, kar pa ne pomeni, da raziskovalec v konkretni zadevi tam ne bi imel uspeha. Med referenčno literaturo se mi je zdela na hitro najbolj uporabna zbirka z naslovom *Liste alphabétique des personnes ayant acquis ou perdu la nationalité française par décret*, kar bi po naše lahko naslovili z Abecedni spisek oseb, ki so pridobile ali izgubile francosko državljanstvo. V glavnem je to obsežen spisek priseljencev, med katerimi so seveda tudi Slovenci, kot je razvidno iz izreza.

Furka (Antoine), Przempele (Pologne), 23-12-26, NAT, 01-08-63, 18000x52.
Furka (Jaroslav), Ruskawies (Pologne), 22-01-09, NAT, 01-09-69, 8973x69.
Furka, née **Paslo** (Catherine), Dabrowice (Pologne), 03-08-15, NAT, 01-09-69,
Furlan (Angelo), Resana (Italie), 02-07-19, NAT, 21-10-64, 2074x64.
Furlan (Anna-Maria), Latisana (Italie), 16-12-48, NAT, 31-12-67, 10158x67.
Furlan (Antoine), Pasiano (Italie), 19-03-03, NAT, 01-09-65, 10312x63.
Furlan (Arrigo), Villanova (Italie), 04-01-17, NAT, 31-03-67, 7883x66.
Furlan (Ciril), Vipava (Yougoslavie), 14-09-22, NAT, 01-09-65, 12805x64.
Furlan (Cirila), Podnanos (Yougoslavie), 14-03-52, EFF, 01-09-65, 12805x64.
Furlan (Domenico), Pordenone (Italie), 20-12-27, NAT, 22-01-68, 5175x67.
Furlan (Egidio), Vigonza (Italie), 20-06-29, NAT, 06-10-67, 3203x67.
Furlan (Emilia, Maria, Antonietta), Gorizia (Italie), 25-07-34, NAT, 23-11-67,
Furlan (Ennio), Motta di Livenza (Italie), 01-04-27, NAT, 10-10-68, 10884x68

S spremljevalcem ni bilo dolgčas. Spotjo sva si ogledovala dele mesta in znamenitosti, se ustavila v knjigarni ali kavarni. Dan se je prevesil v večer, ko sva obiskala še Francoski rodoslovni center (*Centre d'Entraide Généalogique de France*) in Rodoslovno knjižnico (*Bibliothèque généalogique et d'histoire sociale - Centre de recherches*). Rodoslovni center ima prostore v razmeroma velikem stanovanju, polnem omar in polic z rodoslovnim gradivom – rokopisi, knjige, revije, časopisi in obsežna kartoteka. Na računalniku je poleg podatkov mormonske cerkve še obilica drugih datotek. Obiskovalci v skupni fond dodajajo rezultate lastnega dela in raziskav. Časa za podrobno ogledovanje ni bilo. Uporabniki so tisti, ki plačajo letno kotizacijo in še drugače po svojih močeh finančno podpirajo ustanovo ali s prostovoljnim delom zagotavljajo redno delovanje. Štirikrat letno izdajajo časopis *La France généalogique*.

Rodoslovna knjižnica je v pritličju in kleti istega poslopja na ulici Turbigo 3, čeprav je menda z rodoslovnim centrom ne veže nikakršna organizacijska povezanost. Naenkrat lahko sprejme 25 obiskovalcev. Knjižnico subvencionira mestna uprava. Obiskovalci plačujejo 50 frankov za vsak obisk ali 250 frankov za celo leto. Opravljajo tudi raziskave po naročilu. Vsako opravljeno poizvedbo zaračunajo 50 frankov. Naslov spletne strani je www.geocities.com/Eureka/1568, e-naslov pa bibgen@hol.fr.

Ko me Xavier predstavi nekaterim svojim znancom v knjižnici, so ti srečanja veseli. Pokazali bi mi še to in ono, časa pa vse manj. Izmenjamo si e-naslove in si obljubimo, da bomo navezali tesnejše stike. S Xavierom greva še na kozarček, in preden odhiti na železniško postajo, nazdraviva slovensko-francoski zvezi. Xavierov naslov je xguyot@ibm.net, naslov njegove spletne strani pa <http://www.karolus.org/>

Kljub dobro izrabljenemu dnevu sem se zavedal, kako malo vpogleda v francosko rodoslovje sem dobil. Pa drugič več.

RAST – RAZISKOVALSKI STIKI

Felix C. Boninsegna je bil rojen 18. 5. 1895 v Dolskem. Starša sta bila Karl Boninsegna in Agata Kunc. Kdor bi kaj več vedel o tej družini, naj sporoči uredništvu.

TT – Tiny Tafel

N Slovensko rodoslovno društvo

A Škofja Loka, Lipica 7

D /IBM/

F Brother's Keeper Windows 5.2

Z 8 Brother's Keeper MP

B220 1757:1757 BUKOUZ____/____

B220 1808:1911 BIZJAK\Mali Otok/____

B340 1744:1744 BUTALA____/____

B652 1806:1806 BRUNSKOLE____/____

Č550 1915:1975 ČIČIN-ŠAIN\Šibenik/Matulji

Č650 ____:____ ČERIN____/____

D250 1768:1823 DOUGAN\Volče pri Košani/Predjama (grad)

D456 1872:1934 DOLINAR\Breznica/Sv. Andrej

G135 1727:1727 GOVEDNIK____/____

G620 1784:1920 GRAHEK____/MN

G622 1757:1793 GERGŠIČ____/Suhor

G622 1787:1787 GERKSIC\Brod/____

G650 1740:1740 GERM____/____

G652 1759:1998 GORNIK\Grabrovec/____

G652 1866:1998 GORNICK\Suhor pri Metliki/____

H613 1741:1757 HORVATH\Metlika/Metlika

J210 1919:1982 JOCIF\Koprivnik/Kranj

J520 1817:1817 JUNC____/____

J522 1723:1723 JANŽEKOVIC____/____

J655 1798:1798 JERMAN____/____

K216 1825:1825 KOČEVAR____/____

L530 1770:1770 LAMUT____/____

K514 1755:1755 KONOBLJ____/____

K620 ____:____ KOROŠEC____/____

L260 1895:1934 LIKAR____/____

L520 1757:1954 LENASSI\Lambrugno, Italia/Postojna

M160 1855:1855 MAVER____/____

M165 1741:1826 MOVERN____/Metlika

M165 1796:1984 MOVRIN____/Washington, USA

M200 1841:1841 MIŠKO\Predjama/Predjama

M241 1770:1770 MIKLAVČIČ____/____

O162 1850:1877 OBERSTAR____/Kitni vrh

M321 1897:1897 MATKOVIČ____/____

M422 1803:1970 MIHELČIČ\Mali Otok/____

O262 1802:1802 OGRIZEK\Stara vas/Stara vas

P145 ____:____ PAVLINOVIČ____/____

P200 1805:1872 PAJK\Žalna/Luče 12

P361 1767:1767 PETROVIČ____/____

P412 1800:1998 PLAVEC\Črnomelj/Rockford, Illinois, USA

P412 1837:1997 PLAVZ\Črnomelj/Mora, Minnesota, USA

P452 ____:____ PLEČNIK____/____

P543 1635:1985 POMLADE____/____

P652 ____:____ PRIMIC____/____

P656 1811:1811 PREMIERL____/____

R200 1725:1725 RUS____/____

S100 1790:1790 ŠKOF\Metlika/Metlika

S160 1728:1728 SCHAVOR____/____

S152 1906:1906 SOVINČ\Brod/Brod

S160 1748:1784 SEVER\Predjama/Predjama

S324 1819:1819 ŠTUKELJ____/____

S352 1915:1915 SODNIK_____/_____
 S426 1749:1749 SCHLAGER_____/_____
 S520 1874:1874 SUŠNIK_____/_____
 Š314 ____:____ ŠTIBELJ\Luša/Luša
 T220 1788:1855 TEŽAK\Suhor/Suhor
 T652 1758:1978 TORNIČ_____/_____
 T652 1804:1804 TRUNKELJ\Kitni vrh/Kitni vrh
 V635 1821:1821 VRTIN_____/_____
 V640 1761:1761 VERLI\Tavella di Salino, Italia/Tavella di Salino, Italia
 Z200 1805:1805 ZAJC_____/_____
 W.02. 12. 1998.

Društvene zadeve

Poročila o delu

12. 5. 1998 Redno mesečno srečanje in občni zbor društva. 24 udeležencev. Poročilo objavljamo posebej.

25. 5. 1998 Ustanovitev rodoslovne sekcije SRD in odprtje rodoslovne razstave na Vrhniki. V sodelovanju in ob podpori Zveze kulturnih društev smo na Vrhniki ustanovili prvo krajevno podružnico SRD, z namenom da se raziskovalci krajevine zgodovine in rodovnikov med seboj bolje spoznajo in na ta način uspešneje opravljajo svoje delo. V načrtu imamo občane razstave, širjenje in poglobljanje zanimanja za rodoslovne raziskave. Rednih srečanj ne predvidevamo, saj se nas večina udeležuje društvenih dogodkov v Ljubljani.

25. 5. smo v prisotnosti krajevnih predstavnikov in društvenih funkcionarjev odprli razstavo. Prireditev je bila vključena v sklop Občinskih kulturnih dni. Bila je lepo obiskana (okrog 60 udeležencev) in medijsko opažena. Ob tej priložnosti so se društvu pridružili štirje novi člani. (Poroča Anton Kos.)

26. 5. 1998 Predavanje dr. Marjana Drnovška: *Izseljevanje Slovencev - kdaj, od kod, kam, zakaj*. Povzetek predavanja je bil objavljen v Drevesih št. 4/97. (25 udeležencev)

9. 6. 1998 Redno mesečno srečanje. (33 udeležencev) Podana je bila informacija o statusu priprav na obe razstavi - Kranjska in zamorec s krono in Nismo od včerajšnjega dne.

V nadaljevanju so s predstavitvami nadaljevali:

Alan Gornick, potomec slovenskih izseljencev v ZDA, ki je v Sloveniji zaradi rodoslovnih raziskav. Svoje izkušnje predstavlja v samostojnem prispevku v tej številki.

Ing. Andrej Kerin je na kratko predstavil delo društva Kerini in Stritarji.

Valentin Erjavec je poročal o organizaciji družinskega srečanja in uspehah rodovniških prikazih, ki jih je pripravil za ta namen.

Andrej Voje je predstavil enega od prikazov svojih prednikov in povedal, kako ga je izdelal.

Anton Kos je poročal o razstavi na Vrhniki in načrtih za nadaljevanje dela sekcije Vrhnika.

Leon Drame je pokazal svoj prikaz hiš in družin v Logatcu. Poročal je o podvigu nekega Zagrebčana, ki se je lotil popisovanja podatkov z zagrebškega pokopališča Mirogoj.

Boštjan Cimperman je prinesel mape za shranjevanje časopisa Drevesa.

16. 6. 1998 Predavanje prof. dr. Franceta Dolinarja: *Cerkvena uprava in Slovenci*. Povzetek predavanja je bil objavljen v Drevesih V/1-2. (14 udeležencev)

14. 7. 1998 Redno mesečno srečanje. (27 udeležencev) Najprej so se predstavili novi člani: **Suzana Vidnjevič**, dr. **Marija Štefančič** in dr. **Tatjana Tomazo-Ravnik**. Dr. **Branka Lapajne** je prisotnim ponudila svojo knjigo *Researching your Slovenian Roots*. Srečanja se je udeležil **Dimitri Komatič** s sestro in svakom. So potomci Slovencev iz Bovca. Vsi skupaj so že tretjič na obisku v Sloveniji zaradi rodoslovnih raziskav. **Valentin Erjavec** je predstavil rezultate svojih raziskav in grafične predstavitve, katere je komentiral tudi oblikovalec **Andrej Gombač**.

Udeleženci so bili seznanjeni s poročilom o razstavi in povabljeni, da jo obiščejo in vsestransko sodelujejo. Povabljeni so bili, da so večkrat prisotni in vzpostavljajo stike z obiskovalci.

Predstavljena je bila pobuda, da bi več lastnih združevali v skupno datoteko, ki bi služila za demonstracijske in analitične namene. Za ta namen bi morali biti podatki v enotnem formatu in čimbolj popolni in natančni. Prispevki posameznikov bodo označeni s posebnim programskim dodatkom, ki ga je poslal John Steed. Na ta način bo mogoče zasledovati izvor podatkov in vzpostavljati stike s tistimi, ki so jih posredovali.

Prisotni so bili povabljeni, da za september v sklopu razstave pripravijo prezentacije s področij, katere bolje poznajo.

Seznanjeni so bili z vabilom k sodelovanju pri pripravi razstave v počastitev razglasitve škofa Antona Slomška za blaženega. V sklopu razstave bo prikazan njegov rodovnik. Anton Kos, ki je podatke vnašal, prevzema odgovornosti vodje projekta pri katerem naj bi društvo v sodelovanju z organizatorjem in oblikovalcem poskrbelo za čimbolje raziskan rodovnik.

Obveščeni so bili o rodoslovnih dogodkih v tujini: konferenca v Nemčiji - Luenen, predavanja na Slovaškem - Martin in svetovni kongres v Italiji - Torino.

28. 7. 1998 Predavanje dr. Güntherja Junkersa: *Rodoslovje v Nemčiji*. Povzetek objavljamo v tej številki. (28 udeležencev)

14. 8. 1998 Dopustniškega srečanja v gostišču na Livadi so se udeležili štirje člani.

8. 9. 1998 Redno mesečno srečanje. (30 udeležencev). Predstavili so se nekateri novi člani. Srečanje je imelo spet mednarodni nadih, saj se ga je udeležil **Richard Pomada**, Amerikanec slovenskega porekla, in na kratko povedal o rezultatu svojih rodoslovnih raziskav. Anton Kos je predstavil Slomškov rod; prvi rodovnik na tiskanem plakatu v Sloveniji.

22. 9. 1998 Predavanje dr. Andreja Hozjana: *Rodoslovni viri v Škofijskem arhivu Maribor*. Povzetek objavljamo v tej številki. (31 udeležencev) V nadaljevanju je prisotne pozdravil gospod **Xavier Guyot**, predsednik enega od številnih francoskih rodoslovnih klubov, in na kratko predstavil organiziranost francoskih kolegov.

13. 10. 1998 Redno mesečno srečanje. (35 udeležencev) Prisotne je pozdravil **Al Peterlin**, predsednik Slovenian Genea-

logy Society iz ZDA. Povedal je, kdaj in kako je njihovo društvo nastalo, koliko ima članov in kako deluje. Med načrti je posebej izpostavil pripravljenost za sodelovanje z našim društvom in arhivskimi ustanovami v Sloveniji. Predalaga sodelovanje na projektih skupnega pomena in možnost finančne podpore.

29. 6. 1998 - 30. 9. 1998 Rodoslovna razstava **Nismo od včerajšnjega dne.**

Spremljajoči dogodki:

17. 9. 1998 **dr. Tomaž Pisanski:** Rodoslovje in internet

18. 9. 1998 **Peter Hawlina:** Dan loških družin

21. 9. 1998 **Xavier Guyot:** Rodoslovje v Franciji

24. 9. 1998 **Anton Tomažič:** Rodovnik in multimedija

28. 9. 1998 **Andrej Mrvar:** Predstavitel programa PAJEK

29. 9. 1998 **Maja Hegedič:** Predstavitel Centra za družinske raziskave

26. 9. 1998 Simpozij SRD na temo **Rodovniki znanih Slovencev** (glej prispevke v tej številki)

27. 10. 1998 Predavanje **prof. Lucijana Bratuša: Rodovnik pisave.** Predavanje je bilo načrtovano za december in je bilo zaradi organizacijskih razlogov prestavljeno. Opravičujemo se, ker prizadetih o spremembi nismo mogli pravočasno obvestiti. Povzetek predavanja je objavljen.

10. 11. 1998 Redno mesečno srečanje. (29 udeležencev.)

12. 11. 1998 Na škofijski klasični gimnaziji se je začel **rodoslovni krožek** za gimnazijce. SRD je bilo povabljen k sodelovanju.

24. 11. 1998 Napovedano predavanje je nepričakovano odpadlo. Večina zbranih (11 od 16-ih) se je zato preselila na Fakulteto za matematiko, kjer smo si ogledali nekaj novosti na področju društvenega dela in nekaj aktualnosti pri delu na omrežju. Večer je v glavnem zapolnil **Janez Toplišek**, ki je predstavil novosti na svoji spletni strani. Predstavil je predvsem poglavje z rodovniki znanih Slovencev.

2. 12. 1998 Predavanje o rodoslovju za Univerzo za tretje življenjsko obdobje v kulturnem domu v Stražišču.

8. 12. 1998 Redno mesečno srečanje. (32 udeležencev.)

15. 12. 1998 Za ta dan načrtovano predavanje je bilo zaradi izpada prestavljeno na oktobrski termin. **Vasja Butina** je predstavil svojo pravkar natiskano knjigo **Moj rodovnik**. Mag. **Franc Šmid** je predstavil rezultat svojega dela na področju vnašanja podatkov **svetopisemskih oseb** v računalniško datoteko. Predstavitel je dopolnil z razlago **razvoja prvih pisav**. Na njegovo temo se ja navezal **Peter Hawlina** s predstavitev podobne zbirke podatkov, ki se nanaša na osebe iz **grške mitologije**. Opozoril je na povezanost obeh 'populacij' in njuno povezanost s srednjeveškimi in sodobnimi rodovniki **plemstva**.

Za mednarodni značaj našega dela se imamo na tokratnem srečanju zahvaliti zagrebškemu rodoslovcu, dr. **Anteju Grahovcu**. (27 udeležencev)

Kranjska in zamorc s krono

Peter Hawlina

Razstavo s tem naslovom smo priredili na Ljubljanskem gradu v počastitev 1025-letnice prve pisne omembe Kranjske. Razstava je bila odprta v petek, 13. 11. in zaprta 30. 11. 1998.

Ob odprtju je bil kratek kulturni program in kratka razlaga razstave. Odprl jo je ljubljanski podžupan, gospod Bogdan Bradač.

Uresničuje se napoved, da bo razstava trajni projekt in bo v svojem trajanju obšla številne kraje, ki so bili v zgodovini posest freisinške škofije - naslednjo postavitev načrtujejo od maja do oktobra 1999 v spodnjeavstrijskem mestu Neuhausen. To mesto je znano po tem, da je bilo pred dobrimi tisoč leti na podoben način kot (Škofja) Loka in Kranjska prvič omenjeno v imperialni listini. Takrat je namreč Otto III. kraj z okolico podaril Freisinški škofiji, v listini pa je prvič omenjena Avstrija (Ostarrichi). To dejstvo so Neuhaufenčani znali izkoristiti in pozornost cele države in tujih turistov uspešno obrnili na svoj kraj, ki je postal znan kot 'zibelka Avstrije'. Zato se bo tudi preseljena razstava v njihovem kraju imenovala 'Zibelka Avstrije in zamorc s krono'. Napovedujejo se še druge ponovitve, ob vsaki ponovitvi pa razstava pridobiva po obsegu in vsebini.

Za ljubljansko ponovitev je doc. dr. Peter Štih pripravil naslednji uvod: *Kranjska, osrednja slovenska pokrajina, se prvič omenja pred tisočletjem, v času po prenehanju madžarskih pustošenj, ko je bilo življenje na tem prepišnem prostoru potrebno na novo organizirati in ga s tem normalizirati. Med novostmi, ki jih je prinesel takratni čas, so bile tudi mejne grofije, temeljne teritorialne enote, v katere je bil organiziran slovenski prostor in podlaga, iz katerih so se nato razvile zgodovinske dežele, kot so bile Koroška, Štajerska in Kranjska.*

Ime Kranjske se prvič pojavi zapisano leta 973, v dveh listinah Otona II., namenjenih Abrahamu, škofu v bavarskem Freisingu. Z njima je cesar Abrahamu - prav tistemu, v katerega pontifikal so vpisani za nas tako pomembni in neprecenljivi Brižinski spomeniki - in njegovi cerkvi podelil v centralnih predelih tedanje Kranjske obsežen teritorij, kasnejšo Loško gospostvo, ki ga je bavarska škofija imela v svoji lasti stoletja dolgo vse do sekularizacije 1803. Zaradi nadpovprečno dobro ohranjenega arhivskega gradiva in zaradi prizadevnosti treh generacij slovenskih zgodovinarjev je preteklost prav tega dela slovenskega ozemlja najbolj temeljito poznana in loško gospostvo je pri nas tudi najbolj primerno za opazovanje določenih zgodovinskih procesov na mikronivoju.

Dediščina, ki se je nabrala v tem dolgem času in nam jo je zapustil zamorc s krono, simbol freisinške škofije, je velika, pomembna v širšeslovenskem in ožjekranjskem okviru. Neizbrisen in še danes viden pečat pa je dala loškemu koncu in še prav posebej Škofji Loki, ki že s svojim imenom spominja na svoje ustanovitelje. Toda zamorc s krono je pustil svoje sledove tudi drugod po zgodovinski Kranjski in ko danes, s to razstavo, hodimo po njegovih sledovih pri nas, je potrebno imeti pred očmi, da gre za del slovenske zgodovine in za del naše dediščine.

Razstava je bila prva razširjena ponovitev tiste, ki je bila pod naslovom Loka in zamorc s krono pripravljena ob šestdesetletnici Muzejskega društva v Škofji Loki in čez poletje 1997 razstavljena v galeriji na loškem gradu. Istočasno je občina prvič praznovala svoj praznik na dan, ko je bila 30. junija pred 1024 leti Loka z nekaterimi okoliškimi kraji in z njimi dežela Kranjska prvič omenjena v zgodovinski listini. Tej listini je 23. novembra istega leta sledila še ena. Oton II. je tokrat škofu Abrahamu podarjeno ozemlje še razširil. V obeh listinah se

omenjajo Kranjska, Loka in nekateri drugi kraji v Loškem gospostvu. Letos od takrat mineva že 1025 let.

V nadaljevanju je pojasnjen naslov razstave. Simbol zamorca s krono v grbu freisinških krajev je še danes učinkovit povezovalni element med temi kraji. Razstava, ki je zamišljena kot dolgoročni projekt, se bo selila po nekaterih 'freisinških' krajih. Pri tem bo doživljala razširitve po obsegu in vsebini, pridruževali se ji bodo kraji, ki do sedaj za to še niso začutili potrebe. V pričujoči razstavi se je šestnajstim lanskoletnim udeležencem pridružilo še dodatnih pet.

Prva omemba dežele, kjer prebivamo Slovenci, je torej neposredno povezana s Škofjo Loko. S Škofjo Loko je povezan morda največji simbol slovenstva - Brižinski spomeniki in s Škofjo Loko je povezano prvo dramsko besedilo v slovenskem jeziku - Loški pasijon. Glagolite, Kranjska, paradiž (vedite, Kranjska je raj!), besede iz omenjenih dokumentov, so tri najsvetlejša obeležja, ki dajejo vsem drugim loškim znamenitostim še poseben lesk. Prek Loke dajejo lesk tudi Kranjski. Zamorec s krono pa Loka in Kranjski odpira številne možnosti za spoznavanje nas samih in naših sosedov.

Projekt je zastavljen na ljubiteljski ravni in nima znanstvenih ambicij. K sodelovanju so bili povabljeni vsi tisti kraji, ki so krajši ali daljši čas v zgodovini pripadali freisinški škofiji. Natančen spisek teh krajev še ni bil narejen, trenutno pa so v njem: Ardagger, Asbach-Altomünster, Bruck a.d. Leitha, Buch am Buchrain, Burgrain-Markt Isen, Dovje-Mojstrana, Ebersdorf-Mampasberg, Eching, Eisenhofen-Erdweg, Eitting, Erching, Euratsfeld, Fahrenzhausen, Farchant, Freising, Garmisch-Partenkirchen, Göstling a.d. Ybbs, Gräfelting, Groß Enzersdorf, Hollenburg bei Krems, Hummel-Langenbach, Innichen, Isen, Ismaning, Jetzendorf, Katsch/Mur, Kopfsburg, Dovje, Klevevž, Kopfsburg, Kostel, Krün, Kuens, Maria Wörth, Marzling,

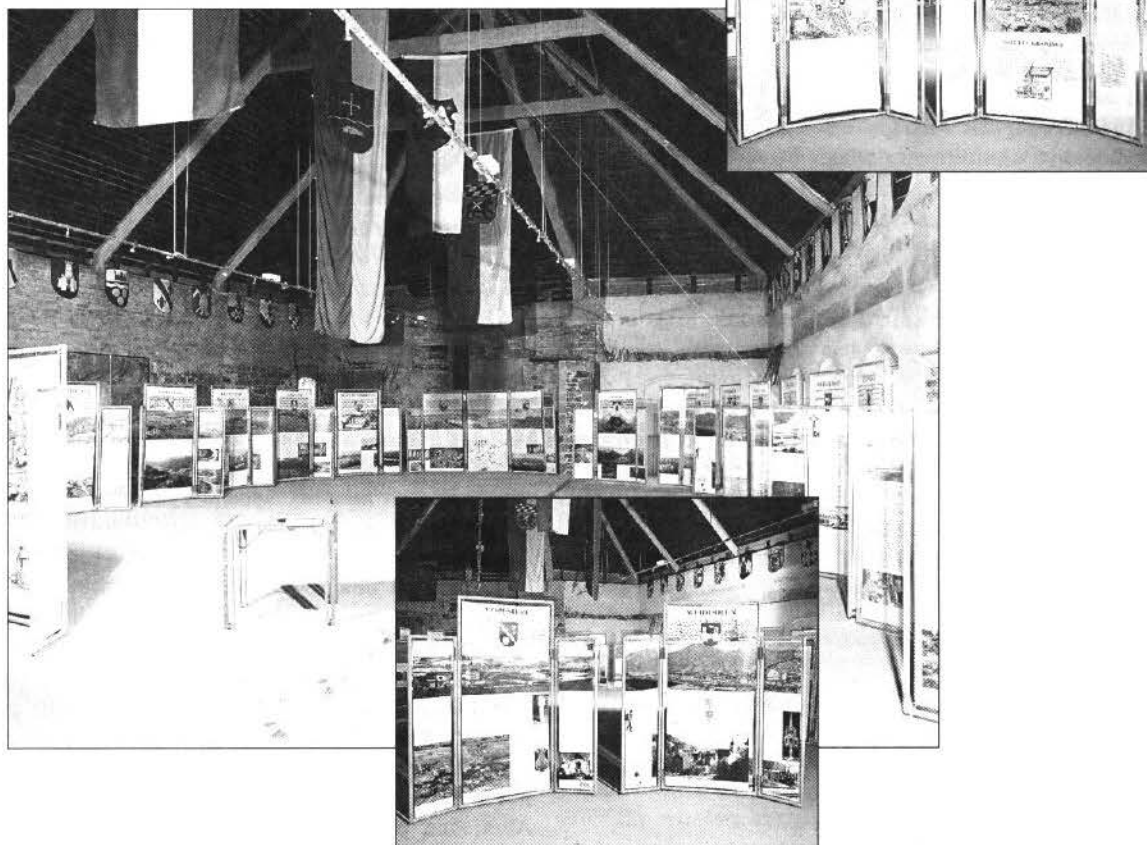
Massenhausen, Mittenwald, Mlačevo, Neuhausen a.d. Ybbs, Obervellach, Oberwölz, Ollern-Sieghartskirchen, Pastetten, Pieve di Cadore, Randegg, Rothenfels, Rudelzhausen, Sachsen-gang, Severna Istra, St. Peter am Kammersberg, St. Peter im Holz-Lendorf, Steinkirchen, Škofja Loka, Tölz, Ulmerfeld a.d. Ybbs, Unterföhring, Waidhofen a.d. Ybbs, Wallgau, Walpertskirchen-Wörth, Weißenkirchen/Wachau, Werdenfels, Wippenhausen/Burghausen, Zeilhofen, Zolling, Železniki in Žiri.

Navedeni kraji so imeli v razmerju do freisinške škofije dokaj neenoten status. Ta status je za marikateri kraj še neraziskan. Kraji so bili pogosto deležni posledic različnih reorganizacij glede stausa in pripadnosti. Te spremembe za vse kraje niso znane in bi jih bilo za marsikateri kraj še treba opraviti. Morda bo ponekod prav ta projekt povod in priložnost za tovrstne raziskave.

Od navedenih krajev so se za sodelovanje v projektu do sedaj iz današnje Slovenije odločili Dovje, Klevevž, Kostel, Mlačevo, Severna Istra in Škofja Loka. Od italijanskih krajev je vključen Innichen, od avstrijskih Göstling a.d. Ybbs, Maria Wörth, Neuhausen a.d. Ybbs, Obervellach, Oberwölz, Ulmerfeld in Weidhofen a.d. Ybbs ter iz Nemčije Freising, Garmisch-Partenkirchen, Isen, Ismaning, Kopfsburg, Massenhausen in Mittenwald.

Vsi sodelujoči smo se prepričali, da nas zamorec s krono povezuje močnejše kot zlate zvezde na zastavi Združene Evrope.

Peter Hawlina

Novi člani

Peter Hawlina

Včasih kdo vpraša, koliko članov šteje društvo. Odgovorim, da nekaj čez sto. Povem še, da jih od tega števila približno polovica prihaja na društvena srečanja. Ker tudi ta polovica ne pride na vsako srečanje, je na srečanjih povprečno 25 udeležencev. Točnega odgovora o številu članov torej ni prav lahko dati. Zadnji, ki se nam je pridružil, je dobil člansko številko 135. Toliko članov bi imeli, če bi vsi ostali člani. Pa niso. Nekateri so se odločili za izstop, nekaj jih je umrlo, največ pa je takih, ki prenehajo biti člani zaradi neplačane članarine. Pri izločanju tistih, ki niso plačali članarine, nismo preveč hitri in dosledni. Tako imamo na spisku članov še vedno prek 100 oseb, čeprav je med njimi še veliko takih, ki vseh obveznosti do društva (še) niso izpolnili.

Ob tem velja omeniti, da imamo na spisku precej takih, ki so se zanimali za delo v društvu. Njim smo navadno poslali predstavitev društva in po en ali več izvodov našega časopisa. Nekateri med njimi se po tem niso več oglasili. Ravno tako smo vsakogar, ki nam je posredoval svoj elektronski naslov, uvrstili na spisek tistih, ki dobivajo obvestila o aktualnih dogodkih prek elektronske pošte. Teh je trenutno na spisku 125.

Vsakega novega člana smo v društvu veseli. Ne zaradi članarine, ki jo od njega pričakujemo, čeprav je vsak krajcar dobrodošel za kritje izdatkov. Bolj smo vsakega veseli zato, ker se po pravilu izkaže, da tako prišlek kot dolgoletni člani drug od drugega marsikaj koristnega pridobimo. Za pridobivanje članov pa se prav nič ne trudimo. Saj je z vsakim članom tudi nekaj administrativnega in drugega dela. Tega pa si brez tajnika ne smemo nalagati preveč.

Vabim člane, da čimbolj sproti poravnajo svoje obveznosti. Najbolj enostavno se to opravi na društvenih srečanjih. S kritjem stroškov smo vedno nekoliko na tesnem, zato je toliko bolj dobrodošla morebitna finančna podpora sponzorjev, katerim se radi vsaj delno oddolžimo z objavo njihovega oglasa v našem časopisu. Tistim, ki so do sedaj uspeli pridobiti sponzorja, se za njihovo prizadevanje zahvaljujemo in vabimo še vse ostale, da sledijo njihovemu vzgledu.

Tokrat v imenu nas vseh izrekam dobrodošlico naslednjim novim članom:

Jurančič Aleš	4000 Kranj, Staneta Žagarja 50c
Merzel Alojzija	8000 Novo mesto, Vandotova 12
Urbančič Nela	1360 Vrhnika, Poštna ul. 7a
Žitko Janez	1360 Vrhnika, Mokrice 4
Mrzelj Peter	1360 Vrhnika, Pionirska 24, Verd
Pečar Janez	1360 Vrhnika, Kurirska pot 22
Šubelj-Srimšek Milica	1000 Ljubljana, Štihova 3
Stanojevič Jasmina	1000 Ljubljana, Zavetiška 10
Tomazo-Ravnik dr. Tatjana	4000 Kranj, Stara cesta 21
Štefančič dr. Marija	1000 Ljubljana, Česnikova 21
Istenič Walter	1370 Logatec, Pavšičeva 36
Vidnjevič Suzana	1000 Ljubljana, Jarška c. 13
Fajfar Angelca	4211 Mavčiče, Breg ob Savi 55
Šilc Jurij	1211 Lj.-Šmartno, C. Cirila Kosmača 51
Miklavc Vjeka	1000 Ljubljana, Smrtnikova 5
Arh Stane	4220 Škofja Loka, Podlubnik 160
Kejžar dr. Ivan	4000 Kranj, Gorenjesavska 14
Bofulin Radovan	3250 Rogaška Slatina, Irje 32
Gartner Janez	4220 Škofja Loka, Frankovo naselje 74
Vodopivec Beno	5000 Nova Gorica, XXX divizije 13a
Žagar Srečko	1000 Ljubljana, Gradaška 18

Koledar '99

Okvirni koledar društvenih dogodkov za leto 1999

Srečanja in predavanja bodo vsakič ob 18. uri zvečer v prostorih Svetovnega slovenskega kongresa na Cankarjevi ulici 1/IV v Ljubljani. Pridržujemo si pravico do spremembe.

- 12. 1. srečanje
- 26. 1. dr. Tomaž Pisanski: Računalniško grboslovje
- 9. 2. srečanje
- 23. 2. dr. Tatjana Tomazo-Ravnik: Matične knjige kot vir biodemografskih podatkov
- 9. 3. srečanje
- 23. 3. dr. Marija Makarovič: Rodoslovje in etnologija
- 13. 4. srečanje
- 20. 4. Felix Gundacker: Izkušnje profesionalnega rodoslovca
- 11. 5. srečanje
- 25. 5. dr. Marica Štefančič: Rodovniki človeštva
- 8. 6. srečanje
- 22. 6. Silvo Torkar: Predkrščanska osebna imena v slovenskih priimkih
- 6. 7. srečanje
- 20. 7. Dr. Janez Cvirn: Rodoslovje in študij zgodovine
- 10. 8. srečanje / gostišče Livada
- 14. 9. srečanje
- 25. 9. IV. konferenca SRD / Vrh Korena
- 12. 10. srečanje
- 26. 10. dr. Stane Granda: Pomen rodoslovja za novejšo politično zgodovino
- 9. 11. srečanje
- 23. 11. dr. Zvonka Zupanič-Slavec: Epikraniološka povezava družine grofov Celjskih
- 7. 12. srečanje
- 14. 12. bo objavljeno kasneje

Pregled vsebine dosedanjih števil časopisa Drevesa

Peter Hawlina

Letnik I, številka 1

Hawlina Peter / Zаметek
Hawlina Peter / Rodovnik in računalnik

Letnik I, številka 2

Hawlina Peter / Nova verzija programa Brother's Keeper - v prilogi naročilnica
Peterlin Albert / Predstavitev slovenskega rodoslovnega društva iz USA - pismo

Letnik I, številka 3

Hawlina Peter / Deset let gor ali dol
Hawlina Peter / Kateri software?
Hawlina Peter / Priporočila za delo pri zbiranju rodovniških podatkov
Kocmur Majda / Moji predniki

Letnik I, številka 4

Hawlina Peter / Medsebojni stiki
Toplišek Janez / Tečaj za delo z rodoslovnim računalniškim programom

Letnik II, številka 1

Grenko Leon / Društvo, krožek ali klub
Hawlina Peter / Kaj je genealogija I. del
Otošec dr. Božo / Genealogija (definicija iz Enciklopedije Slovenije)

Letnik II, številka 2

Gasparič Jože / Naučimo se branja gotice
Hawlina Peter / Biološki in zakoniti starši (oče)
Hawlina Peter / Kaj je genealogija II. del
Hawlina Peter / Prenasjanje arhivskega gradiva na sodobne medije I.
Južnič mag. Stanislav / Predstavitev
Kobi ing. Lojze / Rodovnik po Bachofnu
Toplišek Janez / Sodobni pripomočki pri rodoslovnem raziskovanju

Letnik II, številka 3

Drnovšek dr. Marjan / Družinski arhivi in njihov pomen
Hawlina Peter / Krožek jemlje slovo, društvo ponuja roko
Hawlina Peter / Prenos arhivskega gradiva na sodobne medije II.
Hudales Jože / Od zibel do groba: 1. O Mariji, Juriju in Heleni ter Sabini
Hudales Jože / Od zibel do groba: 2. Je ta človek na svet rojen...
Hudales Jože / Predstavitev - O moji zbirki podatkov iz matičnih knjig
Novakovič Nenad / Predstavitev - Vladarske rodbine
Švajgar ing. Rasto / Priimek, Family name, Familienname - odkod in zakaj I.
Toplišek Janez / Tečaj za delo s programom BK
Toplišek Janez / Uporaba skenerja pri rodoslovnem delu

Letnik II, številka 4

Hawlina Peter / Če ne boš nehal, te bom tožil
Hawlina Peter / Predsednikova vizija
Hawlina Peter / Prenos arhivskega gradiva na sodobne medije III.
Stanje v svetu, Dvakrat da, kdor hitro da
Hawlina Peter / Ustanovitev društva
Hudales Jože / Od zibel do groba: 3. Junij, julij, avgust, vino pij pa babe pust.

Hudales Jože / Od zibel do groba: 4. Nomen est omen - o imenih v 19. stoletju

Kobi ing. Lojze / Nekaj vrstic iz rodovnikarjeve beleznice
Rugale Mariano / Predstavitev - Nekaj o mojem rodoslovju in več o drugih stvareh okrog njega

Švajgar ing. Rasto / Priimek, Family name, Familienname - odkod in zakaj II.

Toplišek Janez / Zgodbe z interneta

Letnik II, številka 5

Drame Leon / Moje rodoslovno delo
Hawlina Peter / Iz tujega tiska
Hawlina Peter / Koliko prednikov so imeli moji predniki
Hawlina Peter / Naše društvo in društvo Slovenski Ščit
Hawlina Peter / Povej mi s kom se družiš
Hawlina Peter / Prenos arhivskega gradiva na sodobne medije IV.
Hudales Jože / Od zibel do groba: 5. Domača imena in priimki
Hudales Jože / Od zibel do groba: 6. Sem se oženil...
Pisanski dr. Tomaž / Genealogy online - recenzija
Pisanski dr. Tomaž / Postavimo podatke na ogled
Štukl mag. France / Ko smo izčrpali matične knjige...
Švajgar ing. Rasto / Priimek, Family name, Familienname - odkod in zakaj III.

Letnik II, številka 6

Gasparič Jože / Nekaj pogostih rodovniških izrazov v nemščini
Hawlina Peter / Iz tujega tiska - Genealogicko - heraldicky Hlas, Genealogical Computing
Hawlina Peter / Kako zdravo je tvoje drevo?
Hawlina Peter / Prenos arhivskega gradiva na sodobne nosilce V.
Hudales Jože / Od zibel do groba: 7. Ženi se pri pravi starosti
Hudales Jože / Od zibel do groba: 8.
Starostne razlike med ženinom in nevesto
Hudales Jože / Od zibel do groba: 9. Družine v 19. stoletju
Kobi ing. Lojze / Rodoslovni viri
Pisanski dr. Tomaž / Rodoslovje v Avstraliji
Šmitek ing. Janez / Predstavitev - Rodoslovje in krajevna zgodovina
Švajgar ing. Rasto / Priimek, Family name, Familienname - odkod in zakaj IV.

Letnik II, številka 7

Butina Vasja / Pisanje družinske kronike
Hawlina Peter / Prenos arhivskega gradiva na sodobne nosilce VI.
Hawlina Peter / Slovenian Genealogical society - introduction
Hawlina Peter / Slovensko rodoslovno društvo - predstavitev
Hudales Jože / Od zibel do groba: 10. Otroci, kolikor jih Bog da...
Hudales Jože / Od zibel do groba: 11. Rodnost žensk
Hudales Jože / Od zibel do groba: 12. Družinske oblike in tipi
Šmitek ing. Janez / Rodoslovje in krajevna zgodovina
Švajgar ing. Rasto / Priimek, Family name, Familienname - odkod in zakaj V.
Tomažič-Cvetko Jana / XVI. srečanje mladih raziskovalcev zgodovine v Stični

Letnik II, številka 8, 9

Artel Tomaž / Predstavitev - Raziskovanje porekla Artel
Butina Vasja / Raziskovanje izvora rodbine Butina
Donaldson / Srečna družinica
Hawlina Peter / Pisanje družinske kronike
Hawlina Peter / Prenos arhivskega gradiva na sodobne nosilce VII.
Hudales Jože / Od zibel do groba: 13. Kar mati rodi, vse se v prah spremeni.
Južnič mag. Stanislav / Pol tisočletja stari kočevski in kostelski urbarji
Kobi ing. Lojze / Nemška rodoslovna centrala v Leipzigu
Košir Matevž / Deželna deska za Kranjsko

Pisanski dr. Tomaž / Slovenski arhivi na internetu
Švajgar ing. Rasto / Priimek, Family name,
Familiennamen - odkod in zakaj VI.

Letnik II, številka 10

Anžič Sonja / Arhivsko gradivo, zanimivo za rodoslovne raziskave
v Zgodovinskem arhivu Ljubljana
Galjot Johan / Biti slovenske krvi bodi Slovencu v ponos I.
Hawlina Peter / Prenos arhivskega gradiva na sodobne nosilce VIII.
Hawlina Peter in
prof. Janez Suhadolc / Znak društva
Hudales Jože / Od zibel do groba: 14. Smrtnost po mesecih
Hudales Jože / Od zibel do groba: 15. Smrt žensk in smrt moških
Kobi ing. Lojze / Predstavitev
Pisanski dr. Tomaž / Helmove rodoslovna delavnica
Pisanski dr. Tomaž / Pokrajinski arhiv v Mariboru
Šmitek ing. Janez / Rodoslovje in demografija
Toplišek Janez / Brother's Keeper za WINDOWS okolje je v Ljubljani
Umek dr. Ema / Rodoslovni viri s posebnim ozirom na matične knjige

Letnik II, številka 11

Hawlina Peter / Kakšne so naše zbirke
Hawlina Peter / Kri ni voda; Družinska srečanja
Hawlina Peter / Potomci Martina Peruzzija
Hawlina Peter / Prenos arhivskega gradiva na sodobne nosilce IX.
Hudales Jože / Od zibel do groba: 16. Bog ga je dal, Bog ga je vzel...
Hudales Jože / Od zibel do groba: 17. In če bom star ali pa bolan...
Kerin ing. Andrej / Kerini in Stritarji
Kobi ing. Lojze / Moja izkušnja z organiziranjem družinskega srečanja
Medved Janko / Srečanja družine Sajtl
Nadja Gartner-Lenac / Predstavitev - Tržiški muzej
Pisanski dr. Tomaž / Osebnosti viri II. del
Schlamberger Niko / Geokodirana imena in priimki
Toplišek Janez / Iskanje avtohtonih prebivalcev s pomočjo sodobnih
rodoslovnih virov

Letnik II, številka 12

Galjot Johan / Biti slovenske krvi bodi Slovencu v ponos II. del
Hawlina Peter / Car Trajan ima kozja ušesa (Zaupnost podatkov)
Hawlina Peter / Poročilo o seji Upravnega odbora SRD
Hawlina Peter / Predsednikov obračun
Hawlina Peter / Pregled dosedanje vsebine
Hawlina Peter / Pregled programov za rodoslovno rabo
Hawlina Peter / Prenos arhivskega gradiva na sodobne nosilce X.
Hawlina Peter / Predstavitev
Klasinc dr. Peter P. / Družinski fond
Kos Marjana / Osebnosti ali družinski fond - kaj je to?
Novakovič Nenad / Knjižni fond NUK-a s področja rodoslovja
Šmitek Ing. Janez / Iz rodoslovnih virov
Vovko dr. Andrej / Slovenski šolski muzej
Vovko dr. Andrej / Uvod v rodoslovje za mlade ljudi

Letnik III, številka 1

Butina Vasja / Priročnik za rodovnikarje v 'help' datoteki
Hawlina Peter / Prenos arhivskega gradiva na sodobne
nosilce - XI.
Hawlina Peter / Manj poznani raziskovalni viri
ali Naši francoski predniki
Hawlina Peter / Kako zažeti
Hawlina Peter / Kaj delajo? Projekti v Nemčiji
Hawlina Peter / Kratka kategorizacija rodoslovcov
Južnič mag. Stanislav / Etnogeneza Kostelcev - Kostelski priimki
v preteklosti
Južnič mag. Stanislav / Uskoki - naši predniki
Kobi ing. Lojze / Vse ob svojem času

Kos Anton / Predstavitev
Rihtarsič Franci / Slovar krajevnih in osebnih imen

Letnik III, številka 2

Adam Lucijan / Iz radovljiškega urbarja za leto 1579
Gundacker ing. Felix / Rodoslovne raziskave v Avstriji
Hawlina Peter / Žlahta, strgana plahta
Hawlina Peter / Prenos arhivskega gradiva na sodobne nosilce - XII.
Južnič mag. Stanislav / Župniki kot rodoslovci v 19. stoletju
Kobi ing. Lojze / Župniki kot rodoslovci v 19. stoletju
Kobi ing. Lojze / O srečanju Kraigherjev
Kolar dr. Bogdan / Status animarum kot arhivsko gradivo
Kranjc Marijan / Predstavitev - Rodoslovni nasveti in neznanke
Kranjc Marjan / Odmev na prispevek Naši francoski predniki
Naglič Miha / Priprava za uvod v rodoslovje

Letnik III, številka 3-4

Adam Lucijan / Predstavitev
Adam Lucijan / 'Kranjci' iz vicedomskega urada za Kranjsko
Grasser H. Jerome / Varovanje rodoslovnega arhivskega gradiva
Hawlina Peter / Prenos arhivskega gradiva na sodobne nosilce - XIII.
Hawlina Peter / Pravična delitev
Hawlina Peter / Pregled dosedanje vsebine
Hawlina Peter / Naslovi slovenskih arhivov
Keber Janez / Raziskovanje priimkov v Sloveniji
Kobi ing. Lojze / Delo rodoslovne družbe v državi Utah
Kos Marjana / Družinski arhiv - kako ga voditi in hraniti
Logar Anton / Možnosti za raziskovanje vojnih žrtev
Mancini Tomaž / Obisk v knjižnici škotskega rodoslovnega društva
Novakovič Nenad / Rodoslovje in varstvo osebnih podatkov
Slekovec Dagmar / Vtisi o delu Slovenskega rodoslovnega društva
Toplišek mag. Janez / Diskusijska lista za uporabnike programa
Brother's Keeper
Toplišek mag. Janez / Varnostno kopiranje rodoslovnih podatkov

Letnik III, Posebna priloga - Gorenjske rodbine

Cvirn dr. Janez / Meščanska poroka
Gartner-Lenac Nadja / Stanovske poroke
Gašpersič Jože / Mazolli
Hawlina Peter / Gorenjske rodbine
Hawlina Peter / Potomci Štefana Mazolla
Novakovič Nenad / Gorenjska - zibelka mogočnih rodov
Žontar dr. Jože / Rodoslovje kot komponenta mormonske cerkve

Letnik IV, številka 1

Adam Lucijan / 'Kranjci' iz arhiva vicedomskega urada za Kranjsko II.
Berginc Marta / Predstavitev
Galjot Johan / Na Slovenskem smo mi gospodar III.
Hawlina Peter / Socialna genealogija in zgodovinska demografija v
sodelovanju z rodoslovnimi raziskavami
Hawlina Peter / Prenos arhivskega gradiva na računalniški medij XIV.
Hawlina Peter / Sistemi oštevilčenja
Hawlina Peter / Raziskave po naročilu
Hawlina Peter / Kolikšne so naše zbirke - Rezultati ankete za leto 1996
Hawlina Peter / Črkarska zmeda
Hawlina Peter / Knjige hiš v Škofji Loki
Hawlina Peter / Koliko praprababice živi v Sloveniji
Hawlina Peter / Kaj delajo - Eastman's Online Genealogy Newsletter
Kobi Lojze / Urejanje članskih in naročniških obveznosti
Košir mag. Matevž / Katastrski operat in zemljiška knjiga s posebnim
ozirom na genealoške raziskave
Rebolj Lidija / Predstavitev
Slekovec Dagmar / Kaj je prosopografija
Štukl dr. France / Prispevki k poznavanju domačih imen v zvezi z
upravnimi funkcijami

Letnik IV, številka 2-3

- Adam Lucijan / 'Kranjci' iz vicedomskega arhiva za Kranjsko III., I. oddelek
 Adam Stane / Miniature iz plemiškega rodoslovja I. Donesek k rodovniku čušperških kastelanov v 14. stoletju
 Butina Vasja / Pradomovina kostelskih Uskokov
 Catalano Virginia A. / Za koreninami
 Drame Leon / Prenos status animarum na elektronski medij
 Drnovšek dr. Marjan / Izseljevanje Slovencev; kdaj, od kod, kam, zakaj
 Galjot Johan / Biti slovenske krvi, bodi Slovencu v ponos! IV.
 Čez goré, polja, doni naj prek sveta
 Hawlina Peter / Kaj delajo - Preslikavanje arhivskega gradiva, ki ga opravlja Mormonska cerkev v vzhodni Evropi.
 Hawlina Peter / Prenos arhivskega gradiva na sodobne medije XV.
 Hawlina Peter / Kaj sem videl
 Hawlina Peter / Kaj povedo grobovi
 Hawlina Peter / Manjkajoči datumi
 Hawlina Peter / Ničvredna ponudba
 Hawlina Peter / Vzorci v svetu
 Hawlina Peter,
 Kobi ing. Lojze / Nekateri obsežnejši rodovniki
 Kobi ing. Lojze / Obveznosti članov
 Druga konferenca na temo Prenos arhivskega gradiva na sodobne medije
 Hawlina Peter / Poročilo o konferenci
 Pisanski dr. Tomaž / Status animarum v računalniku
 Ravnik dr. Mojca / Status animarum v nekaterih etnoloških raziskavah
 Theuerschuh Cerar Marija / Predstavitev
 Tomažič Anton / Internet - idealen medij za rodoslovce
 Torkar Silvo / O priimkih v Baški dolini

Letnik IV, številka 4

- Adam Stane / Miniature iz plemiškega rodoslovja (II.) Jamski oz. Kamenski iz Begunj do konca XIII. stoletja
 Artel Tomaž, Drame Leon / Kronike slovenskih župnij (poskus bibliografije)
 Batagelj Vladimir, / Pajek - program za analizo obsežnih
 Butina Vasja / Izdelava in oblikovanje lastne rodoslovne domače strani
 Florjančič Pavle / Razvojno drevo človeka
 Hawlina Peter / Prenos arhivskega gradiva na sodobne medije XVI.
 Hawlina Peter / 17. bataljon, ki ga vid'la več ne bom
 Hawlina Peter / Kaj delajo - Antonija Šifrer s sodelavci
 Hawlina Peter / Pregled dosedanje vsebine
 Kos Janez, Umek dr. Ema / Rod Marije Javeršek, matere Josipa Broza - Tita
 Lapajne dr. Branka / Useful Tips for Conducting Genealogical Research in Slovenia; Kako se lotiti rodoslovnih raziskav v Sloveniji
 Matič mag. Dragan / Zgodnji rodoslovni viri
 Mrvar mag. Andrej / omrežij. Uporaba v rodoslovju
 Otorepec dr. Božo / Od kod ime Ljubljana
 Slekovec Dagmar / Predstavitev
 Stergulc Andrej / Družinski priimki v Bovecu - 1700-1947
 Umek dr. Ema / Civilne matične knjige na slovenskem ozemlju pred letom 1946

Letnik V, številka 1 - 2

- Adam Lucijan / "Kranjci" iz arhiva Vicedomskega urada za Kranjsko IV.
 Adam Stane / Miniature iz plemiškega rodoslovja - Gutenberski do konca XIII. stoletja
 Benedejčič Lea / Rodovniki znamenitih Slovencev
 Dolinar France M. / Cerkevna uprava in Slovenci
 Florjančič A. P. / Zgodba dolga tisoč let
 Galjot Johan / Biti Slovenske krvi, bodo Slovencem v ponos - Vremena bodo Kranjcem se zjasnila
 Hawlina Peter / Prenos arhivskega gradiva na sodobne medije XVII.
 Hawlina Peter / Kranjska in zamorec s krono

- Johnson Lill J. / Challenges Slovenian Descendants Face in Their Ancestral Research
 Keber Janez / Živalski nazivi v imenoslovju
 Kobi Lojze / Članske obveznosti
 Košuta Miroslav / Tržaška izstevanka
 Novaković Nenad / Kdo se najraje skriva?
 Piber Donat / Kronike slovenskih župnij
 Slekovec Dagmar / Dva poskusa prosopografske obdelave
 Šmid France / Kaj delamo - Narečje, del rodoslovnih raziskav
 Toplišek Janez / Kolikšne so naše zbirke
 Torkar Silvo / O priimku ČUFER/ČUFAR
 Voje Andrej / Kaj delamo
 Zajc Dane / Mrtve stvari

Letnik V, številka 3 - katalog k razstavi

- Bernik dr. France / Sporočilo častnega pokrovitelja
 Florjančič A. P. / Prateča Lilith
 Hawlina Peter / Uvod
 Hawlina Peter / Od kdaj rodoslovje
 Hawlina Peter / Loški rodovniki
 Hawlina Peter / Rodoslovno delo Antonije Cegnar
 Hawlina Peter / Nekateri klasični prikazi
 Hawlina Peter / Rodoslovni viri
 Hawlina Peter / Krajevne monografije
 Hawlina Peter / Rodovniki zaradi materialnih interesov
 Hawlina Peter / Družinska srečanja
 Hawlina Peter / Rodoslovje v svetu
 Hawlina Peter / Rodoslovje in računalnik
 Hawlina Peter / You Were Not Born Yesterday
 Lotrič Albin / Center za družinske raziskave

Letnik V, številka 4

- Adam Lucijan / Kranjci iz arhiva Vicedomskega urada za Kranjsko IV.
 Benedejčič mag. Lea, Sinigoj Jože / Kaj delamo
 Benedejčič mag. Lea / Zbirka rodovnikov znanih Slovencev
 Čop Stanko / Rodovniki literatov iz vasi pod Stolom
 Dežman Jože / Gorenjskim elitam naproti
 Drame Leon / Poročilo o Simpoziju Rodovniki znanih Slovencev
 Drame Leon / Rodovniki znanih Slovencev v zbirki / evropskega plemstva
 Florjančič A. P. / A. E. I. O. U.
 Galjot Johan / Biti slovenske krvi, bodi Slovencu v ponos V.
 Gornick Alan, Jr. / A Dream Come True
 Hawlina Peter / Zgodba z naslovne strani
 Hawlina Peter / Nova funkcija v programu PAJEK
 Hawlina Peter / Prenos arhivskega gradiva na sodobne medije XVIII.
 Hawlina Peter / Rodovniki za splošno rabo
 Hawlina Peter / Pariški rodoslovni utrinki
 Jakopin Franc / Slovenska priimkovna pokrajina
 Junkers dr. Günter / (Računalniški) Rodoslovni projekti v Nemčiji
 Kobi Lojze / Grafični prikazi večjih rodovnikov.
 Kos Anton / Rodovnik škofa Slomška
 Lapajne Branka / Kaj povezuje Huga Wolfa, Herberta von Karajana in Slovenijo?
 Lapajne Branka / Kako nam rodoslovje pomaga rešiti zgodovinske skrivnosti
 Pisanski Tomaž / Obisk pruskega arhiva v Berlinu
 Pregled vsebine dosedanjih številk časopisa Drevesa
 Rihtaršič Franci / Novosti v rodovniku Jurija Vege
 Sinobad Jurij / Seznam hiš, njihovih lastnikov in domačih hišnih imen po popisnih številkah v letih 1826 in 1868
 Sinobad mag. Jure / Dežela - kulturnozgodovinski oris Radovljske ravnine
 Stanojevič Jasmina / Kaj delajo - Rodoslovno delo Justine Kramar, por. Jagodič

Pregled po avtorjih

Lucijan Adam, r. 7. 4. 1973 na Jesenicah, študent zgodovine in bibliotekarstva.

Iz radovljjskega urbarja za leto 1579	III/2
'Kranjci' iz Vicedomskega urada za Kranjsko (I)	III/3-4
Predstavitev dela	III/3-4
'Kranjci' iz arhiva Vicedomskega urada za Kranjsko (II.)	IV/1
'Kranjci' iz arhiva Vicedomskega urada za Kranjsko (III. del, 1. oddelek)	IV/2-3
'Kranjci' iz arhiva Vicedomskega urada za Kranjsko (III. del, 2. oddelek)	V/1-2
Kranjci iz arhiva Vicedomskega urada / za Kranjsko (IV del)	V/4

Stanislav Adam, r. 2. 4. 1950 v Radovljici. Končal srednjo šolo. Dvajset let se ukvarja z ljubiteljskim raziskovanjem rodoslovja, zlasti kranjskih srednjeveških plemiških rodbin.

Miniature iz plemiškega rodoslovja (I.) - Donesek k rodovniku Čušperskih kastelanov v 14. stoletju	IV/2-3
Miniature iz plemiškega rodoslovja (II. del) Jamski oz. Kamenski iz Begunj do konca XIII. stoletja	IV/4
Miniature iz plemiškega rodoslovja (III. del)	V/1-2
Miniature iz plemiškega rodoslovja - Gutenberški do konca XIII. stoletja	

Sonja Anžič, r. 8. 9. 1963 v Ljubljani, diplomirala iz zgodovine na Filozofski fakulteti v Ljubljani, zaposlena v Arhivu RS na področju uprave.

Arhivsko gradivo, zanimivo za rodoslovne raziskave v Zgodovinskem arhivu Ljubljana	II/10
--	-------

Tomaž Artel, r. 1. 12. 1948 v Ljubljani, končal srednjo elektro šolo, zaposlen kot tehnik v tovarni Miele v Švici.

Predstavitev - Raziskovanje porekla Artel	II/8, 9
Kronike slovenskih župnij (poskus bibliografije)	IV/4

Vladimir Batagelj, r. 1948 v Idriji, izredni profesor za diskretno in računalniško matematiko na Univerzi v Ljubljani, FMF, Oddelek za matematiko in mehaniko. Ukvarja se predvsem s problemi analize podatkov, teorijo grafov, teoretičnimi osnovami računalništva in uporabo informacijske tehnologije v izobraževanju.

Pajek - program za analizo obsežnih omrežij. Uporaba v rodoslovju	IV/4
---	------

Lea Benedejčič, r. 1969 v Ljubljani. Diplomirala iz ekonomije in magistrirala iz poslovedenja in organizacije (MBA). Zaposlena kot vodja organizacije v DHL v Ljubljani.

Rodovniki znamenitih Slovencev	V/1-2
Zgodbe mojih tet	V/4
Zbirka rodovnikov znanih Slovencev	V/4

Vasja Butina, r. 10. 5. 1948 v Ljubljani, diplomiral na Višji upravni šoli v Ljubljani, absolvent na Fakulteti za organizacijske vede v Kranju.

Pisanje družinske kronike	II/7
Raziskovanje izvora rodbine Butina	II/8, 9
Priročnik za rodovnikarje v 'help' datoteki	III/1
Pradomovina kostelskih Uskokov	IV/2-3
Izdelava in oblikovanje lastne rodoslovne domače strani	IV/4

Virginia A. Catalano, r. 1948 v South Carolina, profesorica matematike, mati petih otrok in zasvojena z računalnikom.

Za koreninami	IV/2-3
---------------	--------

Dr. Janez Cvirn, r. 22. 4. 1960 v Celju, diplomiral in doktoriral na Filozofski fakulteti v Ljubljani, kjer je zaposlen kot docent za slovensko zgodovino XIX. stoletja.

Meščanska poroka	III/P
------------------	-------

Stanko Čop, r. 1925 v Žirovnici, dipl. ing. metalurgije, od 1987 upokojen, prej tehnolog jeklarne v Železarni Jesenice.

Rodovniki literatov iz vasi pod Stolom	V/4
--	-----

France M. Dolinar, r. 11. 11. 1941 v Sušinah. Leta 1967 diplomiral na Teološki fakulteti in leta 1974 na Filozofski fakulteti, kjer je doktoriral iz zgodovine. Zaposlen v Arhivu Republike Slovenije in je izredni profesor zgodovine na Filozofski fakulteti v Ljubljani.

Cerkvena uprava in Slovenci	V/1-2
-----------------------------	-------

Leon Drame, r. 20. 7. 1956 v Celju, maturiral na gimnaziji v Postojni, zaposlen kot projektni sodelavec na Inštitutu za raziskavo Krasa v Postojni.

Moje rodoslovno delo	II/5
Prenos status animarum na elektronski medij	IV/2-3
Kronike slovenskih župnij (poskus bibliografije)	IV/2-3
Poročilo o Simpoziju Rodovniki znanih Slovencev	V/4
Rodovniki znanih Slovencev v zbirki evropskega plemstva	V/4

Jože Dežman, r. 29. 9. 1955 v Lescah. Diplomiral iz zgodovine na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Zaposlen kot višji kustos v Gorenjskem muzeju v Kranju. Posebej proučeval II. svetovno vojno (žrtve, posledice vojne, partizani, mobilizacija v nemško vojsko).

Gorenjskim elitam naproti	V/4
---------------------------	-----

Dr. Marjan Drnovšek, r. 1948 v Ljubljani, na Filozofski fakulteti diplomiral iz zgodovine, doktorat s področja zgodovine slovenskega izseljenstva. Višji znanstveni sodelavec na Inštitutu za slovensko izseljenstvo na ZRC SAZU.

Družinski arhivi in njihov pomen	II/3
Izseljevanje Slovencev: kdaj, od kod, kam, zakaj	IV/2-3

Alojzij Pavel Florjančič, r. 10. 10. 1940 na Uršnih selih pri Dol. Toplicah. Na Ljubljanski univerzi diplomiral iz geologije, specializiral iz jedrskih surovin. Bil glavni geolog v Rudniku urana Žirovski vrh. Zaradi 'zelene' politike predčasno upokojen. Tajnik Muzejskega društva Škofja Loka. Ureja več glasil, sodeluje z Enciklopedijo Slovenije in drugimi institucijami na področju montanistike.

Razvojno drevo človeka	IV/4
Zgodba dolga tisoč let	V/1-2
Prateta Lilith	V/3
A. E. I. O. U.	V/4

Johan Galjot (ing. Janez Suhadolc), r. 3. 7. 1942 v Ljubljani, profesor na Fakulteti za arhitekturo v Ljubljani za predmet Prostoročno risanje.

Biti slovenske krvi bodi Slovencu v ponos I. del	II/10
Biti slovenske krvi bodi Slovencu v ponos II. del	II/12
Biti slovenske krvi bodi Slovencu v ponos III. del	
- Na Slovenskem smo mi gospodar	IV/2-3
Biti slovenske krvi bodi Slovencu v ponos IV. del	
- Vremena bodo Kranjcem se zjasnila	V/1-2
Biti slovenske krvi, bodi Slovencu v ponos V. del	
- Zakaj je Helena Blagne bolj znana kot Janez Lajovic	V/4

Nadja Gartner - Lenac, r. 16. 6. 1965 na Jesenicah. Diplomirala iz etnologije in geografije na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Kustosinja etnologinja v Tržiškem muzeju.

Predstavitev - Tržiški muzej	II/11
Stanovske poroke	III/P

Jože Gasparič, r. 24. 2. 1920 v Mariboru, končal grafično akademijo na Dunaju, delal kot lektor v tiskarni Delo in predaval na višji grafični šoli v Ljubljani.

Naučimo se branja gotice	II/2
Nekaj pogostih rodovniških izrazov v nemščini	II/6

Jože Gašpersič, r. 1896, (u. 1964) v Kropi, diplomirani ekonomist, ravnatelj žebljarske zadruge v Kropi, vsestranski kulturni delavec, skladatelj in zborovodja, krajevni zgodovinar in rodoslovec, vodja kovaškega muzeja, umri leta 1964 v Kropi.

Mazolli III/P

Alan Gornick, r. 1942 v New Yorku, direktor fotografije v Motton Picture and Television Industry. Specialist za fotografijo pod vodo, v zraku, pirotehniko, akcijo in posebne efekte. Članke in fotografije objavlja v časopisih in knjigah. Svoje fotografije je razstavljal samostojno in skupinsko. Objavlja jih tudi na zgoščenkah. Veseli ga streljanje, lov, ribolov, smučanje, jadranje in rodoslovje.

A Dream Come True V/4

Jerome H. Grasser je zaposlen pri Genealogical Society of Utah in je zadalžen za pridobivanje dovoljenj za preslikavanje arhivskega gradiva na mikrofilm. Deluje na področju Srednje Evrope.

Varovanje rodoslovnega arhivskega gradiva III/34

Leon Grenko, r. 11. 10. 1964 v Celju, diplomiral iz psihologije na Filozofski fakulteti v Ljubljani, zaposlen kot vodja internata in pomočnik ravnatelja v Zavodu za usposabljanje invalidne mladine v Kamniku.

Društvo, krožek ali klub? I/1

Peter Hawlina, r. 9. 8. 1941 v Ljubljani, kjer je diplomiral na Ekonomski fakulteti. Delal na področju informatike.

Rodovnik in računalnik I/1

Nova verzija programa Brother's Keeper - v prilogi naročilnica I/2

Deset let gor ali dol I/3

Kateri software? I/3

Priporočila za delo pri zbiranju rodovniških podatkov I/3

Medsebojni stiki I/4

Kaj je genealogija? I. del II/1

Biološki in zakoniti starši (oče) II/2

Kaj je genealogija II. del II/2

Prenašanje arhivskega gradiva na sodobne medije I. II/2

Krožek jemlje slovo, društvo ponuja roko II/3

Prenos arhivskega gradiva na sodobne medije II. II/3

Če ne boš nehal, te bom tožil II/4

Predsednikova vizija II/4

Prenos arhivskega gradiva na sodobne medije III.

Stanje v svetu,

Dvakrat da, kdor hitro da II/4

Ustanovitev društva II/4

Iz tujega tiska II/5

Koliko prednikov so imeli moji predniki II/5

Naše društvo in društvo Slovenski Ščit II/5

Povej mi s kom se družiš II/5

Prenos arhivskega gradiva na sodobne medije IV. II/5

Iz tujega tiska II/6

Kako zdravo je tvoje drevo? II/6

Prenos arhivskega gradiva na sodobne nosilce V. II/6

Prenos arhivskega gradiva na sodobne nosilce VI. II/7

Slovenian Genealogical society - introduction II/7

Slovensko rodoslovno društvo - predstavitev II/7

Pisanje družinske kronike II/8, 9

Prenos arhivskega gradiva na sodobne nosilce VII. II/8, 9

Prenos arhivskega gradiva na sodobne nosilce VIII. II/10

Znak društva (avtor prof. Janez Suhadolc) II/10

Kakšne so naše zbirke II/11

Kri ni voda; Družinska srečanja II/11

Potomci Martina Peruzzija II/11

Prenos arhivskega gradiva na sodobne nosilce IX. II/11

Car Trajan ima kozja ušesa (Zaupnost podatkov) II/12

Poročilo o seji Upravnega odbora SRD II/12

Predsednikov obračun II/12

Pregled dosedanje vsebine II/12

Pregled programov za rodoslovno rabo II/12

Prenos arhivskega gradiva na sodobne nosilce X. II/12

Profil člana II/12

Prenos arhivskega gradiva na sodobne nosilce XI. III/1

Manj poznani raziskovalni viri ali Naši francoski predniki III/1

Kako začeti III/1

Projekti v Nemčiji III/1

Kratka kategorizacija rodoslovcev III/1

Zlahta, strgana plahta III/2

Prenos arhivskega gradiva na sodobne nosilce XII. III/2

Prenos arhivskega gradiva na sodobne nosilce XIII. III/34

Pravična delitev III/34

Pregled dosedanje vsebine III/34

Naslovi slovenskih arhivov III/34

Gorenjske rodbine III/P

Potomci Štefana Mazolla III/P

Socialna genealogija in zgodovinska demografija v sodelovanju z rodoslovnimi raziskavami IV/1

Prenos arhivskega gradiva na računalniški medij, XIV. del IV/1

Sistemi oštevilčenja IV/1

Raziskave po naročilu IV/1

Kolikšne so naše zbirke - Rezultati ankete za leto 1996 IV/1

Črkarska zmeda IV/1

Knjige hiš v Škofji Loki IV/1

Koliko praprababic živi v Sloveniji IV/1

Kaj delajo - Eastman's Online Genealogy Newsletter IV/1

Prenos arhivskega gradiva na računalniški medij, XV. del IV/2-3

Kaj sem videl IV/2-3

Kaj povedo grobovi IV/2-3

Manjkajoči datumi IV/2-3

Poročilo o II. konferenci IV/2-3

Nekateri obsežnejši rodovniki IV/2-3

Vzorci iz tujine IV/2-3

Kaj delajo - Preslikavanje arhivskega gradiva IV/2-3

Ničvredne ponudbe IV/2-3

Prenos arhivskega gradiva na sodobne medije (XVI. del) IV/4

17. bataljon, ki ga vid'la več ne bom IV/4

Kaj delajo - Antonija Šifer s sodelavci IV/4

Pregled dosedanje vsebine IV/4

Prenos arhivskega gradiva na sodobne medije (XVII. del) V/1-2

Kranjska in zamorc s krono V/1-2

Uvod k razstavi V/3

Od kdaj rodoslovje V/3

Loški rodovniki V/3

Rodoslovno delo Antonije Cegnar V/3

Nekateri klasični prikazi V/3

Rodoslovni viri V/3

Krajevne monografije V/3

Rodovniki zaradi materialnih interesov V/3

Družinska srečanja V/3

Rodoslovje v svetu V/3

Rodoslovje in računalnik V/3

You Were Not Born Yesterday V/3

Zgodba z naslovne strani V/4

Nova funkcija v programu PAJEK V/4

Prenos arhivskega gradiva na sodobne / medije (XVIII. del) V/4

Rodovniki za splošno rabo V/4

Pariški rodoslovni utrinki V/4

Mag. Jože Hudaes, r. 7. 6. 1955 v Celju, diplomiral iz zgodovine in sociologije, magistriral iz etnologije na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Zaposlen kot vodja velenjskega muzeja. Glavni področji raziskovanja sta socialna zgodovina in etnologija, zlasti 19. stoletja.

Od zibel do groba; 1. O Mariji, Juriju in Heleni ter Sabini II/3

Od zibel do groba; 2. Je ta človek na svet rojen. . . II/3

Predstavitev - O moji zbirki podatkov iz matičnih knjig II/3

Od zibel do groba; 3. Junij, julij, avgust, vino pij pa babe pust. . . II/4

Od zibel do groba; 4. Nomen est omen - o imenih v 19. stoletju II/4

Od zibel do groba; 5. Domača imena in priimki II/5

Od zibel do groba; 6. Sem se oženil. . . II/5

Od zibel do groba; 7. Ženi se pri pravi starosti II/6

Od zibel do groba; 8. Starostne razlike med ženinom in nevesto	II/6
Od zibel do groba; 9. Družine v 19. stoletju	II/6
Od zibel do groba; 11. Rodnost žensk	II/7
Od zibel do groba; 12. Družinske oblike in tipi	II/7
Od zibel do groba; 10. Otroci, kolikor jih Bog da...	II/7
Od zibel do groba; 13. Kar mati rodi, vse se v prah spremeni...	II/8, 9
Od zibel do groba; 14. Smrt po mesecih	II/10
Od zibel do groba; 15. Smrt žensk in smrt moških	II/10
Od zibel do groba; 16. Bog ga je dal, Bog ga je vzel...	II/11
Od zibel do groba; 17. In če bom star ali pa bolan...	II/11

Prof. dr. France Jakopin, r. 29. 9. 1921 v Dramljah, jezikoslovec, redni član SAZU. Razprave iz vzhodnoslovanskih jezikov, zgodovine slavistike in slovenistike ter slovenskega imenoslovja. Slovnica ruskega knjižnega jezika (1968).

Slovenska priimkovna pokrajina V/4

Jill J. Johnson, r. 1958 v Minneapolisu, MN, študirala poslovne vede in diplomirala iz poslovanja. Dela v lastni svetovalni firmi na področju raziskav, načrtovanja in razvoja poslovne strategije. Je svetovalka predsednika in Kongresa ZDA za področje drobnega gospodarstva.

Challenges Slovenian Descendants Face in Their Ancestral Research V/1-2

Günter Junkers, r. 1943 v Rheydtu v Severnem Porenju. Kemik. Član West-deutsche Gesellschaft für Familienkunde (podpredsednik), Arbeitskreis donauschwäbischer Familienforscher (urednik Donauschwäbische Familienkundliche Forschungsblätter), Verein für Computergenealogie, Lünen, in sourednik časopisa COMPUTERGENEALOGIE.

(Računalniški) Rodoslovni projekti v Nemčiji V/4

Mag. Stanislav Južnič, r. 11. 12. 1955 v San Franciscu, USA, diplomiral iz fizike na ENT in magistriral iz zgodovine na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Zaposlen kot profesor.

Predstavitve	II/2
Pol tisočletja stari kočevski in kostelski urbarji	II/8, 9
Etnogeneza Kostelcev - Kostelski priimki v preteklosti	III/1
Uskoki - naši predniki	III/1
Župniki kot rodoslovci v 19. stoletju	III/2

Prof. Janez Keber, r. 27. 3. 1943 v Budni vasi pri Šentjanžu na Dolenjskem. Diplomiral je na Filozofski fakulteti v Ljubljani na oddelku za slovanske jezike. Profesor slovenščine in ruščine. Zaposlen kot raziskovalec na inštitutu za slovenski jezik na ZRC SAZU.

Raziskovanje priimkov v Sloveniji	III/34
Živalski nazivi v rodoslovju	V/1-2

Ing. Andrej Kerin, r. 18. 10. 1941 v Ljubljani, diplomiral iz gradbeništva na FAGG v Ljubljani in magistriral iz organizacije. Dela kot svetovalec glavnega direktorja na SCT v Ljubljani.

Kerini in Stritarji II/11

Dr. Peter Pavel Klasinc, r. 1964 v Mariboru, diplomiral iz zgodovine in umetnostne zgodovine na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Magistriral in doktoriral na Vseučilišču v Zagrebu. Arhivist in direktor Mednarodnega inštituta arhivskih znanosti.

Družinski fondii II/12

Ing. Lojze Kobi, r. 17. 11. 1929 v Ljubljani, diplomiral na Fakulteti za kemijo v Ljubljani. Delal v industriji, nato kot samostojni podjetnik v Avstriji.

Rodovnik po Bachofnu	II/2
Nekaj vrstic iz rodovnikarjeve beleznice	II/4
Rodoslovni viri	II/6
Nemška rodoslovna centrala v Leipzigu	II/8, 9
Predstavitve	II/10
Moja izkušnja z organiziranjem družinskega srečanja	II/11
Vse ob svojem času	III/1
Župniki kot rodoslovci v 19. stoletju	III/2

Osrečanju Kraigherjev	III/2
Delo rodoslovne družbe v državi Utah	III/34
Urejanje članskih in naročniških obveznosti	IV/1
Članske obveznosti	V/1-2
Grafični prikazi večjih rodovnikov.	V/4

Majda Kocmur, r. 23. 2. 1948 v Senovem, diplomirala iz zgodovine in slovenskega jezika na Pedagoški akademiji v Ljubljani, zaposlena v Arhivu RS na področju matičnih knjig.

Moji predniki I/3

Dr. Bogdan Kolar, r. 1954 v Celju. Profesor zgodovine in angleščine. Doktoriral na Teološki fakulteti. Vodja Nadškofijskega arhiva.

Status animarum kot arhivsko gradivo III/2

Anton Kos, r. 5. 5. 1941 v Kostanjku pri Krškem, končal je srednjo tehnično šolo elektro smeri.

Predstavitve dela	III/1
Rodovnik škofa Slomska	V/4

Janez Kos, r. 1935 v Šentjanžu. Kustos v pokoju.

Rod Marije Javeršek, matere Josipa Broza-Tita IV/4

Marijana Kos, r. 8. 1. 1968 v Ljubljani, diplomirala iz zgodovine in etnologije na Filozofski fakulteti v Ljubljani, zaposlena kot arhivist v Zgodovinskem arhivu Slovenije, dela na področju arhivskega gradiva društev in posameznikov.

Osební ali družinski fond - kaj je to?	II/12
Družinski arhiv - kako ga voditi in hraniti	III/34

Matevž Kosir, r. 26. 11. 1964 v Kranju, diplomiral iz zgodovine in sociologije kulture na Filozofski fakulteti v Ljubljani, zaposlen v Arhivu RS.

Deželna deska za Kranjsko	II/8, 9
Katastrski operat in zemljiška knjiga s posebnim ozirom na genealoške raziskave	IV/1
Marjan Kranjc, r. 15. 1. 1935 v Kumanovem. General-major v pokoju.	
Rodoslovni nasveti in neznanke	III/2
Odmev na prispevek Naši francoski predniki	III/2

Dr. Branka Lapajne, r. 1949 v Sloveniji, diplomirala iz zgodovine na univerzi v Torontu in doktorirala v Londonu. Prek dvajset let se ukvarja z rodoslovjem, zadnjih šest let tudi z raziskavami po naročilu. Izdala je knjigo *Researching You Slovenian Ancestors*.

Kako se lotiti rodoslovnih raziskav v Sloveniji	IV/4
Kaj povezuje Huga Wolfa, Herberta von Karajana in Slovenijo	V/4
Kako nam rodoslovje pomaga rešiti zgodovinske skrivnosti	V/4

Anton Logar, r. 26. 11. 1924 v Zagorju. Diploma tehnične srednje šole. Delal v elektrogospodarstvu. Od leta 1985 upokojen.

Možnosti za raziskovanje vojnih žrtev III/34

Albin Lotrič, r. 19. 08. 1963, na Jesenicah, diplomiral na Fakulteti za organizacijske vede v Kranju, zaposlen v službi za informacijsko tehnologijo na Ministrstvu za finance. Poznavalec področja rodoslovnih raziskav v Cerkvi Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni.

Center za družinske raziskave V/3

Tomaž Mancini, r. 20. 8. 1950 v Ljubljani, profesor geografije in sociologije, zaposlen na Slovenskem zavarovalnem biroju.

Obisk v knjižnici škotskega rodoslovnega društva III/34

Dragan Matić, r. 21. 6. 1964 v Postojni, diplomiral in magistriral iz zgodovine na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Dela v Zgodovinskem arhivu Ljubljana na resorju za starejše gradivo. Poleg službenih obveznosti se ukvarja tudi z kulturno-politično zgodovino 19. stoletja.

Zgodnji rodoslovni viri IV/4

Janko Medved, r. 10. 5. 1964 v Ljubljani, diplomiral na Ekonomski fakulteti, zaposlen kot zunanjetrgovinski referent v podjetju Dom d. o. o. v Ljubljani

Srečanja družine Sajil II/11

Mag. Andrej Mrvar, r. 8. 10. 1967 v Ljubljani, diplomiral na Fakulteti za elektrotehniko in računalništvo in tam leta 1995 magistriral iz računalništva. Zaposlen na Fakulteti za družbene vede kot asistent za področje računalništva in statistike. Trenutno pripravlja doktorat iz analize velikih omrežij.

Pajek - program za analizo obsežnih omrežij. Uporaba v rodoslovju IV/4

Miha Naglič, r. 24. 4. 1952 v Stari vasi, ki je ni več. Diplomiral iz filozofije in sociologije. Ima status samostojnega kulturnega ustvarjalca. Preživlja se pretežno s publicistiko. Ureja zbornik Žirovski občasnik.

Priprava za uvod v rodoslovje III/2

Nenad Novaković, r. 19. 6. 1967 v Ljubljani, diplomiral na Pravni fakulteti v Ljubljani, dela na področju bančništva.

Predstavitev - Vladarske rodbine II/3
Knjižni fondi NUK-a s področja rodoslovja II/12
Rodoslovje in varstvo osebnih podatkov III/3-4
Gorenjska - zibelka mogočnih rodov III/P
Kdo se najraje skriva V/1-2

Dr. Božo Otarepec, r. 24. 12. 1924 v Orehovcu, diplomiral in doktoriral na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Raziskoval krajevno zgodovino, zgodovino gradov, diplomatiko, sfragistiko in heraldiko.

Genealogija (definicija iz Enciklopedije Slovenije) II/1
Od kod ime Ljubljana IV/4
Donat Piber, r. V/1-2
Kronike slovenskih župnij

Dr. Tomaž Pisanski, r. 24. 5. 1949 v Ljubljani, kjer je diplomiral, doktoriral in predava kot redni profesor na Fakulteti za matematiko in fiziko.

Genealogy online - recenzija II/5
Postavimo podatke na ogled II/5
Rodoslovje v Avstraliji II/6
Slovenski arhivi na internetu II/8, 9
Helmova rodoslovna delavnica II/10
Pokrajinski arhiv v Mariboru II/10
Osebnosti II. del II/11
Status animarum v računalniku IV/2-3
Obisk pruskega arhiva v Berlinu V/4

Dr. Mojca Ravnik, r. 1947 v Ljubljani. Diplomirala iz etnologije in umetnostne zgodovine na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Leta 1995 doktorirala iz etnoloških znanosti. Dela na Inštitutu za slovensko narodopisje na Znanstveno-raziskovalnem centru SAZU

Status animarum v nekaterih etnoloških raziskavah IV/2-3

Franci Rihtaršič, r. 30. 9. 1929 v Hrušici pri Jesenicah. Diplomiral na Visoki pedagoški šoli na Reki. Delal kot profesor strojništva. Od leta 1991 upokojen.

Slovar krajevnih in osebnih imen III/1
Novosti v rodovniku Jurija Vege V/4

Mariano Rugale, r. 7. 11. 1921 v Logatcu, višja izobrazba, delal na področju financ.

Nekaj o mojem rodoslovju in več o drugih stvareh okrog njega II/4

Ing. Niko Schlamberger, r. 24. 12. 1942 v Kranju, diplomiral na Fakulteti za strojništvo v Ljubljani, delal na različnih vodilnih položajih na področju informatike in informacijske tehnologije, zdaj svetovalec vlade na Statističnem uradu RS.

Geokodirana imena in priimki II/11

Jože Sinigoj, r. 1946 v Šmartnem pri Litiji, zaposlen v Industriji usnja Vrhnika, v oddelku za razvoj in tehnološko pripravo.

Drejevi iz Dorenberka in Kosovi iz Zasavja V/4

Mag. Jure Sinobad, r. 6. 2. 1964 na Jesenicah, diplomiral na Pedagoški akademiji in magistriral iz zgodovine na Filozofski fakulteti. Zaposlen kot bibliotekar v knjižnici A. T. Linhart v Radovljici.

Seznam hiš in njihovih lastnikov v Radovljici V/4

Dežela - kulturnozgodovinski oris Radovljiške ravnine V/4

Dagmar Slekovec, r. 28. 2. 1929 v Ljubljani. Diplomirala iz biologije. Delala kot profesor biologije na Gimnaziji v Kopru. Od 1988 upokojena.

Vtisi o delu Slovenskega rodoslovnega društva III/3-4
Kaj je prosopografija IV/1
Dva poskusa prosopografske obdelave V/1-2

Jasmina Stanojević, r. 6. 11. 1966 v Ljubljani, absolventka višješolskega študija računalništva in informatike, zaposlena v računalniškem centru na Fakulteti za matematiko in fiziko v Ljubljani.

Rodoslovno delo Justine Kramar, por. Jagodič V/4

Andrej Stergulc, r. 1927 v Bovecu, končal italijansko trgovsko šolo. Upokojeni bovški župan.

Družinski priimki v Bovecu - 1700-1947 IV/4

Franc Šmid, r. 12. 11. 1927 v Dugi Resi. Dipl. ing. elektrotehnike in mag. organizacijskih znanosti. Upok. pom. direktorja na Zavodu za hlajenje in klimatizacijo.

Kaj delamo - Narečje, del rodoslovnih raziskav V1-2
Zgodovina hiš Južne Koroške V/4
Še nekaj o "prateti" Lilitih V/4

Ing. Janez Šmitek, r. 29. 8. 1916 v Kropi, diplomiral iz strojništva na Tehnični fakulteti v Zagrebu. Specializacija za študij dela v Parizu. Konstruktor in predavatelj na Višji tehniški varnostni šoli v Ljubljani.

Predstavitev - Rodoslovje in krajevna zgodovina II/6
Rodoslovje in krajevna zgodovina II/7
Rodoslovje in demografija II/10
Iz rodoslovnih virov II/12

Dr. France Štukl, r. 5. 9. 1942 v Celovcu, maturiral v Škofji Loki. Diplomiral iz zgodovine in umetnostne zgodovine na Filozofski fakulteti v Ljubljani, tam tudi doktoriral. Zaposlen kot vodja škofoške enote Zgodovinskega arhiva Ljubljana. Ukvarja se s proučevanjem lokalne zgodovine in umetnostne zgodovine.

Ko smo izčrpali matične knjige... II/5
Prispevki k poznavanju domačih imen v zvezi z upravnimi funkcijami IV/1

Ing. Rasto Švajgar, r. 25. 3. 1919 v Ribnici, diplomiral na Elektro fakulteti v Ljubljani, deloval na področju elektrogospodarstva in kemične industrije.

Priimek, Family name, Familienname - odkod in zakaj I. II/3
Priimek, Family name, Familienname - odkod in zakaj II. II/4
Priimek, Family name, Familienname - odkod in zakaj III. II/5
Priimek, Family name, Familienname - odkod in zakaj IV. II/6
Priimek, Family name, Familienname - odkod in zakaj V. II/7
Priimek, Family name, Familienname - odkod in zakaj VI. II/8, 9

Anton Tomažič, r. 1. 1950 v Ljubljani, leta 1974 diplomiral na Pravni fakulteti v Ljubljani, vodja razvoja v družbi IUS SOFTWARE, d. o. o., Ljubljana

Internet - idealen medij za rodoslovce IV/2-3

Jana Tomažič-Cvetko, r. 1. 12. 1965 v Ljubljani, diplomirala iz etnologije in sociologije kulture na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Direktorica Slovenskega verskega muzeja v Stični.

XVI. srečanje mladih raziskovalcev zgodovine v Stični II/7

mag. Janez Toplišek, r. 24. 10. 1941 v Brežicah, diplomiral na pravni fakulteti v Zagrebu. Mag. organizacije dela (informacijski sistemi), pomočnik direktorja Kemijskega inštituta.

Tečaj za delo z rodoslovnim računalniškim programom	I/4
Sodobni pripomočki pri rodoslovnem raziskovanju	II/2
Tečaj za delo s programom BK	II/3
Uporaba skenerja pri rodoslovnem delu	II/3
Zgodbe z interneta	II/4
Brother's Keeper za WINDOWS okolje je v Ljubljani	II/10
Iskanje avtohtonih prebivalcev s pomočjo sodobnih rodoslovnih virov	II/11
Diskusijska lista za uporabnike programa Brother's Keeper	III/34
Varnostno kopiranje rodoslovnih podatkov	III/34
Kolikšne so naše zbirke	V/1-2

Silvo Torkar, r. 1. 10. 1954 v Hudajužni. Diplomiral na Filozofski fakulteti v Ljubljani iz ruskega jezika in književnosti ter sociologije. Zaposlen je na znanstveno - raziskovalnem centru SAZU na Inštitutu za slovenski jezik.

O priimkih v Baški dolini	IV/2-3
O priimku ČUFER/ČUFAR	V/1-2

Dr. Ema Umek, r. 1929 v Ljubljani, diplomirala iz zgodovine na Filozofski fakulteti v Ljubljani, doktorirala iz arhivskih znanosti. Zaposlena v Arhivu republike Slovenije, direktorica v pokoju. V okviru Skupnosti arhivov Slovenije je v letih 1962-1972 vodila projekti popisa matičnih knjig in župnijskih arhivov.

Rodoslovni viri s posebnim ozirom na matične knjige	II/10
Civilne matične knjige na slovenskem ozemlju pred letom 1946	IV/4
Rod Marije Javeršek, matere Josipa Broza - Tita	IV/4

Andrej Voje, r. 19. 12. 1969 v Ljubljani, diplomiral na Fakulteti za elektrotehniko in računalništvo, zaposlen v razvojnem oddelku Iskratel.

Kajdelamo	V/1-2
-----------	-------

Dr. Andrej Vovko, r. 22. 3. 1947, Seeboden pri Spitalu, diplomiral iz zgodovine in umetnostne zgodovine na Filozofski fakulteti v Ljubljani, tam tudi magistriral in doktoriral. Direktor Slovenskega šolskega muzeja v Ljubljani.

Slovenski šolski muzej	II/12
Uvod v rodoslovje za mlade ljudi	II/12

Dr. Jože Žontar, r. 15. 3. 1932 v Kranju. Diplomiral iz zgodovine na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Dvajset bil direktor Zgodovinskega arhiva v Ljubljani, zdaj svetovalec vlade v Arhivu Republike Slovenije. Je redni profesor na oddelku za zgodovino na Filozofski fakulteti v Ljubljani.

Rodoslovje kot komponenta mormonske cerkve tu pride vsebina zadnje številke	III/34
---	--------

Prejemniki Dreves

Prejemanje časopisa Drevesa je vključeno v članarino Slovenskega rodoslovnega društva. Poleg članov prejemajo časopis še naslednji naročniki in ustanove v Sloveniji in tujini:

Arhiv R. Slovenije, 1000 Ljubljana, Zvezdarska 1
Fakulteta za arhitekturo, 1000 Ljubljana, Zoisova 12
Filozofska fakulteta, Oddelek za zgodovino, 1000 Ljubljana, Aškerčeva 2
Inštitut za novejšo zgodovino, 1000 Ljubljana, Kongresni trg 1
Knjižnica Bežigrad, 1000 Ljubljana, Vodovodna 3
Knjižnica Jožeta Mazovec, 1000 Ljubljana, Zaloška 61
Knjižnica Šiška, 1000 Ljubljana, Celovška 161
Ministrstvo RS za zun. z. - Urad za Slovence, 1000 Ljubljana, Gregorčičeva 25

Nadškofijski arhiv, 1000 Ljubljana, Krekov trg 1
Narodna in univerzitetna knjižnica, 1000 Ljubljana, Turjaška 1
Slovenski šolski muzej, 1000 Ljubljana, Plečnikov trg 1
Svetovni slovenski kongres, 1000 Ljubljana, Cankarjeva 1
Zgodovinski arhiv Ljubljana, 1000 Ljubljana, Mestni trg 27
ZRC SAZU - Oddelek za zgodovino, 1000 Ljubljana, Novi trg
ZRC SAZU - Oddelek za izseljence, 1000 Ljubljana, Novi trg
Pokrajinski arhiv, 2000 Maribor, Glavni trg 7
Škofijski arhiv, 2000 Maribor, Koroška 1
Univerzitetna knjižnica, 2000 Maribor, Gospejna 10
Knjižnica Ivana Potrca, 2250 Ptuj, Minoritski trg 1
Zgodovinski arhiv Ptuj, 2250 Ptuj, Muzejski trg 1
Koroška osrednja knjižnica dr. F. Sušnika, 2290 Ravne na Koroškem, Na gradu 1
Osrednja knjižnica Celje, 3001 Celje, Muzejski trg 1a
Muzej Velenje, 3320 Velenje, Ljubljanska 54
ARS - Arhiv Državnega zbora, 1000 Ljubljana,
Gorenjski muzej, 4000 Kranj, Tomšičeva 44
Osrednja knjižnica, 4000 Kranj, Tavčarjeva 41
Zgodovinski arhiv Ljubljana, Enota Kranj, 4000 Kranj, Stritarjeva 8
Zgodovinski arhiv Ljubljana, Enota Šk. Loka, 4220 Šk. Loka, Blaževa 14
Knjižnica Ivana Tavčarja, 4220 Škofja Loka, Solska 6
Žirovski občasnik, 4226 Žiri, P. P. 34
Knjižnica A. T. Linhart, 4240 Radovljica, Gorenjska 27
Muzej v Kropi, 4245 Kropa, Kropa 10
Tržiški muzej, 4290 Trzin, Muzejska 11
Zavod za kulturo in izobraževanje, 4290 Trzin, Muzejska 11
Goriška knjižnica Franceta Bevka, 5101 Nova Gorica, Kidričeva 20
Zgodovinski arhiv Ljubljana, Oddelek v Idriji, 5280 Idrija, Prelovčeva 2
Osrednja knjižnica Srečka Vilharja, 6000 Koper, Trg revolucije 1
Znanstveno raziskovalni središče Koper, 6000 Koper, Garibaldijska 18
Zgodovinski arhiv Lj., Enota Novo mesto, 8000 Novo mesto, Jenkova 1
Pokrajinska in študijska knjižnica, 9101 Murska Sobota, Grajska 2
Zavod za kulturo, 9240 Ljutomer, Glavni trg 2
Adler, sekcija za Stajersko, 8010 Graz, Nibelungeng. 16, Avstrija
Rodoslovno društvo Adler, A-1014 Wien 1, Haarhof 4 a, Avstrija
Koroški arhiv v Celovcu, A-9020 Klagenfurt, Landhaus 1, Avstrija
Slovenska študijska knjižnica, Celovec, Avstrija
Češko rodoslovno društvo, 147 00 Praha 4, Nad hajem 16/439, Češka
Cercles Genealogiques, 92370 Chaville, 10, Av. Saint - Paul, Francija
IBM France - rodoslovni klub, 45000 Orleans, 21 N. D. de Recouvrance, Francija
Arhiv v Pazinu, Pazin, VI. Nazora 3, Hrvatska
Hrvatska akademija znanosti, 41000 Zagreb, Strossmayerov trg 2, Hrvatska
Zgodovinski arhiv Rijeka, 51000 Rijeka, Hrvatska
Narodna in študijska knjižnica, Trst, Italija
dr. Branka Lapajne, Willowdale Ont., 108 Hollywood Ave., Kanada
Computergenealogie, D-44536 Lünen, Schorlemmers Kamp 20, Nemčija
Rodoslovna centrala za Nemčijo, 4329 Leipzig, Schongauerstr. 1, Nemčija
Zahodnonemško rodoslovno društvo, D-51375 Leverkusen, Bergische Landstr. 210, Nemčija
Slovaško rodoslovno društvo, 03252 Martin, Novomeskeho 32, Slovaška
Srbsko rodoslovno društvo, 11000 Beograd, Nevesinjska 7, Srbija
Family History Library, Salt Lake City, P. O. Box 4327, U. S. A.
Family History Library, Salt Lake City, 35 n. West Temple, U. S. A.
FEEFHS - Združenje vzhodnoevropskih rodoslovnih društev, P. O. Box 4327, CA 95617-4327, U. S. A.
Library of Congress, Washington, DC, Independence Av., U. S. A.
Slovenian Genalogy Society, Camp Hill, 52 Old Farm Road, U. S. A.
Slovenian Research Center, Walloughby Hills, 29227 Eddy Road, U. S. A.
Stanford univerza, San Francisco, U. S. A.
The New York Public Library, New York, 5th Avenue and 42nd Street, U. S. A.

Rodovnik Terezije Aversperg

Lipa v Lipici pri Škofji Loki

Drevored na vrhu Škofjehškega gradu

Bokev nad Bučnico pri Škofji Loki

Kostanj v Željčevu nad Škofjo

Hrast v Hrašnici pri Škofji Loki

Drevored ob kačjem potu na Hrib

Javor v Javorju

Brava v Breznici

Belijan v Bršljinu

Jelka ob jelki na Jelovem brdu

Pragrat v Pragratnem

Gaber v Gabiku pri Škofji Loki

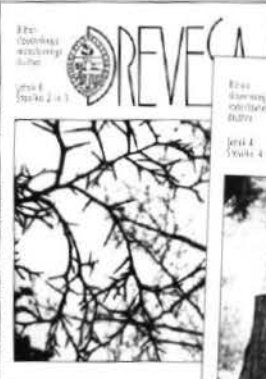
Smreka v Smreču nad Škofjo Loko

Hosta nad Hosto pri Škofji Loki

Brek v Zibarku pri Škofji Loki

Tinje v Tinju pri Škofji Loki

Star v Strju pod Sv. Lenartom nad Škofjo Loko

od večernega dne

Priloga k razstavi

1025 let Krško

Adamov rodovnik

NA ZALOGI IMAMO ŠE IZVODE
PRETEKLIH ŠTEVILK BILTENA.
ZAINTERESIRANI JIH DOBITE
NA DRUŠTVENIH SREČANJIH
ALI NA UREDNIŠTVU.